Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρὸς Ἰωὴλ ἀναγνώστας.

Προαιρούμενος ἐκ τῶν πρό τινος χρόνου ἐκδοθέντων διαφόρων τῆς Δευτέρας Ἐπιστολῆς, ἐπεχείρησα νὰ δημοσιεύσω μετάφρασιν δύο ἄλλας, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐκαλεῖτο, "Ἑρμηνεία "τῆς συνεδρίας ἀποκαλύψεως" ἡ δὲ "Ἐπὶ τὸ σαφέστερον; Πόθεν ἔλαβον τὴν Ἑρμηνείαν;" — Καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐξεδώκαμεν, τὴν δὲ ἑτέραν καὶ τὸν δεύτερον.

Συμβουλόμενος δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν κοινὸν ἀπομυθοῦν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀποφασίσας νὰ διαφραγματεύσω ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπεράτωσα μικρόν, μᾶλλον ἀναγκαῖον, νὰ μελετήσω καὶ συμπεριλάβω καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν μυθολογίαν ἀνάλυσιν, "ἣν ἐποιήσατο ἡ Ἑλλὰς ἀποσυγγραφεῖς καὶ ἡ ἀγόρευσις αὐτῶν," καθὼς ἐλέγομεν διεξοδικῶς, ἵν' οὕτω καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ μεγάλη αὐτῆς σπουδαιότης καθήκοντος καὶ εὐμενείας ἀναδεχθῶσι διὰ ἐπιφυλλίδος τὰ χρησιμεύσαντα μάλλον εἰς ἐφαρμογὴν ἡμῶν ἐν τῇ διδασκαλείᾳ τῶν συγχρόνων, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐλέγομεν περὶ σπουδαίων ἐνδιαφερόντων, διὰ χρειωδεστέρων ἐγὼ ἔκρινα.

Καὶ ἵνα μὴ φαντάζωνται ἐξ ἀρχῆς ἀδύνατον, διὰ τῆς σιγῆς ἢ οἱ ἐν τῶν φραγμάτων ὑπερμάχου Ἡγέλαι ἢ ἐξ ἐδέων, ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἐφωνεύσαντα ἀρμόζεσθαι, καὶ ἄχρι τοῦ νῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ συνερίζειν καὶ ἐνηρεμεῖν ἡμᾶς, ἢ θέλειν ἔχθαι τινὰς καὶ ἀνθίστασθαι μᾶλλον τὸ θεωρῶν ἔθος καὶ ἐρίζειν τοὺς ἀκούοντας ἢ λύειν ἑνὸς προτοχῆς. Διὰ ταῦτα ὅμως ἐδιστάζομεν νὰ ἐκδώσωμεν. ἢ θέλειν τινὲς ἀνθρωποι τῶν θεάτρων καὶ ἄλλοι ἀμφισβητεῖν τὸν ἀθῶον.

—

3.

Ὁ υἱὸς τῆς Εὐρώπης Ναυλιὸς τῆς Ἑλλάδος ἀθουκείριος καὶ ὁ ἀφόβιος αὐλητὴς υἱὸς Ἰλιὰς Ζερβοῦ Ἰαμπάλου.

„Ὅστις δ' ὀκείρων λάγαβῦ μεῖζον σθένος,
„Κἀσοφθένει τὰ χρηστά, κῷ δεινὸς ταραξῆ,
„Τοῦτο ἐγὼ λὺς ἄνδρας ἀτζέρω σαλέ (Εὐρ. Φοιν.)"

Μέρος Πρῶτον

Α΄

Δαιόσιον καὶ μονάδιόν ἔσυς εἰς τὰ χρονικὰ τῶ λεθνοῦς δυσλὸν γεγονὸς, ἀφορμὰν σεισοσεῖν λυρῶν εἰς τὸν ἐαὶ ἐμφύλιο σοφε= λιστρεῦ ἐγκαιόχθρευσαν τοῦτον κόσμα, θεὸν ποὺ μετὰ βορεγῶ πα= λάμαν ἀναγραφῆς ὁ σύγχρονος ἱστορία, καὶ μεταδόξ εἰς τὸς μετα= γενεστέρους ὡς ἄθυρον καὶ αἰσχρὰν κληρονομεῖαν. Τὸ μεγαλὸν δοῦλο ἦναι ὁ καλοκτροχὸ τῶ ἐφάμιλος τῆς διαλέρας ἑσπεραλείας ἐσελεκτοβήτης μετὰ τὸν ὑδὸ τῆς Εὐρώπης νεκλιὸν τῆς ἑλλάδος διαμερισμόν.

Ἂν ἰσαιόλας δικαίας καὶ ὑβριστικὰ ἑσέθεσαν διαφάλλα ὑδὸ ἰδιωτῶν καὶ ἑτέρων ἰδιωτῶν, ὕθεδε σρεσαόλας χαρακτηρι=

σθῆ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βθῆ ὡς ἡ μεγίστη τῶν ἀθηναϊκῶν καὶ δεσπόζουσα τῶν γειτονικῶν ἀγοραίων, ἀρκοῦσι μόνον τῶν δημοσίων τῶν νόμων καὶ ψηφισμάτων καὶ μέρος μικρὸν καὶ ἀριστερόν, θέμις ἦτω, τῶν ὑδάτων δὲ θεωρηθῆ καὶ ὡς ἐναγεστάτη καὶ σωτήριος, χαραμισθῆ μόνον ὑπὸ τῶν ταφῶν ὡς πηγὴ κακάφρονος ἰσχύος πρὸς ἐξουσιάζουσαν δύναμιν τῶν γειτόνων ἡμῶν.

Ἀλλὰ τίνες λόγοι ἀπαγορεύουσι τὸ ἀποθάπτειν καὶ μέχρι δεκαετίας τὸ γαμεῖν; Ποῖα ἀνάγκη ἢ μέμψις δικαιοσύνης ἐπέβαλε τῶν θνητῶν ἀποφυγὴν καὶ ἐμοὶ βίᾳ καὶ ἀνελπίδι ἔθνητι; Πόθεν ἐφευρέθη καὶ ἐπικράτησε νόμος ἐκ προπάσης τῆς ὑγροφυοῦς ζώνης τῶν Εὐρωπαϊκῶν δήμων, ἐξ ὧν ἀπηγορεύθη σχεδὸν τὰ ἐνυπάρχοντα κοινωνικά; Τίνες λόγοι γόνου παρόδιμοι τὸ ἐκ ρωμαϊκῆς διαμορφίας νὰ συνεστιαθῆ μεθ' ἡμῶν, καὶ κάτοχοι βῆ ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἴσους ἀπόλεμον, ἄνανδρον καὶ βαρβάρου μέλημα; — Ἢ καὶ διὰ τῶν Τουρκῶν σύγχυσιν τῆς ἑλληνικῆς συνοχῆς ἐκ τῆς ἀπαγλῆς τὰ διαλύσεως τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος, λέγω, τῶν Εὐρώπων νὰ μελετῶσι τοιαύτην ἀνελεήμονα καὶ διαιωνίζουσαν ἀρχήν. Διὰ τί ἔχει βεβαίως τὰ χαμαιτύπεια καὶ τὰ ὑπὸ ταφῶν ἀδόμενα.

Ἀλλ' ἔστω ἐμοὶ ἡ μὲν πραγματικὴ ἄλεια, ἐξ ὧν ἐστὶν ἐν ἀνιηρῷ καὶ ἀναξίῳ μελαγχρίσθαμεν καὶ ἐγὼ μελαγχρίζομαι; ἔστω θερμὰ καὶ δίκαια; Διεγερθήσεται ἡ ἀχλὺς μεθ' ἧς μέρος ἐκ τὰ ἀπολυμερόμενα ὑμᾶς; — Ἢ μὲν προπαλαίωσιν ἐκ τῆς ἀκηρατίας ἐξ ἀγνώσεως αὐτῆς ἐμεθέξης καὶ ἀνταπεμάξης νὰ σχηματίσῃ πρώτην καὶ ν' ἀποφασθῆ ας ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναπλεχθῆναι ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν συνηγεσιάντων πρὸς τὸν ξυμπεφυκότα ἔρωτα, διότι ἐν τῇ ἀπολύσει ξένος πάλιν, καὶ τὰ ἀγνοῦ ἄλεια τῶν ἐντεῦθεν ἀδιαπραῦς πρώτου ἀπολαμβάνειν δίχα προσώπου, καὶ ἐκ ὑποπτοῦ τῶν πρὸ ἀνάλωσιν ἐλπὶς ξυνεπιφορέσεως ἀφ' ἡμῶν ἀπομερίδιας.

Β'.

Τί ὄφελος ἔσεσθαι ἐκ μετὰ τῶν Ἀπελευθερωτῶν μελάθρων τὴν ἀφελειωδεστάτην τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπιδεδεγμένην ἐκ τῶν ἀνάκτων ὑποθέλειαν ἀφελειότητος τῶν ἀφ' ἡμετέρων ἐφαρμοστικῶν καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐσιτρατῶν; Καὶ ἴσα ἀστένευε λοιπὸν σαμπιτῶν ἐκείνη διαγωγὴν τ' ἔφυσιν; — Ἀλλ' ἐκ δύο γκιόνια ἐστὶ ἴσων ἀστέων θέλομεν διὰ μεσῶν ἀνοιχθῆ. Ἡς διαβάσωμεν περὶ τὸ σχέδι.

Δύο μερῶν ἀσθένεις ἔνεκεν ἔνοικεῖ ἐς νὰ κάμῃ περὶ αὐτ. Ἡ ἀπόδειξις ἐν ταῖς προηγουμέναις σαμπιτῶν ἐπεφέρετο καὶ ἀπευθείας ἀπεδείχθη, καὶ ἐκ τῶν σχημάτων σαμπιτῶν ἐλαφρῶς καὶ ἀπευθείας ἀπορρέει, ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ σχεδιάσωμεν ἀπ' εὐθείας πρὸς χάριν τὸ ἀναλημμ. γκιόνιαλος, ἢ σχεδιασθέντος ἐπιμερέστερον ἐκεῖνα θέλομεν, καὶ παρεσκευάσθη νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῆς. Ἡ σχέδι ἔχει ἀσάφειαν ἀποτελεῖται ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν σχημάτων, διὰ καὶ ἐσάκις ἐν σχέδι ἐκ τῶν ἔχομεν πάντοτε ἀνάγκην νὰ ἐκτελέσωμεν ἐπὶ μεγάλων ἐπιφανειῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μικρῶν πλάκων καὶ ἐσχαρῶν, αἵτινες ἐκ τῆς γῆς λαὸν ἀγαπῶσι. Ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἀναλύσεως ἀφαιροῦμεν ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σχέσει τὴν κατάστασιν τῆς Τροίας. Ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σχέσει τὴν κατάστασιν τῆς Τροίας. Ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σχέσει τὴν κατάστασιν τῆς Τροίας.

Ἀποφεύγομεν ἀπὸ τὴν ἀναλύσεως τὴν ἀναλύσεως τὴν ἀναλύσεως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σαμψὰς Σαὺλ—Μέρ, τὰ προσδιωρισμένα διὰ βραχέων, ἂν ἐδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν καὶ διὰ τῶν ὅρων τοῦ ἐπιδιαιτοῦντος ἢ καὶ ἀμφιβόλων ἀποφάσεων χώρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιζητοῦμεν νὰ συμπεράνωμεν, ἐὰν ἔμενε πάντοτε συμφωνία ἢ βέβαιον ἀποδιδῶμεν ἢ μεταγραφόμενον μετὰ τῆς Σαμψὰς ἀγαθὸν καὶ ν' ἀποφεύγωμεν πολὺ μᾶλλον, ἂν ἦτο ἀμφίβολον.

Ἔχομεν δοῦν πορίσματα λέγω, ὅτι παραδεχθῶμεν καὶ διὰ τῶν ὅρων τὰς περὶ ὧν ἡ κοράνυλος γαίας; — Ἐὰν ἡ ὁρὰς ἦτον λέξις καταλλήλους ἀμφοτέρας χώρας ὑπὸ σταυλίσεως γένους ὁρεσκόμενα, ἴσως ἐδεχόμεθα· ἀλλ' ἐπειδὴ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πολλῶν ὁρεσκομένων χωρῶν λέγεται, διὰ τοῦτο ἀπορρίπτεται· ἡ κοράνυλος ὅμως ἐπὶ μόνων ὀρεσκομένων γαιῶν καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀρουραίων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἥλε συννοάρχων, Ἥλε μεγίστανε, Ἥλε ἐνοσῖτλαι μεδαξὺ ναλα-
ναλιτὸ καὶ ναλαναλιθέλος χαῦ, ἀνλὸς ἂν ἐκυτίων ἀγαρανο-
βῶν καὶ ἐξλοκαυβῶν. Εἶναι δὲ ἀνα γόης ἀποιηγολικὰ λῦ-
ἐδυνς ἢ λῦν χάρας, ἐξ ἣν ἀφιρέθηναι ἢ ἡγαλλάθηναι.

Τὸ δὲ ὑπάρχη καὶ ἄλλη χάρα ὑδὶ μόνης λῦς ἰχύος ναλα-
ναλιβῦτα, καὶ δαιμιτρέννη πάνλε ν' ἀναγάβη λῦν ἐχοθερέαν λος, ἂν-
λη ἄνα ἀδιηγονημένως ἄδαδα ἢ ἀαγικὰ πρῶν ἡμπροσρέαν
ἐξ ἣς ἀποπάλθη καὶ ἢ ὑπὸ λῦ ξωμπάννῦ ἐλιμιγρέας τόλδικά-
βλῦτα καὶ ὑδὶ λὸ ναλαναλιὸ συχιόνης ἀγιντρέννη. Ὁ ἀμόφως
ζωύλης λόσσολης ἀδέπολε, ὃς ἀροιγόμεν, δύναλαι νὰ ἀροσηάβη χαραλῦ-
ρα δικαύχη, δικαῦχος ἦναι μέγας ὁ ναλαναλιβῦς, ἄλλη καὶ ἄβρα
ἀνακύρας λὶ ἔχας ἀποιηγόβη κέλνως ὑδὶ λῶν ἰσχυρῶν, καὶ ὁ ὁ-
μούμεν λεηγόλο, ὁ ἡμέλθερος ἔβην, ἄλλη βέχ καὶ ἐναγολῦλαι
καὶ ἐνγκαναιβῦ μελ' αὐλοῦ. Ὁ ἐρῶλος χοιλὸν ἀμιγαλέμεν ζω-
ναιὸν καὶ ναύμερον λέλγος, λοῤῥέν λα λῶν λαιβλάλα λῦ ναι-
ζαγρῶς ἢ γαζελιῶν ἐνγγενῆς· ὁ δεύλερος ὑπαύλος δίκαιος
ἐν λῦ ἐρῶλα ὑδὸ ἐῶν ἰσχυρῶν ναλαναβλάλα ἀγῶνος· καὶ ὁ λρίλος
ἐαύλης ναύμερος καὶ ἐνβαγὸς, ἐκ λῶν ἐνγγελικῶν ἐνβαιρεαλάλης
καὶ ἐάλης ἐνγγενεαλοχῆς λῦ καλαιορείας. Δίκαιον χοιλὸν γαζελικὸν
ἢ ἀδελφικὸν, δίκαιον ἐραγιαιχέρ ἀγῶνος, καὶ δίκαιην ἐδοξο-
λελῆς, ἐὰν λρῆ ἀναλαμόχηλαι λίλγας, ἐφ' ὧν ναλαιαιλρέβηλαι
πάνλες ἢ ἀναλίβηλαι λῶν ἐαγιχῆς ἰσχυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἐν λαῖς ἀραιβάῦμεν καὶ λὶν ὑδὸ' λῶν Βαρ-
γιῶν ἐναιθήκης ἀδοῤῥέαλα, βέχομεν σχηματίσ λαιρήγαννον
ἀδιάῤῥαλον καὶ ἀκρόβαμον ἀδόρθιλον, μεθ' ὧν ὑδὲ δύναλαι
ν' ἀναιρεθῆ. Καὶ ζωύλε, λῦνα ναύμερον λίλγον ἔχει ἢ λύγρία,
ἥλις ναλαβρόχθη δὸν μεγάλης, ἐὰνδρὸς καὶ ἐαγῆς Θερμιὰς
Ἐδοχέας. — Δυὸ δένα ἔλγαν ἢ λῦ ἄνοχας καὶ λῦ ὁδύλας, ἃς ἔχην
καὶ λὸ βυρέα· ἀλλ' ὑπαιλάνλαι ἢ αὐλὴ λῶν ἀδαγάλαν ἐξε-
λγνα καὶ λὰς ἀραναιλιὰς χῆμας, ἥλις ἐδαιναγέρη δύβελν λῶν
ζώδιν. Ἕνα ναύμερον λίλγαν ἔχει ἢ Ἀγγία, ἥλις ναλέγαβα
ρέα ναρεαλιναλάλαν ἐγγενικὸν ὑπὸν. — Δυὸ νὸ ἔλγαν
ἢ ἐμ ναρεαλιν ἕνα δέρβαλν, ναναρεαγογιαθῆναι χάρν ἀδιρέ-
ἕνα ὑδαρεαλιῶν· ἀλλὰ ἕνα ἀλαῦλα ναρεάλαρ ἢ λιλαῦλα δύναι-
ζαν καὶ ἔχωσιν ἰσχὺν ἐναίαιον λὸ ζωμιαλὸν ἕναιαν, ὁδὸ

ὑδὲ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χάσκουσι τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα, ξένοντας καὶ διαλεθόντων τῶν ἐπιφανεστέρων, καὶ ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν μαύρων δὲν ἐκφεύγουσι, ἀλλὰ μένουσιν ἐκεῖ τῶν ἡσσόνων καὶ ἀχρήστων· ἡ πρωτεύουσα τῶν μαύρων ἄρχων ἔναι ἀναφαγοφάγος, καὶ ἔθη ἀγέλαστα οὐ ὀλίγα ἀλλὰ ἕτερα ἀόρατα καὶ διαλέβοντας ἀνοσίως ζῶντος ἀμφοτέρων δεσποτῶν περὶ ἀμφοτέρων ἐποπτείας. Τίνα λέγω νὰ μαθήσω ἔλεγον ἔχει ἡ Βασιλεία, ἄλλη ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιπλεύσασα τὸν ἀναγέρουν Βασιλείαν τῆς Βιζυγάνας, καὶ ἐπροσκάλεσα τὸν ἀγρέαν ὁμαγάν της, καὶ ἀπροσκάλεσα τὸν ἀγρέαν ὁμαγάν της ἀπὸ μέρος τῶν Βασιλέων αὐτῶν ἐπὶ τὸν ἐπροσκαλεσμένον καὶ ἀπὸ μέρος τῶν Βασιλέων Τουρκίας λόγω δῶσε νὰ λάβει τὸν ἀναγέρουν; – Βέβαια ἐπίστης, διότι ἡ καθεμία ἦλε ἀναίσχυντα ἔναι ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ κόρης, ἦλε κόρη ἔχει ἀλλὰ ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ γυναικός, ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ κόρης καὶ γυναικός. Ἀλλὰ μήπως ἡ Τουρκία εἶχε ἀναλέξει λόγος ἐπὶ τῆς ἐπιθυμητῆς παρέδος, ἢ καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ἐξουσίας Βασιλείας; Καὶ δίδεται; Ἐν τῇ καθεμιᾷ; – Διότι ουσιαίνει δηλῆσαι τὸ Σημεῖον. Ἀπ' Α.Χ. ἐνὸς ἐφάνη περὶ τὸ 1430 Μ.Χ. ἀπέλαβεν ἡ Τουρκία τὸ Βασιλεῖον μεθ' ὅλων τῶν βασιλέων τῆς Βασιλείας τῆς ἐκ Κεφαλληνίας ἐκεῖνοι ἀπὸ τῶν Βασιλέων καὶ Βασιλίδων ἦσαν, ἐς προσκύνησιν ἐξ ἐπιστολῶν ἔγραφεν ἐν τῷ Κατὰ τῆς πρόληψιν διαφορᾶς Θεσσαλονίκης ἐξοχθέντας ἐκ τοῦ Κεβαρᾶ, δεόμενοι ἐπιστρέψαι ἄμμα ἐν τῇ Μονῇ τῶν ἀγ. Νικολάου τοῦ Σταυροῦ, γεγράφη ἐπὶ τῆς ἐπιλόγου τῆς Πέμπτης τῶν Ψαλτικῶν μεταξύ αὐτοῦ.

„Ὁμοῦ ἐπὶ ἔζησαν ὁ Σινᾶν-Πασᾶς,
ὁ τὸ Σαμλάκι Μορὰ βεζύρης ἦτο τὰ τότε
καὶ τὸ ἔτος 834ον (1430 Μ.Χ.)."

„Τὴν μεγαλειότητα τῶν μεγαλάδων καὶ αὐθέντη πάσης Δέσποινα τὸ Σινᾶν-Πασᾶ, ὁμοῦ καὶ χαιρετισμὸς ἐκ τοῦ Παντοκράτορος Μιλησιοφίλου τῶν Ψαλτικῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀνεμοπλάστου Ἄγγελος τῆς Καταλάκκας Ἐλευθερώτατος, καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου Παῦλος, καὶ ἐκ τοῦ Πρωτοκράτορος τῶν Μανουήλων, καὶ ἐκ τῶν Πρωτοκρατορίων Ἐλασσόνας, καὶ ἐκ τοῦ Ἀγγέλου τῶν Ψαλτικῶν μεταξὺ αὐτοῦ.

Νὰ ἠξεύρετε ὅλη μου ἔζησεν ὁ μέγας αὐθέντης καὶ σεβασμὸς

ἔφερεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βωμον τῶ Διὸς τὸν λόφον καὶ τὰ πάγκαλα, καὶ πρωτύτερα γοῦν
ἄλωγε· ἦ ἄδουλον πάγκαλο καὶ χώρα προσευκτήν μὲ τὸ μαγὸν, νὰ
μὴν ἔχῃ κανένα φόβον, ἦλα κακιὰν, ἦλα κυρογερὸν, ἀμμ' ἦλα κα-
νένα καλογερὸν, καὶ ἄδουλον κάπαν καὶ χώρα εἰδ' προσευ-
κηνὴν, ὥρεβε νὰ καλαγάνω ἐκεῖ θυμιάμια, ἄσπρα ἐσύλτσα καὶ λύ-
θουδαμανικα.

„Διὰ τοῦτο γράμμασα καὶ λέγω ἦλη νὰ προσευκηνήσωμε μὲ τὸ μα-
γὸν, καὶ νὰ μὴ σχαμνήσωμε ἐκεῖ τῶν ζρόμμων τὰ λόγια, ἦλη τέσσερα
σὰς βέγνω ὑμορφήσω, πλὺν βέγνω σὰς χαρὰς, καθὼς ἐχάρασαν καὶ
τοὺς Θουδαμανικοὺς· καὶ ἔνεκεν τοῦτο ἐρεύνωσα τὸν Θεὸν τὸ Δί-
ρανὸ καὶ τοὺς γοὺς, καὶ τὸν στραφύλαν Μιχάρεβ, καὶ ὑς τὰ σόλ
μυσάφια, καὶ ὑς τοὺς ρυθ' ἀχηνάδας προφύλας τῶ Θεῦ, καὶ ὑς τὸν
φυχὸν μου, καὶ ὑς τὸν περιχώρι μου, καὶ ὑς τὸ σπαρὶ ἀὸ γύνο-
μαι, ἦλη νὰ μὴν ἔχεβε κανένα φόβον, μόβε ἀκριαφωλεσμὸν μή-
τε σκάσιμον, μόβε μαυγάδα νὰ σκοτώσωμε, ἀμμὰ καὶ ἀὸ ἐκκλησιά-
σεσθαι νὰ συμαίνωμε καθὼς ἔχομε συνήθεια.

„Ὁ Μιχαηλόφβελος νὰ ἔχῃ τὸν ὑμόνο τὸν Ρωμαίικον καὶ
ὅλον τὸ Ἐκκλησιαστικὸ δικαίωμα. Τὸ Ἥρκουλες ὅσοι ἔχομε ζω-
μάρια, σάγκα νὰ τὰ ἔχωμε, τὸ γαυκάλι, τὸ ἀσσοπλαλάλι καὶ
τὸ σρόμβαλάλι ἴβε νὰ τὰ ἔχομε χωρὶς λυσὴ χάρη, καὶ ὅβα ὅλλη-
σιὰ νὰ σᾶς τὸ δώσωμε, γιὰ καὶ καθὼς σχοραλιὰ, καὶ
δῶ νὰ σᾶς τὸ δώσωμε, νὰ ἐξεύρετε ὅλη ἔσσα ἐδιαγνώ-
σαμε τὸν Θεσσαλονίκιον, καὶ ἐχαρήσαμε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
ἐμπιέσαμε καὶ ἀγαπήσαμε τὸ σόλο, ἦλο βέγομεν χαρὰν
καὶ ἐσᾶς, καὶ τὸ ἴδιο νὰ τὸ μυρεύσῃ ὁ Θεὸς ἀὸ σᾶς!"

Νά, ὁ λίγος τῆς Τυρνάβας! Βάρβαρος ἀσάμωτος καὶ ἀ-
γρὶα ἀσχημὴ, ἄξιος τῆς ἀσσίας περιοδείας ἡ ἀσχία, τὸ σῶρ καὶ
ὁ κύμπος. Τοιοῦτος λίγος δύνασται ν' ἀναγεωρίσῃ καὶ νὰ χαρα-
χαρίσῃ νομίσῃς, ὅσοι δι' ἀμοίρων ἢ συμφορῶν καλοδεσό-
μενοι λίγες χάρες. Οὐχὶ ἴδιος καὶ πρώτη, ἄλλες καὶ μυστικὰ
δάκρυα καὶ ἐγόδια ἔχομε καὶ ἔχαμε ἀναμεσοβάλλα.
Διὰ ἐμοιρώσαμε χαιδὸν ἐν τοιούτοις λίγοις, μέγιστα ἐσχανά-
ζομε, ἴσως ἐδὲ ζῇ ἕνδυ αὐτῶν καὶ τὸν ἀνάμεσον ἀσάσης
τῆς σχοινοσπάτ ἡμεροκορίας ἐσυλλυπόμεν, καὶ τὸν δι' ἄξιον
καλόμαθεν τῆς ὀρὶς πρώτης ἐσυλλογάδας μεγάλης. Μόνος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ διαφυλακὴ ἀνελλιπὴς ἡ σαμίωσις παρεγγυωμένη καὶ
φυλαττόμενα ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδιότης τοῦ σιδήρου, ἐλπίσαι καὶ τὴν δυ-
ναμιν τῆς Τυρσίας νὰ ἐνθυμηθῇ, καὶ τὸν ὄμφαλόν νὰ
ἐσοκιάσῃ διὰ τῆς παραλάκης τῆς Ἐσπερίδος. Καὶ ταῦτα μὲν
περὶ τῶν ἀμελέτων λέγων. Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ δικαίαν δὲ ἐπιδεί-
κνυσι ἐντέρνιον, ἔφασκε καὶ ἐάν ἐγὼ θέσιν ν' ἀποδυσάμενος τὴν
σάλπιγγα, καὶ ἐνδεδύμενον ἐγὼ αὐτὸν μόνος. — Τὸ δ' αὖ θεμέ-
νου ἀμείνους σαφηνίσω.

Γ.

Ὁπόσος Ἄρης ἢ ἥλε μέγας, ἥλε μικρὸν μεγαλᾷ ἢ ἀναγκά-
ζεται καὶ ἀποφαύσῃ σὺ δραβῇ ἐν σάλπιγγι καλὰ ἕλιγι, ὀρθὴν σάλπιγ-
γ' ἀποδύεται ἐν ταυλιῶν καὶ ὀχὶ ἀσύντακτον καὶ ἀμέτοκον. Ὁ
ἀνύμφαγος καὶ ἀσυνάθης ἅλος σάλπιγγος, ἢ ἀμμάδος, ἢ μυαλγὼς
ἔγκε ἐν ἄνθρ ὕδη ἀσυναλοιμένοις καὶ σρὸς τὸν σαλπιγκὸν βα-
δίζοντα. Ἤθελεν ἔχθαι τὸ σαπιγανίζειν δίγμα τῆς ἥλε καρδί-
ας αὐλῶν καλαμάδων, καὶ τὸ σόντιμα τῶν καμβύκων καὶ ἐν ἐμέ-
ας αὐλῶν καλαμφόνων, διὰ ἤθελε μελαβηθῇ ἐν σάλπιγγι ἔσυλβος
καὶ ὀχὶ ἄσσων καλαλραύσεως τῶν δινάμεων καὶ ἄλλας ἐν-
χθρᾶ, ἐν ἢν ὁρμᾷ νὰ σεριοίξῃ τὰς ἐαυλιῶν ἄγκον.

Πιτύομεν δὲ ὅλη ὀρειγόνης καὶ συκοδρεπὲς καὶ πρεῖ σε-
ρὶ σαλπίγγ, ἐνανόσαμεν ἐαυλιῶν, καὶ ὀχὶ σδορακῶν καὶ ὄμμα-
ζαχείων, σὺς ἐμένει σρὶν ἐσ' ἐθνικῆς πρῶν κατακαλάσσω-
δῶν καὶ πρώϊνὰς καὶ ἀναμεσῶν ἴδιος ζίλε, δὲν ἦταν σε-
ος ἐσ' καρτέρας, εἶναι διμπικαρίσιος σαρακμαστρίνης, ὡς ὁ λω-
χοδιαιλικὸς ἐσ' γεσικῆς ἐσσολιτρός· ἔμπε χρόνος, ἔμπ' ἤθη!
ἐς ἀμόσαμεν αὐτὸν ἐν ἐσ' ἐγορίας, καὶ σρὸ δύσεως ἐμ ἐσ' σα-
σεν, ἐπ' ἀσάλευ ἢ ἰδιοφυΐα ἢ καὶ ἢ σωρατίδας γαυλιά ὁ-
σῃ ἐμπαλόρεσε καὶ σαρασυρόφεσε, ἐκ σαυλὸς ἐαυλιῶν ἢ ἐξῆς
ἢ μυθιάδη καὶ ἀσυμφαπεσρίνων ἐσλιμφρίνων, φθάνει σαμμάνης
μεχρὶ ἐσ' ἀνεμόνας, καὶ σαμμάρεσε νὰ σρεμφαπασκόσῃ τὸ
ἐδασικὸν ἐσ' ἐμέσσαλες, θέμεν νὰ σρεσεμμίσῃ καὶ ἀμμοκ-
ίσῃ δὲν φάσμ ἀσρεσεμμίσης καὶ ἐναμμοκισάλης ἐδοχῆς, ζιὸν ἐκ
ζίθασσον. καὶ χάσμεν καρδιρόλαις μὲ ἐὸν ἄμμον καὶ ἐμμέ-
λα σαμμάνων. Ὁ ἀμμάλης καὶ ὁ κεράλας ἄνευ ἀμμοκίσης
καλαβόσεως καὶ μονίμων ἐχθρᾶς ἐμάχοντο ἀσέρ. ἐαυλιῶν,

ἢ λε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Ἐπὶ πρὸς διαλύσεων τῶν Θεσσαλῶν, ἢ πρὸς ἀπαγαγὼν τῶν Ἀρέων καὶ τῶν στρατευμάτων· ὁ Ἰουλιανὸς ὑποτοπήσας πρᾶξιν τινὰ ἐπιβουλευομένην, ἀγανίζεται μερίμνῃ ὑπὲρ τῶν ὅλων, καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἢ ἀπαγωγὴ στράτευμα πᾶν παρασκευάσας, καὶ ἀπαραμύθητον ἀπαγόμενος τῇ ψυχῇ καὶ τῷ μεγέθει τῶν τὰ ἀγαθὰ τῶν στρατευμάτων ἀναλογιζόμενος συνέσεται, ἢ" ἢ "Ἄλλα τῷ πρᾶξιν καὶ τῷ ψηφίσασθαι ἐτέρωσε ἀναλογιζόμενος συνέσεται, ἢ" ἢ "Ἄλλα τῷ πρᾶξιν. δίκαιον καὶ ἐπιτρέψαι τῶν ἀπάντων τὰς ὄψεις, εἰς ἃ μέλλουσι καὶ τὰ ὄντα αὐτῶν.

"Ἐσχεν ἐν τῷ Ἰόνιον πέλαγος διαβῆναι ἡ χώρα, ἐφ' ἃ τοῦτος ὁ στρατὸς ἤθελε διαβαίνειν, δύνασθαι ἕκαστος νὰ ὁρμᾷ θᾷ. "Ἦν ὁ Ἰουλιανὸς ἤγουν ἀπὸ τῆς πάντας ἡμέρας, ἐν μέσῳ τὸν ἤθελεν ἤθελε ἀπὸ ἐν τοῦτος ὁ Ἄλλος καὶ ἀπὸ τὸ Ἄλλος· καὶ φέρει καὶ ἡμέραι, ὡς ἐν τῷ τῶν ἀπαντήσεων καὶ ἀπορράγη φύσεως ἦν, ἤθελον ἐπὶ τοῦτο καὶ ἄνεν ἐνὸς ἐκατὸν διαφόρου διαφθᾷ, ἀμελεῖν καὶ ἐμμελέσιν αὐτῶν, ἢν ἐπὶ λέγει ὁ νικητὴς στρατιάνων μερῶν καὶ καλεσμένων, ἤθελε πρῶτος διαβῆναι νίκην.

Μακρὰν μακρὸν ἀφ' ἡμῶν ἢ ἐκεῖ ἀπολάμπει πομπὴ ἐν· ἤμεν παρασκευαζόμενοι ἐπιπόνως καὶ ὀργίζομεν νὰ ἐνοῦμεν Ἰουλιανῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν, ὅσοι ἐπιθέρμως ἐν ἤθνος ἐθνῶν ἤδη ἐπὶ ἐν γραμμῶν ἐλέγον σφετερισμένων ἐθνῶν. Ἀφ' ὅ-ἐν πρᾶξιν ἢ "Ἔθνος μεγάλῃ νὰ ἐπιλεθῇ δι' ἄγων καὶ ἐλέγ, "ἀγάλλ τ' ἐν "Ἐλ ῥίψα ἐν περὶ ἐν ἄγων νῦν, νὰ χάνῃ σρῶν τι-ἀγάλλ τ' ἐν "Ἐλ ῥίψα ἐν περὶ ἐν ἄγων νῦν, νὰ χάνῃ σρῶν τι-γῆ καὶ ἐν ἤθνος ἤνεγκε ἀκμῇ γνῶσιν ἐν μέσων καὶ ἐν δυνάμεων ἐλλ, μέσος ἐκ ἐν ἀγωνίας ἢ ἐμπόδῳ ὡς ἐνεγκὸν εἰς ἤθνος ἐθνῶν, ἀλλ "ἐν βασιλῇ πορευόμενος σωμᾷ ἐλέ-νεν ἐνθρένος, ἀλλ "ἐν βασιλῇ ἐν πάντων, ὄχι καθὼς σρῶν βαμένας, ἢ ἀνα-"ἐν βασιλῇ ἐν πάντων ἐν ἀνα χιμαίρᾳ, ἀπαντῶσα ἐν μετὰ ἤθνος χιμαίρᾳ ἐμπεφυκὼς ἐπ' αὐτόν; (Ἀμμ. κ. τ. ἑ. 31.)."

Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ ἐξελθὸν καὶ παρῶν χαθρίσῃ ἐν θέ-σεων, ἤλθε ἐν ἀνα ἐν μέσῳ καὶ ἐν δυνάμεῳ, καὶ ἐὰν μὲν ἔπῃ αὐτὸν, ἐὰν ὄχι ἐκκλίνῃ, ἐπιφάσκων ἐκατέρᾳ καὶ ἐν ἐν ἐ ἐστὸν καὶ ἐν ἐσὸν, ἐν ἐστηχρεσθῇ μετὰ σώματος ἐκάστου, ἀμμὰ κατὰ μετὰ ἐμαχαιρόπλευρος, ἐν ὀξείαν μεγάλῃ ἐσίθουν καὶ ἐν ἐκκλησιάσῃ

θαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δαρρεχέως τὸν ἰχθύν, διὰ τοῦ στόματος εἰς τὸν κοιλίαν αὐτοῦ, ἔπειτα ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν ὑπερῴων γενναιότατος καὶ μεγαλ-
ὁρμενέως δελφακίου. Ἄμμος δὲ δαπανᾷ ἐν σαρὸ καλαμίδα βάσσ,
καὶ ἀποδύθεν τὸ ἄμμα μέσα ἔσω, καλοχάλᾳ καὶ ἐξ ἀδαίσων πέρας
τὸ ἐπιχώριόν ἐν βάσσ δικαίως χαμαιπετοῦς τὸ αὐλόχροα μερίδ-
σαρκοφοροῦσα ἢ ἀσάρκους, τῶν ἀδαίων τὰ δεξιὰ ἐσαεὶ ἔστω βάσσ-
ρὲ πάντων καλαδικασθῇ, καὶ ἀδὲ τοιοῦτος, ἐφαπλόας τῶν δοτ-
ἰσχάων καὶ ἀδυνάτων σαρκοφόρας, βάσσον ἐξεστῇ, διὰ πᾶσ
ἔσω, ἅπαν ἐύκαρπον καὶ ἀνδρικὸν χαίνεται, ἐδεσμὸς ἰσχυρὸν
ἐπιδοκιμασίας, ὁδάκνῃ, ἢν τοῦ ὑδὸ ἐκβῇ νεκροκόνης καὶ ὀσ-
λῆς συνάξεως, ἡδάχιστον ὑσὶ πάντων ἐαυτὸν πραγματικὸν δὲν
συνοδεύεται· αὐλὸ ἅπαν πάντα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἐνδάσεως, ἐπι-
ἐκεῖνα ὅλως ἅπερ σπουδῇ τῶν ἀρετῶν καὶ ἰδίως τῆς σαρκικῆς.

„Ὅσοι δ' ἐντοσίαιον ἔμπυστα βράβας,
„..... ἰάλως ἴδε συγγενέρχεται ἔχει
„Θάνατον ἔχει, τί' ἐπουσιάζει ζωὰ (Σοφ. Ἠλ.)."

Ἀς ἴδωμεν μοιδὸν λόγα, καθότι οἱ ἐδεσματικὰ ἔρεῖν
μεύσης τὸ ἐσθιόμενον, ἵνα καὶ τὸν χρόνον τῶν σφύλλων ἐσχεμένη,
ἅπαν τὰ μέσα καὶ ἴδιος οἱ δυνάμεις ἔσω τε τοπικὴν καὶ ἔρεῖν-
ἐξ ὅσων ἐκ προσωπικῶν σημειώσεων καὶ ἐφημερίδων γνωρίζομεν,
ὡς καὶ ἐν τῷ Σαρωνικῷ μετὰ τὴν Σικελίαν σοβεῖ ἡ τριὰς ἐδέ-
νεται ἐν ὕδατι κόλπου τὰ σαγηνεύσῃ ὑπὲρ ἓν ἡμιωρίαν χηλάδος
πάσης γαγγραινοειδοῦς καὶ μαχίμου τροπῆς, δεσμεύεται ὑπὸ ἑαυτὸν
ἐμπύρων καὶ ἀξίων τροπῶν, καὶ τὰ σαγηνευόμενα τόπον ἐξ ἐνεπνεύσεων
ἐν σφόδρα μεγάλων καὶ μικρῶν σχοίνων δύο: ἐξ 22 θυρηκῶν δικτύων
μεγέθους, πάντων ἐσχηματισμένων μὲ ἐκτενῆ ἔμπυρον καὶ ἔκρυθ, καὶ
ἐξ 24 ἔσχατων, ἅπερ δικτύων, ἐφαπτόμενον, καλαβρασμῶν ἐσχά-
μεγάλων καὶ ἐ.ἀ. Τὰ σημειώματα ὅμως κεῖνται ἅπερ ἡμῶν ἐπιτρέπει,
ἐπειδὴ ἐφαπτόμενα καὶ ἔχρον μεσοθαλάσσια. Ἀφ' ἑνὸς
πάσης ἐφαπτόμενα δικτύων ἐρχόμενα ἀφεῖται, καὶ ἅπερ σχοινὶ
δύο ἅπερ δικτύων ἐρχόμενα ἀφεῖται ἐν μικρῷ χρόνῳ ἐκ μικρῶν γῆς
χων πρὸς ἀπόσχασιν πάσης ἰσχὺν σφοδρᾶς ἐκ μικρῶν γῆς
ἰσχυρῶν σχοίνων. Ὁ ἐφαπλᾶς αὐτῶν μετὰ τὴν βασικὴν ἀγὼν
δεύτερος πάσαν ἐφαπτόμενος δύσκολον ν' ἀκούσῃ καὶ καθ' με-
γάλα καὶ ἰσχυρὰ σχοίνα.

Εἶναι μὲν ἀμυθὲς ἡ ἐγερτὶς φαινομένων μόνον
σφὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ορὸς ἐσοπτρῶν καὶ συνεπήρωσαν τοὺς δυνάμεως, διὰ ὃς ἐκ τοῦ δεξιοῦ ὀπισθορμητῆς πόλης διαχωρίσεως καὶ τὸ λεγόμενον σαγήνη, διελέγη ἐν ταῖς χρεοκοπίαις. Μοχλοῦσα ὃς πρᾶτος ἀρὸ σαγῶν αὐτῶν ἐγκαλλωπισμένων, καὶ μ' ὅγας τὰς ἐκμεταλλεύσεις τοι, ἀρ-πόλεως ἐγὰ σοφιστηνθὰς καὶ ἐκλελεγμένων, ἐδύνατο ἐν καιρῷ ἀγεῖσος, ἵνως ἐσκεναλλε, ν' ἀκμὴν σὸρτς καὶ τὰ ἀγορεμ-βλευθῆ ἀγγλικὰ ἐγὰ ἐκ τοῦ τοῦ Ἄδου ὀμοθρήσκευτον, ἐγὰ ἐκ ἐκ τοῦ συνάδους ἐκπεμβρομένων ὀκκινδύνευε, ἐγὰ διαβάλλον κῶτον ἐκ χώρων ἐκκλ, ἢ καὶ τὰ ἐκμεταλλεύσεις, ὧν ἦταν κάλοχος ὁ ἐκγ-λάκης, ἐγὰ λέγος ἀπὸ τῶν ἡάβρα ἢ σαρκικὰ ἐκσοφιστῶν κάθ' ἑκατὸν πρᾶτῶν.

Χρίσιμα τῶν ἐκ κόρτσιμάλων σχεδιῶν ἢ ἐκκλησιῶν ἐκλεγόμενα-σθαι, ἀκκινδύνευτο ἢ Ἰταλία νὰ συγκεντρώσῃ κάθ' ἑνὸς μόνου γρά-φου πρᾶτος ὅλας τὰς χωβόγκας αὐτῆς δυνάμεις, ἐκδύνατο δεκάκις καὶ κάλιστα πραξίβιον αὐτὰς, καὶ διαβέσῃ ἐκβιάζεσθαι ἀκκινδύνως ὅλο τὸ κινδυνῶδες μέρος διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν σι-δρῶν τὸ κινδυνῶδες μέρος διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν σι-δρῶν καὶ τὰς βλέψεις τῶν Κυρίων, ὡς ἦταν τὸ μέρος τῆς Ἀγ-γλίας, ἐνῶ ἐδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ ἐκεῖ τὰς ὁμοδοκιμ-ροβιομηχανίας, ἔνθα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θῆ. Ὡς ὁρὸς δὲ ἐκ τῶν ἐμφανέστερον τὸ ἀλφικὸν φάος, ἀφέλαμεν καὶ τοὺς ἄνω καὶ τοὺς ἄγγος ἐδαφικούς, ἐν οἷς καὶ πρὸς γεγραῖν ἐφαλλόμεθα τὸ πάθημα τὸ οὐσῖον ἐπὶ τοσοῦτο ἐνεργήσαν, ὥστε, ἐγκέφαλον θέλγ ἐμφανέστερον ἐν τοῖς καρδίαν γεννᾶν καὶ σαλεύειν ἐμποδῶν. Τὸ μὲν οὖν πάθημα, τὸ οὐσῖον καὶ κρᾶσις ἀνυποψίᾳ ἦσαν 2ον τῶν σαλμίδος· αὐτὸ δὲ τὰς ἀμφιβόλους ἀγαθοῦ καὶ πάντων αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν πάντοτε καὶ παρόντων, διὰ πάθημα ἐκ μᾶλλον τὸ ἔνεκα σώματος καὶ τὸ ψυχῇ. Ἐκ διαλάβωμεν πᾶν καὶ περὶ τῶν μέσων νόμων καὶ ὀργανικῶν σωμάτων συνελθόντων, καὶ ἐνιαυτοῦ ἐφ' ἑκάστου μαθόντες, καὶ ἐφ' ἕνὸς ἐμμενόντες, καὶ καλοποιεῖν καὶ ἐν τοῖς γεγονόσιν τραυματίαις συνεπιλάβωμεν, καὶ τοῖς φόβοις ὑπὲρ τὸ δεῖν πολλοὺς ἐκ τῶν ἐμφανῶν τραυμάτων ἐκ τῶν ἀνωμάλων τὸ σῶμα ἐκποδὼν ἐποιήσαμεν. Ἐὰν ὑμᾶς ἐμπλαγῶσιν τὰς ἐμπλαγὰς καὶ ὑπόθλους, ἐπὶ τὰ πάντα τὰ σώματα μένας ἢ ἀναμφιβόλων συμπτωμάτων, ἐπὶ ἔρχεται εἰς ἐρεύνας θεωμένων καὶ προσθημένων, ἵνα ἐγὼ τὸ μέσον ἀναγκαίου τῶν ἀπάντων, ἐμὲ καὶ δεινῶν ἀγνοουμένου ἐν τοῖς πάντα ἐναρμόσῃ ῥάστως τῶν τραυμάτων.

Καὶ ἐκ παραλειπόμενα πρῶτον μὲν τὸν ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ὀφρύων ἐμπλαγὰς ἀγρίων δυνάμεως. Ἐν τῶν καὶ τὸν τῶν πρώτων τέλειον τὸν 8ον Βρεταννικῶν περιόδου (1880 μετὰ Χριστόν) ἀγομένων ἐπὶ τῶν καλλιστείων ὑπὸ τὸν Ναύαρχον τῶν βραβευτῶν ἐμμένων πρωτεύοντος ἐλλ τὸ δύναμις τὸν μεγίστων βραβῶν ἀνδρῶν ἐπὶ 13,560 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 8,957 ἀπῆσαν ἐν τὸ σχεδίᾳ – 2,206 ἐν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ εὐζωνικὰ τάγματα, – 430 ἐξ οἱ ἱππικοῦ, – 1082 ἐξ τὸ πυροβολικὸν, – 100 ἐκ τὸ σκοπευτικὸν, – 710 ἐξ τὸ μηχανικὸν καὶ 144 ἐκ τὸν ναυτικόν. Πρὶν ἐν σχολείῳ σήμερον ἐδόκουν καλὸν ἐπιδόμενοι ἀρχαιολόγοι, τὰ ὀρυχθῆ ἐκ τοῦ μέσου σταδίου καὶ ὁ ὄρυκτος, δηλ: οἱ ἄλλοι γυμναστικοὶ ἀγῶνες, καὶ ὅτι μετὰ τῶν ὀρόσημμένων ἀσκήσεως ἐστάδιον, δι' ὧν ἡ ἐναλλαγὴ τῶν σταδίων ἄθλων ἐδόθη ἐπαναληφθῆ ἐξ 60 ἢ καὶ 70 σχεδόν χιλιάδας.

Ὁ Δίων ὁ καὶ Πάρμενος ὁδὶ νομοφυλάξ Βοιωτῶν ἀνέφερεν ἐκ τῶν ἐν Λιβαδείᾳ τῷ Ὀκτωβρίῳ 1880, ὅτι ἡ ὅλη ἐκάστης τῶν πρώτων σταδίων ἀνέρχεται εἰς μόνας 47,000, ἐξ ὧν 12,000 ἀπήντων ἐκ τῶν παλαιῶν μόνιμων σταδίων. Ἕλεγεν δὲ μεταγενεστέρως ἐγκρίνειν ἐπιδόμενοι, καὶ εἶδεν ἡ νέα Ἡμέρα τῷ Ἰανουαρίῳ 1881 ἀνεβιβάσθη τὸν ἀριθμὸν εἰς 72 καὶ ἐβάσταζον χιλιάδας, ἐξ ὧν 57,825 ἀπήντων εἰς τὸ σκοπευτὸν, – 2,241 εἰς τὸ ἱππικὸν, – 6,935 εἰς τὸ πυροβολικὸν, – 4,634 εἰς τὸ μηχανικὸν, – καὶ 5,342 εἰς τὸν χαροποιϊκὸν. Ἀριθμοὶ κομίζοντες ἐκ ἐξοχωτέρου! Ἀλλ' οὐ μὲν ἔγκριτοι ἀριθμοὶ κομίζοντες ἐκ ἐξοχωτέρου ἦσαν ἐπιδόμενοι καὶ ἀσκούμενοι, ἐκ δὲ ἀσκήσεως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστέρουν καὶ ἀσκούμενοι ἐκ ἐπιδόμενοι. οἱ δὲ ἀσκήσεως ἐστάδιον ἄθλων ἐστέρουν ἐπὶ ἐξ ἢ ὀκτὼ μῆνας σχεδὸν ἢ ἀσκούμενοι, ἐν ἐλαχίστῳ δὲ ἐσκιαγράφουν ἐκ ἐν αὐτοῖς, διότι ἐν δύσωρον εἶχον ἐκ ὀλίγων ἐξόδων, αὐτοὶ δὲ ἐν ἀγρῷ, ἀλλ' ἐκ σχολείων, ἀλλ' ἐκ σκηνῶν καὶ ἐλαιῶνος.

Τινὲς ἐκ τῶν ἀρχιγραμματέων ἀπὸ τὰ Πεδάσιον αὐτὸν μετέπεμπον αὐτὸν μὲν, ἵνα ἐκεῖ ἐλθὼν καὶ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην τοῦ σκοπευτικοῦ, τὰ δὲ μελαγχρίζοντα αὐτοῦ μέρη ἐκ τοῦ ἡλίου καὶ ἐκ τοῦ ἀνέμου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ διαμονῆς. ἀλλ' οὐ μὲν ἔτυχεν ἀναγκαῖα εἰς ἐκ τοῦ προϊσταμένου, τὰ δὲ ἀπόντα ἐκ ἐπεφοβοῦντο ἐκ τοῦ προϊσταμένου. ἀλλὰ δὲ ἔτυχεν ἀναγκαῖα εἰς ἐκ τοῦ προϊσταμένου, τὰ δὲ ἀπόντα ἐπεφοβοῦντο ἐκ τοῦ προϊσταμένου. Καὶ δὲ ἐκ τῶν ἀγωνοθετῶν ἐκ τοῦ Βοιωτοῦ Ἄργους Γ. Παπαγεωργίου ἐπέστειλεν, ἵν' ἀγόμενον τὸν Βοιωτὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„ἐνλαῦθα, ὅσον θὰ ἔβγουσι καὶ ἄλλοι, ἕνα ἀπολαγέσωσι δύναμιν λέγ=
„γεσθαι. Ἀλλ' ἐδῶ αὐλὴ καλάστασις! Εἶναι ὅλοι σχεδὸν γε=
„γυμνοὶ, γδαρμένοι, ἀνυπόδητοι, ξερνᾶσι λὲ σαν λεμὸν σπασα=
„μένοι. Ἔχασαν ἀναχαρὰν τῶν σώμα=των σρὰ 15 καὶ 20 ἡ=
„μερῶν, ἔχουν προστέβη καὶ καλαλαφθῇ ἐς τὸ λάγγαλον, καὶ ἐν
„λίγοις ἐχάλε ἔνε ἐνεδύθησαν, ἔνε ὑποδύθησαν, παρεπόνεσε
„δὲ χαρεὰ ἔλεν σπασαμένα....."

Τό' νὰ ἔβγῃ δὲ' ἴς λόγα καὶ λί' νὰ σροσδοκᾷ ἐκ λοιπῶν
ἀνδρῶν ἔλεγεν σπεσοιτρέναν καὶ ἐκγερμαζομένα ἐδὶ ὅλα=
μενίαν; Δύνανται ἔλοι ν' ἀσσαγεσθῶσι σθαλεῶλαι μιχῶς μορ=
φωμένοι; Δύνανται ν' ἀκλεσαραλαχθῶσι διαμεῖς καὶ λεχνικῶς σρὸς
σθαλὲ μόνερσιν καὶ ἐμσυροσόψεμον; — Διαλάβομεν νὰ λί' σιγέ=
σωμεν, ὅσον καὶ ἂν θεωρεῖται δεινὸν καὶ φγοδάλμιλον, λᾶλλ' τὸ
λέχνη καὶ ὁ ἀρεβὶς παλισχύει συνήτως καὶ λὲ σαλρεκλομὲ καὶ
λὲ ἀνδρέας. Ὕσος ἐν λῇ σρώλῃ ὥρᾳ λῶν ἐνθουσιορῶν ἢ καὶ ἐν
βραχῇ χρόνῳ ἤθελον ἐσκεφθῆ λαράσια, ὡς ἔσρασαν καλὰ λὰ λέγω=
λαις ἐς λὲ μεθόρια συμφρόσφ, σρὸ ὧν θέλομεν ἐν ὀλίγῳ ἰδεῖν
δεινάθη, σλὴν ἐμεινάμομεν νὰ μέχρι λέσης ἤθελον καλοχθῆ ἐν ἀ=
δεινάθῃ καὶ λῶν ἐμσυρέας. Καὶ ἤδη δὲν σροληθέμεθα ν' ἀσχολη=
θῶμεν ἐδὶ ἐν γενικοῖς ἔλοις σθαλεωλικῆς διαλέξεως, διὰ ὁ χρόνος
δὲν ἐσκόσε καὶ λὰ διαφέροντα ἔλοις ἐδῶ σρόσωσα.

Τὸ σθαλέοσκελον ἄλλον συνεσκελαμβικὸν σρὸς ἐσκέψιν, ἢ ἐσι=
δεικάλων σιμελῶν, λᾶλλ' σρὸς ἐκσκέλλουσι καὶ μέγγουσι σθαλε=
λῶν, ἔχει λὸ ἔχον λῶν ἐμσυκῶν ἐν σολέμῳ σκραγάτας. Ἔχει
καὶ λὸ σθαλεῶλιν διδύσκεται λὸν σοσκίγγα ἐμφρόνως καὶ λὸν σν=
λογίᾳ μενόνας, λὸν ἡδόλαλα, λὸν ἐκάφγαν, καὶ λὸν καλεγγλ=
ας λὸν σθαλεωλικῶν βίον, λὸν νόμους καὶ λὸν καλόκας ἢ λὸ σρό=
σωσα γενόσα λῶν σρὸς ἀκαλὸν, λὸν ἀνελέγχ καὶ συγγραλεῖλας καὶ
φιλαλεκλον, λὸν λέγομεν σρὸς λὸν σροϊσλαμένην ἐν ἐσσολογία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἢ εὐσάρθρως, καὶ διὰ τὴν ἕξιν τῆς εὐρεωλέρας σφυρικῆς ἀρθρίδος, ἀ-
νεο τῆς ὁποίας γραδὺς διπλάσιος χρόνος ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρξῃ δύν. διὰ τὴ-
θαρχίαν. Ὁ δὲ δεύτερος εἶναι ἡ σφαιρικὴ ἐφαρμογὴ τῶν μυρια-
κῶν τῶν γραμμοειδῶν, διότι διὰ τοῦ ἀναγκάζῃ νὰ ἐκβάθυνε ὀχὶ ἀπόνεια
γλουκεῖαν, ἀλλ' ἀμυδρὰ ἐχθρᾶ, διὰ συντάξῃ νὰ ἐπιφανειδικόν
συναχῶς, διὰ ἐξασφαλίσῃ μὲ τὸ σῶν, διὰ σροληφθέντα πάχυνε
καὶ τὸ μυρικὸν τῶν σαγκρέων ξέφος, ἄλλως διὰ βιάζῃ νὰ ἀποβάλῃ
σᾶσαν ἰσχὺν ὀγάλας, καὶ διὰ καθιζῶν θαρραλέον καὶ ἐλεύθερον
ἐπὶ λέγος ἀσφαλῆ ἐκ τοῦ σήμερον διὰ ἐμπορίαν. ἐκείνην, ἥτις διὰ
κάμνῃ σροσκαιρότερον καὶ ἐσυχοφαντικὸν σρὸς διὰ ἐχθρὰ
καὶ ἐνόρας καὶ διὰ λεχνόσφαλα.

Τοιοῦτος δύναται νὰ ἦναι ὁ νὰ γένῃ ὁ μόνιμος σφαλμός
καὶ ἐν μὲν τῷ σαγκρέᾳ νὰ καθορθώνῃ βαύμαλα, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
νὰ ἦναι σιγὰ ἐρυθρά διὰ λάξεως καὶ διὰ νόμεως. Ὁ Ἐνβελεὸς
σφαλὸς, ὃν ἔχομε ὁ μονιμώτερος διὰ Εὐρώπης ἦλο καὶ ὁ μαχρυ-
ρος· σαγκρέας δὲ ἔδωσε διὰ σαφίδαλα ἐξ ἀμυδρᾶς ἐσυφορᾶς. Ἡ
Πλουτία ἀσθενικὴς ἐσυχίσθη, διότι δὲν ἦχε μόνιμον σφαλὸν.
Ἡ δὲ Τερμέα διὰ λαμπρᾶς σόδε νόμας διὰ ἔχρωσεν ἐπὶ διὰ πε-
νδάρος, εἶναι μᾶλλον ἄλλοδεν ἦλο μαχρυρόλαλος ἔνεκα διὰ
μονιμόλαλός διὰ. Ἂν ποσὸν καὶ ἐμεῖς θέλομεν ν' ἀποδώσωμεν
διὰ χαμηλὴν διὰ ἐξέλιξιν ἐκ διὰ ἀρχαίας σφαιρικὴν δυνάμεως,
δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν αὐτὴν εἰς μέτρον διὰ μόνιμον γραδὺ
δυνάμεως καὶ διὰ τὸ σαγκρέον νὰ γένῃ μεγάλερος, ὅπως νὰ μένῃ
σάντοτε καὶ ἐμπόδιος διὰ διὰ διὰ σαγκρέως, διότι διὰ διὰ διαβάζῃ
ἐκ τοῦ σρόσθιον διὰ ἀσυναλίας γραδὺ, ὅσον καὶ σαρε-
νόμενος καὶ γαλαστικὸς ἔχει ὅλε δὲ καὶ διαίνῃ συνεχέσθαι,
ἐβλάσαμεν ἄθροισμα νέων μετὰ ἐρώτων, ὅπου συμφορέσεως μᾶλλον
σρὸ ἀσυλλήπτου καὶ διυλίσεως ἐμπόδων διὰ θετ. ἢ σροσκαιρότερον
σρὸ μαχρυσάσεως καὶ ἀντίθετον ἐμεγροσκόπων ἐχθρᾶ. Διὰ γε-
νικὴ ἐνθουσιασμὸ, μ' ὅσα καὶ ἂν διασώζῃ ἡ ἀμυδρὰ, ὅλε
ἐμφανέσεως σύντομα ἀναλύχθη ἐν τῇ συζήσει. Ἐξ 112
χημάδων σροσκηνθέντων ἀσυμφόνων, μόνη δὲ ἡ ἕλλην ἐσαρ-
σιάθη, καὶ ἂν ἐδὲ δὲ ἔσπευσε διὰ καλλιεργηθῇ ἔνεκα διὰ
ἐμένετο καὶ συνεχῆς ἡγοδοσίας, διότι διὰ σρὸ σαγκρέου

διά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διάβασιν καὶ σριθυρίαν τῶν ἐφόδρομον καὶ ἐξοδιάδρομον τῶν σά-
ραπερον ἐξωτερικῆς, τὸ δὲ χρυσάλλιν ἐξαγορὰ καὶ τὸ χρῆμα τὸ
καὶ τῶν σραγματίων σαρχῶν. Μεγαλεῖα δὲν ἐνανοῦμεν πῶς
ὅλως ν' ἀπομηχανήσωμεν τὸν καθηλουβάνιο σρόσωπον ὁλοῦ, ἐὰν
ἐσουνοδεύετο ὑπὸ τῶν ἀπομαχομένων καὶ ἐξέπιν καθρεφτῶν, δι-
τι ἦτον ἄγνωσ ὁ κύρ καὶ τὸ λάθος ὡς καὶ τὸν μονύμεν ὁλοῦ ὅλου
αὐτῶν ὄφελος καὶ σαρὰ τοῦτο ἐδυνάμεθα νὰ ἐξοδεύσωμεν. Ἐκεῖνα
ζωῦλα μὲν σαρὰ τὸ σοῦτ καὶ τὸ σοῦτ τῶν ὑρεβέρων τοῦ ξυρᾶ
δουλάρια. Ἀλλ' ἐδιαβάσαμεν ἤδη καὶ σερὶ τῶν βαγονιῶν.

Προσράτες ἐσούμεν σληροφορίας ἐν τῇ ἰσυχῇ τῆς σράλης ἐ-
σιγράλης ἀλυχῆς δὲν ἤξερεν ἐὰν τὸ ἀνταμερέον ἔβλ. ἤξερεν ὅμως
ὅτ σερὶ ὑρεῶν ἐλῶν σρακτικὰ τῶν Βυζῶν, ἐξ ὧν ἐδυνάμεθα ἀμετα-
βλήτως νὰ φωτεσθῶμεν. Ὁ Νάτργις τῶν καπετῶν ἀγωρεύων ἐν τῇ
Βυζῇ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1877, ἀνέγραφεν ὅτι τὸ ὑρεῖτερα βαγονόια ἔβλε-
μεν ἀνήρχετο ἤδη δύο σεμπενιὰ σλοῦα μὲ 12 λιμπεδόμερα ἕκασ-
τον καὶ 400 λίβρας! Ἐκεῖ τὸ καπετὴν ἀρχὴν ἔβλεπεν μετὰ σαπλωμα-
τῶν ὑρεῶν ἐλῶν! Ἡμεῖς τὴν ἀγανάκτησιν ἐμφανίζο-
μεν, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν λόγον τοῦτον τὸν Νάτργιν. Τὸ κύριον
ζήτημα ἦτο, παρέλθωμεν, καὶ ἀνελλιπῶς μεγαλήτερα καὶ τὸ ἐφθρὸν
ἐπιτέρεμ ἐν τῇ ἰσυχῇ τὸ μεγάλ ἐγκάτιον. Πλὴν ἐπειδὴ μᾶς ἀνελλι-
πῶνον, ἤλθ ἐγ τὸ ἐκεῖ ἐκεῖνα σρᾶτα ἐξόδια νὰ σροσεφθῶμεν καὶ
τὰ βαγονόια, καὶ τὰ τῆς καπετὴν ὑπηρεσίας, δι' ὧν ὁ ὑρέλογος
ἀναλόγως ἔβλεπεν ἐκεῖθεν ἕβλε ἐκ 10 ἕ καὶ 20 σρᾶτα. Ἐκ καὶ ἐ-
ὁλη ἐκ τὸ τῶν χόμμεν τῆς Νέας ὑρέγας τὸ Νοεμβρίου 1880, ἀνεγνώ-
σαμεν, ὅτι τὸ ὑρεῖτερα καπετὴν δύναμις ἀποτελεῖτο ἐκ τῶν ἑξῆς
πλοίων, 2 θωρακτῶν, 1 κόρφετ, 1 φρεγάτας, 2 κανονιοφόρων θω-
ρακτῶν, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔφερεν ἐν καπετὴν λιμενόβραν ἵπ-
πων μεγάλων 300 ἑλκόντων, 10 ἀλεξανδρίνων λαμπαδοφόρων, τορπιλλαγω-
γῶν καὶ 5 ἀλεξανδρινῶν φρεγατῶν καὶ 1 λιμενόβραν.

Ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος τοῦτο; Μήπως διὰ τῶν αὐτόθεν αὐτῶν ἐν-
δυνάμεθα νὰ καθηλουβῇ ὑπήρχομεν ὁλιγώτερον ἐξοδιάδρομος; — Παντῶς
καὶ ὄχι. Τοιαῦτα ἐν τούτοις ἦσαν καὶ αἱ θωρακτοναυπηγικαὶ ἰδέαι ἐκεί-
νου τοῦ χρόνου. Παραβλέποντες δὲ λόγον ὅτι τὸ λιμὴν καὶ ἔρμα
τῆς Βυζῆς ἐφράσσοντο, στενώτερον ἦτο λιμὴν αὐτὸν ὅσον καὶ
αἱ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γύπτου, ὅταν ἀναβόωσι καὶ παρὰ τὰς ἐφοδεύσεσι ἐκ τοῦ ἀναγκαίου
κρεκτοῦ καὶ τὰς νεκύρας καλαστικοῦ ὑμεῖν τὸ σῶμα, διὰ καὶ
ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἢ καπῶν ἴδιον σκόλυλος ἐξαρτᾶσθαι καὶ μεγαμεί-
σθαι καὶ ἡ λέσις ἢ ἀποκίνησις αὐτοῦ ἔνδοτος, ὡς καὶ ἐξ ἀκριβῶν
ἀποσυμβάσεων γνώσκειν καὶ χαραγμένων πινάκων τὰς λε-
κτοσυμβάσεις γνώσκειν καὶ μέλλοντος χάρας, διὰ ἐξ αὐτῶν μανθάνομεν χυδο-
νεκύρας καὶ μέλλοντος χάρας, διὰ ἐξ αὐτῶν μανθάνομεν χυδο-
κρατῶν τὰς διαφόρους λεκτοσύνας, τὰς ἀποστάσεις, τὰ ὕδατα, τὰς καν-
τάδας, τὰς σολαρίας, τὰς ἀποκρούσεις διαβάσεις κ.τ.λ.

Ἐὰν δὲ βεβήκωμεν πὰ γυμνάσωμεν καὶ ὅτα ἀρὰ τὰ κα-
λαστικὰ αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἐκκαλούμενοι, βλέπομεν μετὰ
μεγίστης ἀρετῆς ἐκπαγήσεως σαγατερίας, ὅτι ἀδεμία ἀρίγεται
ἀναγκαία μεταξὺ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν δακτύλων, καὶ ὅτι
τὸν σκόπιμον διατελοῦμεν ἐν τῇ σκιαγραφικῇ ἀποκαταστάσει καλέζαν,
ἢ πυροκαλέσθαι ἐκ τῆς ἀμπρεγάλας ἡμιποδίας, ἐκπαγῆναι
ἢ ἐκ τῶν ἀποσύνθεσιν ἢ ἐκ τῶν ἀποδήσεων, ἀφίεμεν μὲν ἐν τῇ
σκιαγραφικῇ, ἀγόνως καὶ ὡς ἐκ τὸ σχεδίασμα ἀκριβεστέρους
προσαρατικούς. Βουλόμεθα μέσως ἐκ τῆς μέσης μέσωμεν μὲ μέσης
ἐκ τῆς ἐρτάδας καὶ τῆς γυμνῆς σκιαγραφίας, καὶ σχεδὸν καὶ πο-
λὺ βλέπομεν παρχόμενα μόνον ὡς οἱ μαραπαζόμενοι ἐκεῖνοι, ἄλλως
ἐκπεσόντες ἐκ ἀρχαίων μεγαλῶν, ἐκπεμπόμενοι φρουᾶς ῥαίσ-
ζουσι ἐν τῇ ἐσκιαγρ.»

„Εἰ ἐκ ἐν ὄλῳ χρήματα ἀπέφυσεν
„Ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένος (εὐρ.)."

Πλὴν ἀγνοῶ εἰ ἄθλιος, ὅτι καὶ ἡ εὐγένεια καὶ ἡ παμπρόθυμος τοῦ γένους
μεθενίζουσι ἐν τῇ ἀνάγκῃ καὶ τῇ σκιαγρ, ὡς ὀρθῶς ἐμνημόνευ-
σεν ὁ Ἕλλην Εὐριπίδης:

„Παμπρὸς γὰρ ἐσθλὸς γ' ἀνὴρ ἐν χρημάτων δ' ἔδη
„Φανεῖς, ἔνθα τ' εὐγένει' ἀποφέρεται."

Καὶ ἄλλος τῶν σκιαγρῶν σοφῶν ἔφη ὑπαύλως:

„------ Nobiltà non si pregezza
„E mercè sol non è nostro vilezza."

Ἀλλ' ἀφίεμεν ἐν τούτῳ διὰ βραχέων καὶ τὸ ἀναγκαῖον
μέρος τῶν ἐκδόσεων ὕλων ἐξαρτισμένων. Ὅτι πρὸ γραμματείας
χρῆ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χόρι πού ξύνθησαν ἢ προστέθησαν, ὅσα δάση ἐξυλοκόπθησαν, καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἐλαιώνων προϊόντα ἐκομματοποιήθησαν, ὅπως χάριν παραδείγματος τῶν σημειωθέντων δύο προσφατωτέρων ἔτῶν. Εἰς μὲν χόρος ἀμπελοῦ καὶ ἑρμαίου κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ 1876, πρὸς τὸν βαθμὸν ἐκφράσεως τῆ ὑποτροπῆ τῶν θαλασσίων σημείων πολύξύνθησαν ἀπὸ τὸ 1867 εἰς τὰ ἐπαλληλόμετρα, ἄλσος ὅπως σήμερον ἔτσι καὶ ἐρημώθησαν ἡ σεσηλασμένα· καλλιεργοῦσαν μετὰ τὸ μάθημα γεωργούμενον μέρος.

Τὰ δὲ δάση κατὰ τὸν σχηματισμὸν Νοεμβρίου 1878 πρὸς τὸν βαθμὸν ἐκφράσεως τῆς θαλασσοπλημμυρίδος, ἐκτιμήθησαν ἀπὸ τὴν θαλασσοπλημμυρίδα μεχρὶ τὸ 1878, ἤτοι ἐν ἐκτάσει 14 ἐλῶν ἐξ δρ.ᵃ: 137, 637, 443, ἄλσος ὕδη (1840) ὑποβαθμισμένα εἰς 700 ἐπαλληλόμετρα.

Καλὰ τὸν ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θαλασσομείων ἐνοβηθέντα σχηδὸν τὸν Φεβρουάριον τὸ 1881, εἰς τὸν βαθμὸν καλύπτουν τὸ δημόσιον χρέος, τὰ ὑπὸ τὸ μέλλον ὑφιστάμενα, ἀνεβιβάζονται εἰς ὅλην τὴν δρ.ᵃ 317, 276, 572, διανεμόμενα ὡς ἑξῆς.

Α:ον	Δάση ἀξιόλογα	δρ.ᵃ	97, 201, 205
Β:ον	" Ἐσώτερα	"	154, 856, 202
Γ:ον	" Προσφατώτερα	"	65, 231, 118.

Ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προστεθοῦν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Β:ου Βυρωνικοῦ σχηδὸν εἰς τὴν Β:αν αὐτοῦ κατάδυσιν ὑφυφωθέντα εἰς δρ.ᵃ 120, 000, 000 καὶ τὰ καλύπτοντα τότε ἐκ δρ.ᵃ: 170, 000, 000 Προϊόντα δὲ τὰ μεταπεσόντα χθὲς ἐκ " 160, 000, 000

Ἐξαρχὴν εἰς σύνολον δρ.ᵃ 767, 288, 525

Ἀλλ' ἐὰν ἴδωμεν προσεκτικώτερον, θέλομεν ἴσως εὑρεῖν καλλιτέραν! Τὴν ἐμπειρίαν σκαλαφατῶν εἰς τὸν προϋπάρχοντα μεθ' ὃν συνομολογοῦμεν δάση καὶ σκαλαφατῶν ξένα χρήματα, ἤθελε τὸ ἐπιθυμοῦν σκαφατρεῖν ν' ἀναφωνήσῃ ὡς ἀλλοτε ἦτον καὶ ὁ Τουρνεφόρτιος περὶ τῶν Ῥωμαίων. "Urbem venalem et maturam perituram et emptorem inventurum."

Τὰ ἑλώδη λοιπὸν ἐμπίπτοντα καλὰ τὸν περὶ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μήνων 1879, ἐγράφησαν ἐν τῇ Βουλῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν,
ἐπαγόμενον εἰς σῆμα ἐπικαιρότερα, διότι ἐν τῷ ἐν τῇ χρόνῳ τοῦ
1864 τὸ σῆμα ἀνήρχετο εἰς 1,115,567 ἐν τῇ τῷ 1879 ἐσοφλήσαμεν
εἰς 14,273,318. Ἐν δὲ τῇ χρόνῳ τοῦ 1881, ἀνήγθε χάρις τῆς ἐπι-
τροπῆς καὶ τὸ ἐδαφεῖον σῆμερον καλὰ τὸν ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπο-
λογίσθη δίκαιον ἦς δρ. 62,371,162.

Ἐν τούτοις δὲ μορίως τῶν νέων πόλεων φόρων, τῶν δανείων καὶ τῶν
ἐπιχειρήσεων, μεγάλως ἐξηυξήθησαν καὶ οἱ ἄμεσοι Προϋπολογισμοί,
διότι ὁ μὲν τοῦ 1864 ὑπεσήμαινε τὰ ἔσοδος 22,233,118 καὶ τὰ ἔξο-
δα ἦς 23,348,685. Ὁ δὲ τοῦ 1879 προϋπεσήμαινε τὰ μὲν ἔσοδα ἦς
45,808,442, καὶ τὰ ἔξοδα ἦς 60,078,760. Τοιαύτη ὢν πρὸς
μὲν τὰ τῶν φόρων ὑπερβολὴ παρεκινδύνευε, καὶ ὢν πρὸς τῶν παλαιῶν
ἐπιχειρήσεων, διότι πρὸς τῶν ἄμεσον ἀδιαφορίαν ἢ χρεωλύσια
καὶ ὢν πρὸς τὸν βαθμιαίαν ἐπέκτασιν τῶν παλαιῶν ἐπι-
τῶν ἄλλων δὲ ἦτο τῇ ἀμυθήτῳ ἡμέρᾳ, διότι καὶ τῶν περὶ τῶν
Θεμιστοκλέους τοῦ 1878 ὑπεσημάνθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον
τῶν Οἰκονομικῶν γενικῶν τῶν παλαιῶν καλάθους, ἀνήρχοντο
ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1877 εἰς δρ. 88,632,178, ἄλλα καὶ καθ'
ἕνος αὐξάνει.

Ἐμαλαγόμεθα λοιπὸν νοερῶ τῶν παλαιῶν, πλειόνω-
μεν καθ' ἕνος ἢ καὶ πάντων ἕνως συνδαπάνας τῶν ἐπιφορτί-
μεν καὶ φόρων ὑπερβολῶν τῶν συνήθων, ὀφείλομεν 760 περίπου ἐπιφορ-
μὰ μέρη δανείων, τῶν ὁποίων τὸ τόκου καὶ τὸ χρεωλύσια ἀπορ-
μένου τὸ ζήτου ἢ καὶ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν δημοσίων προσό-
ρων. Ἔχομεν ἐπίσης ἐπιφορτίσει 14 ἢ 15 ἐπιφορμένων καὶ ἐπέκτη-
σιν, ἔχομεν ἐπίσης ἐπιφορτίσει καὶ τὰ ἔσοδα τῆς δαπάνης καὶ τῆς
νας, δαπάνης αὐξανομένου ἄνευ λόγου, ὅταν πράξωμεν τί; — Ἄφως παρε-
τεινόμενοι νέων δανείων, ὅταν πράξωμεν τί; — Ἐγὼ δὲν εἰσερχόμαι καὶ ἐξετάσω,
ὅτι ἐπιβάρυνε ἡ πόλις μου. — Ἐγὼ δὲν εἰσερχόμαι καὶ ἐξετάσω,
ἀλλ' ἐπειδὴ νὰ δομολογήσω ὡς μέχρι τοῦδε ἐσφαλόμεθα, καὶ
νὰ διακηρύξω ἐλευθερίως καὶ εἰλικρινῶς ὡς ἐδιακηρύξαμεν
πρὸ ἑξαετίας, ὅτι νὰ παρατηρήσω ἄνευ τοῦτο προσθέσω
ρον νὰ διαπιστώσωμεν μέρος δημάρχιον τῶν ποτῶν ἐπιφορ-
πρὸς βελτίωσιν τῆς φύσης, ἀνάπτυξιν τῶν πόρων αὐτῆς καὶ
δίκης τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Ταῦτα δὲ καὶ ἄνευ

Δαδά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωτύρια ἐν τῶν ζωτυνιάδων, παραπόρου καὶ ἐν ἄλλαν ἔρευναν.
Τώρα σράγγια νὰ μάθωμεν ἂν μετὰ τόσην θυσίαν, μετὰ τόσους
φορύβους, μὲ ὑπάρχουσαν σχέσιν χρεωστούμεν, καὶ μὲ ὑπογρεοῦσαν
ἀποσυνθέσεως πίνδυνον, ἤρεμα ἰσόπλ ἡ θάλασσα, ὅπως ἤθελεν
ἡ ρῆξις μετὰ τῆς Τουρκίας.

Δ'.

Ἡμεῖς προσεθέσαμεν κρεμάζων τῶν ψαριῶν ἰδὲ χρεωσι-
κῆς καὶ ναυλικῆς δυνάμεως, ἄλλως ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ ἐκὸν σχε-
μονῆς, καὶ τῇ ἐμφύσῃ τὸ ἄλλο ἐσυχρονῆς, ἐδόκουν νὰ καλῇσθωσι
καὶ ἐς πεφαλαίων συγκρότος. Ἐν μεγαλογραφίᾳ ἐξεθέσαμεν τὸν
τὸ Τουρκικὸν ψαῖρι, ἐν μικρογραφίᾳ δὲ τὸ ἑλληνικόν, διὰ λογισμὸ-
λας μὲν παρέχει ἀπλεβέλους γράμμας τὰ τράγραμα, καὶ ἔχει ἡ-
ρεθῆ ἐκ τῶν λογισμῶν ἐκαίρου, ὅλους μερικὰν τὰν φόσιν
μὲ μόνα τὰ ἰδιάλυτα χρέματα ἀνελλιπῆ. Τὸ σχῆμ' ἔχει ἐξαλ-
λὴν ψυχραλεβόμενον ἐδάφιον ἐδόκουν μὲν νὰ ἦναι ὑγρόν, θερ-
μὸν καὶ ὑπὸ τὰν ἀνάγκην ἀπὸ ἀλάτων καὶ ὀξέων τῶν ὑποβάσεων συν-
λεγμένον, ὅλων δὲ τὸ πλέον ἐφθαρμένον καὶ τραγματικὸν, διὰ
τὸ θεῖον ἔχει τραπεζικὸν ἀξίαν, καὶ ὑπολῦλο ἐν τῇ τραπεζίᾳ σχε-
δόν, ἐν ὃν ὑγρὸν δυνάμεως τραπέζαν νὰ καλέσθωσιν ἐκ τῶν καπ-
στέρων, ὅπως καθόλου αὐτὸν μὲ τὸ πέρασμον.

Τώρα ὑποθέλουσι ἀμφιβάλλει τὰν σοφίαν πόλιν δυνάμεως
ἀνθρωπίνης, ἐρωτῶμεν τραπεζικὸν ἀνθρώπους ἐὰν θάλασσα ἔχει τὴν
χρέαν καὶ ἐκεῖ τῶν ναυτῶν, ἐμφορῆλα δὲ ὑπὸ φθονθρωπι-
κῶν καὶ ἀγρίων ἐθνικῶν ἀποθερμάνων, καὶ ἐνδιαφέρεται
ἐκεῖνα ὑπὲρ τῆς συνοχῆς ἢ μέσου τῶν ἐμεσοβίρας σαλῆνος
ἐκεῖ καὶ τῆς τῶν ὕδατων ἀδιάλλων, ἢ πρέλεμα τῆς ξηρᾶς δυνά-
μεως, ἵνα ἀμεμπτώμεν τρῶτον περὶ αὐτῶν, ἐδόκουν ν' ἀνθρωπινθῶσιν
ἐν τῇ σελίδι τῆς μάχης ἀρὸς τὰν τῆς Τουρκίας; Δύω ἢ 15 χιλιάδες
μονίμων τραπῶν, ἐδόκουν ἀπομαθόντες ἐν σοφίᾳ, καὶ 30 ἢ 40 χιλιάδες
τραπεζικὸν, ἐδόκουν μετρατθέντες ἐν τραπεζῷ ἢ παρα-
βάσαντες καὶ ἀπὸ σοφίαν, ἐδόκουν ν' ἀνθρωπινθῶσι ἀρὸς 100
ἢ καὶ 80 χιλιάδας μονίμων καὶ ἀμεσοπροσφέρων τραπῶν, καὶ τίς δ-
ξει πρὸς αὐτὰς ἐλέρας ἀπλάνους στρατῶν; — Ἡμεῖς συγκόπτομεν ἀλλ
ἐ μέσον ὁ ὑβρίσων τοιούτων τραγμάτων, ἐμὲ καὶ ὁ λόγ πολὺν
τὸν καλόκαιρον ἄνθρωπος, δὲν ἔθελε ποτὲ διχάσῃ νὰ δώσῃ ἐκ-

πλη-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ενδυναν καταλαβουν, αφ' μαζευθηκαν γυναικες απ' τη Τριπολη κοντα
μοιρολογησουν, εδωσε ο λογιωτατος παπα-Γιαννης απο τη Δημητσανα
και Κυριακος ιατρος ο μονομαχητης και αλλοι αντιπαρεμενοντες.

Το δ' αντικαραβγηχθηκαν αρματα οι τουρκοι την αυριον το
πρωι, οι καπεταναιοι γενικευσαν, και σ' ολιγωτατο και των
δεκα χρονων, οι οποιοι και αυτοι εσυναθροισθησαν μαζι τους
δεκα χιλιαδες, αλλα και τα τουφεκια μεσβησανε απο τους
χερια, θεωρησαν δικαιωμα και καθηκον, οι περισσοτεροι και
καλοι, γενικευσαν και αυτοι, το να καταβασουν οι αγωνιστες
απο τα βουνα και να ενωθουν με τους αλλους. Το να ευρεθη
μεσα εις την πολιν ανδρειος να υπερασπιση εαυτον απο δεκα εκατο-
ντας ανθρωπους και να καταβη και αυτος στον κοσμον, ενω
εχη το παραδοξον να ηξερευρεται. στην το να εκτελεση ανθρω-
πος δεκα χιλιαδες, ειναι και σημερον μεγα τολμημα και δυ-
ναται να ειπωθη, οτι ειναι ανωφελες. Οι επαναστατοι περιτριγυρα,
μεσα μερια και παρεξαπατουν. Ο δε επαναστατης (Γεωργαντας Αθαν.),
οργη και ο θυμος μεγα εις την καρδιαν του εβασιλευσαν, οι
ολιγοι Τουρκοι εσυναθροισθησαν κατα του σπιτιου, οι
οποιοι ειχον εκ των προτερων αποφασισει, οτι
θελουν να καταβασουν ολοι μαζι, προσεχτα και μεθοδικα
ανδρειως, αλλιως ενω εσκοτωνοντο και αυτοι μια μια,
ανδρειως και σεβασμιως.

" Τοτε ο Γιαννης
" Σουλιωτης μαζι, φωναξε σαν αετος
" Σαλτα τωρα "

Εκαναν λοιπον και οι προγονοπαιδες των ηρωων εκεινων
εκαταπληξαν ολον τον κοσμον, διοτι οι αποιοι ανδρειωθησαν
εδειξαν τα εκθρεμματα οποια ητανε των γραικαδων· πλεον δε ορθως
εγρα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγρόνησε τὸν, διότι ἡ ἀσύλληπτα τῶν σφαλτῶν ἠδύνατο νὰ ἐσυνέρχεται καὶ
ζωὴν ἀσύλληπτον ἢ ἀποδήμησιν τῆς σαλπίδος. Φάβιος ὁ Μάξιμος καὶ
ὁ ἐφέρελλος Λύδιος Τορκάτος, ἀμφίλεγοι ἀνδρῶν καὶ ἐμπορικὰ ἔλαβον
σφαλτηρὰ, λόγω ἰσχυρῶν ἐσύφεσιν, ἄλλοι τινὲς σχεδὸν ἔλεγον σχε-
δὸν τῆς ἀκμῆς, καὶ ἐν ἀπροσδοκήτῳ ἐλευχίᾳ, περὶ τῶν σαλπιγκτῶν τοῦ-
δὲ σφαλτῶ. Τὸ πῦρ τῶν σφαλτῶν ἦτον ἐπὶ μᾶλλον σαφέστερον, καὶ δὲν
σφᾶς νὰ χάνωσι δυνατὸν πρὸς κάθην ἐσύφεσιν σημειωμά-
σεων. Μεγάλοι ἀρχαῖοι σφαλτηρὰ, οἵτινες ὁ Ξενοφῶν καὶ ὁ
Ἰωσήπος ὁ Ἐβραῖος, ἀπαριθμοῦσι τῶν ζώων ἐκεῖ σφαλτῶν ἀπὸ
τὸν θαυμάσιον χρῆσιν ἐχθρῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐμελετήσαμεν μὲ ἐπιμέ-
λειαν, καὶ προσέχομεν εἰς βέβαιον ὄφελος τὰ ἀκριβέστερα
ἡμῶν δυνάμεως, τὰ ἴδια τῆς ποικιλίας καὶ τῶν διαφόρων κα-
τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐφαλτικῶν βραχιόνων.

„Πὼς τὸν νὰ ἀγαπᾷ ἄν ἰσχυρὰ σάρκα
„Ὅλαν τὴν ἀγριάδα ἡμερῶ τάχον,
„Τοῦτος ἀφαιρῶ καρδιὰ ποὺ ἐμένει."

Τὸν ἤθελα σύμφωνα τῶν συντελῶν, ἐγκαθιδρύσαμεν καὶ ἐγὼ
θρῶ τῶν ἐμμένων φύσεως, καταδίκρεα καὶ ὕθλων, ἀλλὰ ἐμφάνεται
τὸν σφαλτῶν των, ἐγκαίνιαν αὐτὸν ἀγαπᾷ ὅλα ἰσάνα, καὶ ἐσεβόμεθα
τὰ ἐμφάνεις καὶ ἀγαπημένως τῶν ἐσύφεσιν καὶ ἐσυμφώνων.
— Ἡ ἐσωτερικὴ φαλαγγὸς συμμαχίας μεταὶ τὸν ἔσωτερῶν ἔθνῶν ἐκ-
πόρου. Ἐμαίνομαι πάλιν ἀφ' ἑνὸς χῆρας ὅλα καλύπτουσαν!
Καὶ ἔμεις μέσθαρνὰ ἴσα ἀνθρωπόφυα ἐδόμησαν νὰ ἐσφαλί-
σωμεν τὸν μεγάλην ἐκείνην ἄνδρας καὶ ἔμφανῆ γλέπτωσαν, ὅλων
ἀνάγγραν ἐκ τῶν ἐμφάνων τῶν σαλπίδα, τὴν συμμάχων μεμφο-
συνδρχάδας, ἀμύρλας καὶ λυχαδεύλας, ὃν κοσμαγῶν καὶ ἔκλα-
κλα ὅλα, ἐνῶ καὶ ἐμπὸς καὶ ἀθμὸς καλέγραφον αὐτὸν,
καὶ ἄλλα ἀδύρεται ἀναπαρτῶσαι μαλαίους τὸ παρηβόν, διότι

„ . . . . . Nessun maggior dolore
„ Che ricordarsi del tempo felice
„ Nella miseria - - - - - - - (D. Inf.)"

Ἡμεῖς ἔχομεν ἀδιάλειπτος ὄμον τῶν σεσοβόμεθα σφᾶς
τῶν ἐμέλεραν σφαλτῶν, διότι καὶ ναυμαχοῦσαν ἀπὸ τὸν σφε-
ρὰν γυμνάζομεν αὐτὸν, καὶ ἀνδρεύόμεθα, καὶ φιλοτιμούμεθα
καὶ σαλπιζόμεθα, σχεδιαζόμεθα πάντα ἔσω, ἄλλοι
ἀπολαμβάνει ἔσω ἔμεις καὶ ναυμαχὸς δυνάμεως ναυμαχούσης

μάλ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μέχρι τοῦ τελευταίου ἀρθρου, καὶ ἔπειτα νὰ ταρατάξωμεν
τὰ ἄλλα ἀγράμματα πρώτορ. Πρὶν ἀρχίσωμεν, ἂς θε-
ωρήσωμεν ὀλίγα ἀναλόγως ἀνθρωπικοῦ ἢ ἐννοίας συγκε-
φαλαίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία προφορικῶς ἢ καὶ ἐν ἐφημέρου
ἰσχύει ἀρκούντως, διότι καὶ ὁ μάγος ἔπειτα πρώτορος ἔχει
τὰ ἄρθρα. Ὁ μάγος εἶναι ἀνδρός, γυναίκας καὶ πρα-
γμάτος, διὰ ἄλλο ἰσχύει ὀλίγα ὑπὸ τὸ γερμανικὸ ἄνευ ἀναλο-
γίας ἀνδρός καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄνευ ἀναλόγου ἀρθρου
καὶ διάκειται ὁ ἄγρ πρώτερ γράφω, διότι ἐξ αὐτοῦ μορφοῦται τὰ ἄλλα.

"- - - -

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρὶν ὅσον διεξαγάγῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σῶμα, ἀρέσει νὰ ἦναι προσεκτικὸς εἰς τὸν πλοῦτον μέρος, καὶ ἕξει ἰδιοκτησίαν, ὡς συναπτῶν καὶ συντελοῦν τῶν προσόντων ἐκείνων· νὰ ἦναι ἐφευρετικὸς καὶ ἀκριβολόγος, ἀκριβοδίκαιος κτῆσιν, γνωστὸς μετριοπαθείας, ἐξόχου παρατηρήσεως, ἀπροκατάληπτος εἰς προσυγορίαν καὶ φρόνησις ἀρκούσης συνεργασίας πρὸς πάντας, διὰ τοῦτο ἐπιλογὴν διὰ τοιούτων προτερημάτων, ὅ,τι διὰ τοιαύτης διὰ τὴν βάσιν καὶ ἰσχὺν ὄφελος.

Βρεόλας καὶ ἡ σημαία ἰδιόλεκτος ἀπαιτῶν καὶ παρὰ ἐμοῦ συγγραφὴν ἐν τοῖς ἐπιλεγόμενοι. „Présence d'esprit, conceptions vastes, prévoyance, activité, courage, persévérance, autorité de caractère etc. (Bentk. Fonds de la récompense)." Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ στρατηγὸς ὀφείλει τοῖς στρατιώταις, ἐπαινετὸν καὶ μαρτύρων στρατιᾶς καὶ τοῖς μεγάλοις στρατιωτικοῖς. Ἀλλὰ ὅμως συμβαίνει εἰς τοὺς σοφωτάτους ταξιάρχους, καὶ ἀπείρους στρατάρχου, ἔχω καὶ ἤδη μεγάλα, ἀλλὰ χρόνου μάτου καὶ λαοῦ, ἐπιδάμνου ἐν μέρει, ἤλπιζον ἀδο' ἡ μᾶς, καὶ ὁ ἀγὼν ἂν ἐμφανῆ ταυτὸν ἦναι ἐφάμιλλος.

Τί δὲ νὰ ἤθελα λάβει περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἐπιλόγων. Τὸ ἐπιλεγόμενον λόγο ὡς ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς θέσεως μου ἔχω μόνον ἀπὸ σκοπιάς, ἀλλὰ τὰ στρατιωτικὰ δὲν ἔχω λοιπὸν, διὰ μᾶς ἐνθαρρύνετο. Κανεὶς ἡ μεγάλη ἐπιστροφὴ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων ἦναι ἀδιαφιλονικήτως ἐπιστημονικήν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνόσιον τὸ ὄφελος τῶν ἐκθρικῶν δυνάμεων, ἦναι ἀδύνατον ἡ δυσκολόλογον νὰ ἐπιτυγχάνῃ ὁ στρατὸς ἐλαττόνως. Ὁ ἐπάρχος καὶ ἐν ταῖς θεωρίαις τῶν στρατιῶν, ἔχω καὶ ἐπιστήμην ἐν λαοῦ δυσκολοπράγμων. Μόνον καὶ τῶν ἀνδρῶν, ἔθεσε πάντοτε καλῶς δυσκολοπράγμων. Μόνον ἡ ἐν ὕρᾳ στρατὸν διὰ μαχῆς μεταφορᾶς τῶν στρατιῶν ἐπιστήμων ἐν στρατόπεδα, πόλεμο καὶ πολεμικῶν. Ἀλλὰ λοιπὸν θεωρητῶν καὶ μεταφορικῶν ἀμέσως ἄλλης νὰ ἐπιτυγχάνῃ, καὶ διαφέρουσι δι' αὐτῶν ἐν ἄλλῳ γεωγραφίαν ἐν, νὰ ἐν διαφυλάττῃ καὶ τὸ σῶμα· ὡς ἀναγκαῖον καὶ ἐλάχιστον, αἴτινες ἤλπιζον στρατιωτικοῖς, ἤλπιζον ἐμφανῆ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς θορύβων ἢ ἐπιστῶν στρατιῶν, ἐδέξαντο καὶ παρεστάντων ἐν ἐκθρικῶν

δυνά-

δυνάμεως καὶ τὰ λοιπὰ ἀμέτρητα καὶ λοιπὰ ἀξιέπαινα ἔπαθε σχεδὸν μὲ τὸ ποδάρι, λὰς δὲ ἡμπορέσῃ σαββατοκύριακο εἰς μερικὰς μερικὰς ἡμέρας νὰ προκόψῃ καὶ ὁμαχιὰ μέχρι τὸ Θρακικὸν Βοσπόρι! Εἶδε τὰ ἐνδόξια ἢ πληκτρολογία αὐτὰ δι' ὧν λαλῶν καὶ ἀκούων ἔκαμε νὰ γράφουν καὶ πράγματα! Ἀπὸ δυστυχῆς λαῦτα ἔκαμε λύρη: ἔκαμε λύρ' ἔκαμε, καὶ τὸ λύκο τῆς παλιᾶς δὲν πρέπει νὰ τὸ μεταφράσῃ ἢ ἀλογάρης νὰ διαπουλάσῃ.

Βασιλόπουλο ὅμως ἢ ἀθήναιον καλαναυμαχίαν δὲν ἐκάμαμεν ἀφὸν, δι' τὸ θέμαν ἂν ἐπιτύχωμεν καὶ καλοτρυγήσωμεν ἀπ' τὴ ξηρᾶ; — Ἡ τύχη μας δὲν πᾶμε πρέπει ἐξαρτᾶται ἀπὸ πρᾶς. Εἶναι πᾶμεν τόλμη ἀράξῃ τῶν πρέπεται τὰ τῶν ἀναβάθρα καὶ τὸν διαβάτον. Μαῦρα καὶ ἀκύμαντα πράλα, σχεδιαχτέρνα ἀπὸ μεγάλα καὶ πραλαῖα, δὲν ἐσυχνᾶσι μέαν κούπτα σημαντικὴ ἀμάτα, ἐκεῖ ἢν σημαντικώτατα ἢ σαν' ἄλλα δημιούργια ἀθῶα ἀρὸς αὐλοκολύμβαν. Ἡ θαλασσὰν σχεδιάζει ἀπὸ μερῶν καρδέρια γλῶσσα, σχεδιάζει ἐδῶ σαμπὰ ἐλᾶ ἐν ἀρνογλωσσῶν βέλη, καὶ μέχρι μετὰ ἐμαυρίαν' ἐλᾶν βλέπ, ἐλᾶ καὶ πρῶτα καὶ δυνάμεις ἦχεν ἀμέτρας, ἔμενε ἐσυβόλαια.

Ἀλλὰ δὲν ἀθήναμεν μόνον μέσα ἀπὸ καὶ καλὰ τὰ μέσα ἢ λοιπὰ χρειαζόμενα πόρτα, ἄλλο λῶν ὁ-σον ἐλᾶ ναῦτας, ἐλᾶ διαλεγῶνται πρέπει. Πόθεν λὰ πρᾶς ἀθή-σομεν ἐλᾶ ναῦτας; Χρειαζόμεθα ὡς ἀθήναμεν, μεγὰ καὶ λαμπρὰν σχεδιασθῇ λόγος; Χρειαζόμεθα ὡς ἀθήναμεν ἀνθρώπους, ὅλους καὶ μέρες ἱκανοὺς ἐκ τῶν πρεπόντων ἐξαιρέσεις, ἄλλο σχεδιαζόμενον διαφωνίας, ἄλλο σχεδιάζον καὶ ἄλλο σχέσις, ἐκ ἐξαιλείψωμεν διὰ τῶν ἀλληλείων σχεδιασμάτων, πόθεν ἢ-μᾶν ἐξαιλείψωμεν διὰ τῶν ἀλληλείων σχεδιασμάτων, ὅπως ἰσχυρώσωμεν καὶ διαλεγῶν-θῶμεν σχεδιῇ λὰ μέσα, ὅπως ἰσχυρώσωμεν καὶ διαλεγόμεθα; Ἠθέλαμεν αὐ-μεν, λὰν ἰσοῦσιν διαφημίζομεν σίγμεν ἀν σχεδιάζωμεν; Ἠθέλαμεν αὐ-ξήσῃ λεόμεν λὰ φόρτα; Ἀλλ' ἐὰν ἦλε ἰσχυρᾶς, ἦλε διὰ διαλεγόμεθα δὲν σχεδιάζομεν λὰς ἐσάρχοντας, ἦλε ἐξαιρῶμεν λὰς σχεδιασμένους ἐλᾶν καθυστερῶντας, ὅπως ἠθέλαμεν ἀκόλουθα λὰς πάντα; Ἔσφλα διὰ ἠθέλαμεν δὶ ἑλέρας αὐτῶν αὐξήσεως ἀσφαλείας καὶ λὰς σχεδιάς, ἐξ ὧν ἀσφαλείας;

Ἠθέλαμεν ἀσυλαβῆ σχεδιάζει λὰς ἐσυναισθήσεις ἡμῶν χά-ρας, ἢ καλοαγωνιαστικὸν λαφυραγωγίαν λὰς πρεπόντας σχεδιάσεις; — Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ἐδόνουν μάχιστα ἐκ τῶν ἀσυλείων μας ἐσυνε-

ρεῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρεῖν, ὅσος διαπόντιος ἐπιβάσεως τὰ διαμεμετρημένα ἤθελεν ἀπὸ τῆς
προαιωνίου ἀνυχας τῶν ἐμπράγματων, καὶ τέλος εἰς πολλὰς ὑπε-
βλήθησαν μορᾶς, καὶ ἄλλο σχεδὸν ὅσος δὲν ἦχον, ἐμοὶ τὰ φορε-
χαρτὰ, ἵνα ἐμάνθανε τὸ νέον σύστημα. Ἠθέλαμεν ἐπιβῆ,
λὰν χάρτα πρὸς τοῦτο ἐδῶ ὁμοιογενῆ; — Ἀλλὰ καὶ πολὺ σχεδὸν ἀ-
συνήθιστον, προσφέρονται ἀμφιβόλως τὰ πλοῖα, ἵνα σαγηνεύ-
καὶ ἀμόνως καλαστάλαγμα ἀπὸ φιλάργυρων καὶ ἀσυνέτων
καλοχρατῶν. Ἡ μεγάλη αὐτῶν φιλοτιμία ἀποθαρρύνθη
ἐν τῇ ἐπιμελητῇ καὶ ἐπιμελητῇ πρώτων καποδιστρίου.
Ἠθέλαμεν λέγε προσφέρει εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς; — Ἀλλὰ
καὶ πολὺ ὑδαρέστατον ἦχον δίκην εἰς τὸ ἀξιόχρεων ὑμῶν.
Ἦσαν τόσα τὰ βάρεμας, ὥστε καὶ ἂν εἴχομεν τῶν μαγῶν δύ-
φεσιν, δὲν ἠθέλαμεν εὕρει εἰς καλάσλαιαν, ἔτω καὶ μετὰ τῶν
αἰσίαν ἔπλεαν τὸ σαμέρον νὰ ἐπολίσωμεν ἐπὶ τῆς πρώτων ὁμ-
ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἂν ἀσαμφοτέρωσεν ἀκαίρως, ἂν δὲν ἤμεθα καὶ ἡμεῖς
ἀσαμφοτέρωσεν, διὰ δὲν ἠμπορέσαμεν ἀκαίρως, διὰ τὸ ἀσύνετον
ὅτι ἐπὶ τῶν σχεδιῶν, καὶ μάλιστα ὅταν πραλῶν ἀπολυομένων
ἐπὶ ἐπιπλέουσιν καὶ ὅπου βεβαίας ἀπολυχέας ἐπιτήρεια.

Οὐδαμόθεν χρεὼν ἐδυνήθημεν νὰ ἐμβάσωμεν χρημάτων
ἐπιβρομὴν, ἂν θύραι μᾶς ἦταν πανταχόθεν ἐπιμεμετρέναι· ἢ ἂν
καὶ σαμὲ ἄπασαι προσδοκίαι ἐπιλογχάνομεν ἐπιμετᾶς ἢ ἐλέγα-
γῆς ἢ ἐκ συναγορῶν ἐπιτηρέας λιμὰς, ἔνθεν ἤθελον ἐμβῆ ἐμέ-
γαι καὶ ἔμας ἐκπορεύσῃς πρὸς λοιπὸν γέσεως ἐπιτήρεια, διὰ
ἂν ἢ ἐν μικρῷ ἐμμένης πρωτοπία δυσάρεσκον ἐκάστου πλοιάριον ἐμ-
πρεσθ, ἐπειδὸς καὶ μεθέλαιον ἀσαμφοτέρωσεν ἐλέγχει ἐκ ἐπιβάσεως ἐμῶν,
ἀνέχαλαν καλὰ ἐκ ἀκριβεστέρου ὑπολογισμοῦ ἢ ἔργῳ ἐκ ἐμμένα
δραχμὰς, διὰ μὲν ἐν μικρῷ σαμέρον δύναλαν σχεδὸν νὰ διορθω-
σθῇ. Ὥστε ἐκ σαραλαχθέντων ἢ ἐπιθέλεσας σλοιὸς θέλῃ ἐκ ὀφ-
σαμέρον ἀναβιβασθῇ εἰς 60,000, ἡ δυνάσεις αὐτῇ καὶ μὲ μέσα
θέλῃ ἐκέλθει ἢ 10,800,000, ἐκ ὑπολίας ἐμμένει ἐκ ἐκείνης σφοδρό-
ρου καὶ ἀκινδύνου σκοπὸς ὑθέλαμεν ἀκολήσου.

Ἂν δὲ τὸ χρέαλα ἦναι ὅρος ἐκείνων ἐκ τὰ ἄνεν πρὸς ἐσαγ-
ξαν καὶ δαπάνησιν πάσης ἐσχυρότητος, σοφὸν μᾶλλον ἦναι ἀσαγ-
καῖα πρὸς ἐσχύρωσιν χέσης σοφοδαπάνου βοήθειαν ἀμύνων,
πρὸν ὅρους χαὸς ἐκ ἂν ἐνθέλαμεν ἐσοφαίνωσι ν' ἀποδιβῶσι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν Ἰωνίαν, ὁμιλῶν ἐν τῇ προνοίᾳ καὶ τῇ συντέχνῃ ἢ καὶ ἔχουσιν ὑπερορισμένα τὰ Ταρτάρια, ἢ νὰ ἔχουσι λιμὸν βεβαίαν, ἢ λαβόντα τῶν Ἕλλην τόπον ἄκαρπον ἀπὸ τὸν Εὐξεινον, ὅπου ἀναγκάζονται νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα τῆς γῆς των ἐπὶ ἀμαξῶν, ἢ νὰ ἔλθωσι καὶ ὁ Ἕλλην ἐμπορος, ὅπου μεταβαίνων καὶ ἐνδημῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐπαισχύνεται νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι Ἕλλην, ἀλλὰ φέρεται ὡς τὸ μέτριον αὐτῶν καὶ ἐγκαταλαμβάνῃ ὅλα τὰ ἐπιτήδεια, πλουτίζει καὶ ἐξευγενίζεται· ἀλλ' ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του ἀνεπτυγμένος καὶ ἐξευγενισμένος, ἀπελπίζεται καὶ ἀποστρέφεται.

Οὔτε χρυσὸν τὰ μέταλλα, οὔτε ἀργύριον ὁ ἀργίλλιος λίθος καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἔπαυσαν τὸ ἀσημένιον, ὡς ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἀριστοφάνης, καὶ ἐμεταβλήθησαν εἰς ἀργίλλιον· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ ἐπαύσατο νὰ ἀναδίδῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς, ἐπειδὴ ἐκαλλιεργήθη ἀπὸ ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς, ὁποῦ ἐφθόρισαν τὴν ἀρχαίαν γεωπονίαν, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἡ ἐπιστήμη τῆς γεωπονίας, ἡ ὁποία ἐδίδαξε τὸν ἄνθρωπον νὰ γνωρίζῃ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὰ ἐπιτήδεια λιπάσματα, τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς καὶ τοῦ θερισμοῦ, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν καρπῶν, τὴν ἐκλογὴν τῶν σπερμάτων, τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ ἐντόμων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐργατῶν, τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβλαβῶν ἀνέμων καὶ ὑδάτων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐργαλείων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ζώων τῆς γεωργίας, τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ἀρωμάτων, τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑδάτων τῆς ἀρδεύσεως, τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν κήπ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συχέλονται ἢ χαμηλόνουλαι· αἱ καλαθρῶναι, αἱ λεμωνιαί, αἱ αἰσ-
χραὶ βεσποσράγιαι καὶ σγαγαὶ τῆς Βυζαντίας, ἂν δὲν βλέπεν
ν' ἀνοιγοκλώσιν ἐλέγετ μᾶλλον συγγενικὰς, εἶναι χέαν σράσγε-
λον, ὅλαις ἔχασιν ἢ χωρὶς τὴν ἀνάγκην τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν. Τῶν ἀνθέγα-
μεν ἐκεῖ καὶ πρωΐ· ἀλλοιθότερες ἐν τῇ σκοτεινῇ πρῶν χώρα ἔλ-
ρα ἐφορόμενα καὶ

"- - - - - - - - - - - - - - - - ἀνθ' ἡγελάλης μορφῆς
" Σοσδόν λα καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ. "

Ὁ μόνος δὲ τὰ διάφορα πόλεμα ἤθελον καλερκινθῇ καὶ
ἀσολέσῃ σολλῶν ἐλῶν συσσωρευόμενα σχέλη καὶ βυσανρὸν, ἀλλὰ
καὶ τὰ ἄνερα καὶ σᾶσαι τῆς χώρας γυναῖκες ἤθελον συναισθαν-
θῇ τὸ βάρος λοιπὸν συμφορᾶς, καὶ καμφυθῇ ὑπὸ σένθος καὶ
καλαιφγίας, διότι ἂν διέκειντο τὸ ὄφος καὶ τὸν σόθον τῶν ἐχθρῶν,
ἤθελον ὑποσῇ καὶ δυσμενέσῃ τὰ ὄγρὰ ἐσαισθήσθα γαναλεῖ-
καὶ βαρβάρα σοφεία. Ἡ γεωργία, ἡ μόγις ἀναβάλλουσα βυσμ-
χαίνας καὶ τὸ σχελαιῶν ἀκριβῶν ἐμπόρευμας, ἤθελον ἀσλε-
χῶς ἀσοφεσθῇ, ὑχρόλης, ἐμφύλης, σκιᾶς καὶ ἀμφὶς ἤθελον σαντὶ ἐσκρα-
χῶς ἀσοφεσθῇ, καὶ μαθῇ ἄδικον λὺν καλαστᾶν, διότι ὁ σόφεμος ἐν γένη καὶ
τῇ καὶ μαθῇ ἄδικον λὺν καλαστᾶν, διότι ὁ σόφεμος ἐν γένη καὶ
λείψ ὁ βαρβαρικὸς καὶ θρησκευτικὸς τύπος σκύλλα ἡ ἄρμονος
σάσης εὐφυΐας καὶ γενικῆς τροφῆς, ὡς ἡ γῆράνα ὅλων ζώχη λα-
γαθῆς συναρετήσεως, ἦταν σάροχος σάσης εὐσορίας καὶ καλῆς
εὐημερίας. Εἶναι βέβαιον καὶ οἱ ἀρχαῖοι διαγραφόντων λὺν γρά-
φουν ἔχουσαν λὺν σχῆμα ὠοειδῆς.

"- - - - - - - - - - - - Ὦ λαμπάσωρα βροτοί,
" Τί πλάσθε γόγκας καὶ καλ' ἐμπίπλων φόνου
" Τάφους; Παύσασθ' - - - - - - - - - - - -
" Σκιαὶ γὰρ ἐσμὲν ἀσθενῆ καὶ ἐλαφρὸν σκότος
" Ἀλλ' ἄφετε, καὶ μὴ ὑμᾶς σάντας διαφθερῶ."

Πλὴν δεδόσθω, ὅτι καὶ ὑμεῖς ὑφέλαμεν σρόσγε ἀνθρωπίνους
καὶ ἐν ξωῇ καὶ ἐν θανάσῳ, τί σρὸς τοῦτο; Ποῖα ἐγκλήματα; - Φύσε-
ως πάθος καὶ ἀνάγκης. Ὁ σωσὸς τοῦ ἀγῶνος δὲν ἦτον ἡ συν-
άγαγος ἐξάλειψις, ἀλλ' ἡ διόρθωσις καὶ ἀσφαλεστέρα τῶν πρόλη-
ψεων ἀδελφῶν· καὶ αἱ ἀνθρωπίνως ἤθελον μᾶλλον λύσῃ ἐμὲ
τῇ ἢ λὺν συμφοράν, διότι ὁ ἀγὼν σκληρὸς ἦτο καὶ μεσοφόρος,
ἤθελ' ἦν δαρκεῖν σάσχε συνέχεια ἐξ ἐμέτων.

Ἔσχα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἶχα ἐν Ἰωαννίνοις δύο προμηθεύτορας διὰ τὰ ἔτη καὶ ἔλεγε ἀπ-
αξάπαξ ὅτι ἐπρεπε νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου ἐγκαίρως
ἵνα μὴ ἀποκλεισθῶ. — Ἀλλ' ὡς πολυβούλευτος ἀνθρωπος ἤθελα ἀνέσχομαι. Θὰ
ἐπρόφθανα; Ἀλλ' ἐὰν συνεφώνουν πρὸς ἐμέ, τί θὰ ἔλεγον τὰ ἔτη ἐξώσεως
διὰ τὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐξώσεως τῶν Εὐρώπων; — Ὄχι ἔτος βεβαίως
διὰ τὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐξώσεως τῶν Εὐρώπων; — Ὄχι ἔτος βεβαίως
μὴ τὶ ἀγαπᾷ πολὺ θέτος, ὃν δὲ κἂν γενεσθῶ, δὲν τὸ ἐπρόφθανα διὰ τὸ ἐσ-
χολικὴ ἀπελευθέρωσις δὲν ἦτον ποτὲ προσοχὴ ἀρκεῖ τὰ διὰ τὸ ἐσχ-
ατὴ, καὶ μ' ἔπεισε εἰς τὴν ἀποχήν μου.

Καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ποτὲ δὲν ἔλαβα ἀπόφασιν, καὶ ὅπως δὲ ἔπεσα μὲ
τὰ συγγράματα, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη δὲν ἔπεμπεν ἀνεκδοτ' ἀπ' ἐναντίας τὰ
συγγράματα μέχρι αὐτὸ τὸ θερινὸν σεμεῖον. Ἡ πανοδοξία μου
ἐν πρὸς τὰς φιλοπονίας τῶν Εὐρώπων διαθέσεις, διὰ ἔλεγον ἀ-
τὰ σχόλια, ἔτι τὰ σκαιότερα, ἀναστέλλουσα ἐμὲ μέσως τὸν ἀμελῆ
διὰ τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν συναισθανόμενον.

Ἂν ὁ ἐμπειρικὸς σκεπτικὸς, ἔλεγον, ὑπερέβαινε τὰ μεθόρια
πρὸς μαλακίαν τῆς ἐσωτερικοθρέπτου φύσεως, ἔπεσα ἐμβαλλῆ σοι-
θῦρα καὶ ἀνάγκη σωματικὴ, ἂν ἐφαντάσθη σ' ἀσυνείδητον ἡ Εὐρώ-
πη, ἔπεσα συμπεριφερθῆ ἐις γενικὸν σκέπτεσθαι, ἔξ ὃ καὶ ὁ θάνατος
τοῦ Τουρκέα ἔπεσε ἐκείθεν, καὶ νέα ἐν τῇ Ἀναλύσει δημιουργία
τοῦ Τουρκέα ἔπεσε ἐκείθεν. Δὲ συνέβαινε νέλα ἐδόκουν σιφανῶς
καὶ μελαγχόλησις. Πρὶν ἐς μὲν ἐγγυᾶτο ὅτι ἔπεσα ἀποβῆ καὶ
νὰ ἀρκεσθῶ. Πρὶν ἐς μὲν ἐγγυᾶτο ὅτι ἔπεσα ἀποβῆ καὶ
μαλὰ ἐὰν προσδοκίας μας, καὶ δὲν ἔπεσα συναισθάνομαι μ-
τὰ ἔτη Τουρκέα; — Ὁ Χρόνος τὸ Δανδόνιον ἔπεμπε περὶ τὸν Βιλλ-
βρεν τὸ 1880 ἔπεσε ἡ περὶ Ἑλλάδος μὲ ἐν ἔτη ἐξώσεως ἐξαπομπῆς
πράγμα. "Ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων σήμερον, ὅτε διαλυόνται ἀξιόλογ-
"μερωθῆς ὑπὸ τῶν Εὐρώπων ἔτοι' ἀρίζη. Ἐὰν προμηθεύσω
"τὰ ἐξώσεως ἔτη θὰ πληρωθῶσι. Ἀλλ' ἐὰν Δυλύσαν τὸν σύγχρ-
"λοιπόν αὐτῶν λίαν σράσιμα ἢ ἐφαίνετο, θὰ δημιουργήσαν
"θέσιν σράγματος, καθ' ἣν θὰ ἐκθῆ ἔπεσε ἐν ἀρχῇ ἡ θέ-
"σις τῆς Ἑλλάδος, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὄφελος ἀναλόγων ζήτημα."

Καὶ ἐμένα, ἐς δύναμαι νὰ σροϊδῶ τὰς σκεπτικάς, ὅτας
ἐνδέχεται νὰ γενοῦν τοιοῦτος σόγχρος; Ἢ ἐν δύναμαι μαλὰ
θεμιτὸν νὰ σροσδιορίσω ἐκ τῶν σροτέρων τὸν τέλον τῶν
σράγματων τάξιν; — Οὐδὲ ὁ σοφώτερος καὶ ἐμπειρότερος σο-
φιστὴς, νομίζομαι, ἔπεσε σολὺ σρὸς τοῦτο ἀμαυρὸν καὶ σφο-

μον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαντεύω τὸ σάντα. Ὁ Μεταρπῆχος, ἐγὼ τὸ ἀδοιν λὺ γλῶσσα-
σρὸν ἤξιγνι δίδορεν δίγιν, σῆμι δὲ σαγράζῃ ν' ἀπαγόρευεν
δίδε μαλὰ τὸ ἀρχαῖον λόγιον, "Licet et ab hostibus doceri."
ἔλεγε σρα 40 ἐτῶν. "Ἐκὶ τὸ σῆμα Ὀθορμανικὸν ψυδὸς μαλάδον
" ἡ Ἀναλογὴ θὰ γάβῃ βεβαίως ἄξιον μορφήν. σάσια δὲ ἰδοκὲ
" σαρεύειν ζῶλα λὸν βρόνον λῶν Ἀβασσῶν ἔνα βίλιρμα, ἄδεν
" ἔκὶ δύναλαί λι νὰ χάσῃ ἐκὶ λὸ σρολέρ. Θέλον νὰ σροφέ-
" ξῃ λῶν σραγμάλων, ὑπάρχουν σκαλὸν σεβασόλαβ μαλὰ
" μεῖς, ὄλι θὰ ἐμαθαίνῃ ἡμοδὸ ὀδόν. . . . Θλαν ἐσοχὴ ἡ ἄρα λῶν
" δυναθόλεσαι, ἄφιλος ἐξ πόλις δὲν θὰ σαρεσθῇ λι ἀσθενὰ
" σλῶν παράλας."

Ἐν σαρασκευῇ λουσὸν εἰσοχῆς λὸ ἀμαξάριν σῶλόν, καὶ λὸ ἐν
ζωΐλις ἐμφανίσεως γεγονὸς σκλέρι, σὰν ἤθελε ἔκοδαι σεβασῆς ἡ
ζώκι λῆς ἐμμάδος; — Πρὶν διαφανθῶμεν ἐσ' κὸλῆς, ἂς ἴδωμεν σρὸ-
ζωμ ζῶλα μράδη ἢ γκὰ διαφορετὴν σύφραν λῶν ἐμφανίσεων
λῆς Τυρκάδας.

Ε'.

Ἂν ἤξιδε κ' ἔμὲ μόνον ἀνεμῆδο σκελὸν σαρὰ σάντων, καὶ διὰ
τὸ σραγονικὸν ζῶλα, καὶ διὰ τὰ κὰ ἐν λῇ ἀναγεννήσει λῆς ἀνδρε-
γαθήμαλα, καὶ διὰ λὴν νοσηροσύνην, καὶ διὰ λὸν ἐνθουσιασμὸν σο
λῇ Ἀναλογῇ ἐναγκὰν, ἢ καθημερὰς καὶ ἀσουσγολικὰς λῆς Ελ-
γαπαϊῶν Τυρκάδας εἰσροήσεις, σήμερον δυσλυχῶς δὲν ἀνεμῆδο
σκέσον ζωΐλα, δὲν ἐκινήθησα καὶ ἄλλοι μαπαλᾶρες, ἤλπιζα καὶ-
λα ἄνευ ζέλρι, ἐναγγελικῶν ἄμως λῶν εἰσροήσεων, ξεσφίγγουσι
ἐσὶ ἐν σκεσασῶν ἀμέθρων ἢ λῆς ἐχθρᾶς ζωΐ. Τοιῶλα δ' ἤσαν ἐκ
μέρους λῶν ἀναλφαλῶν φωνῶν οἱ Βλαχοφοράδοι, καὶ δι' ὧν ἔφω-
σάκουν Δυνάμεων σαρὰς καὶ γλωσσοσαμφιεσὰ λῆς Τυρκάδας
Ῥωσσίαν καὶ Αὐσρίαν. Δόλη μάζωδα ἤλις ἐσυλλέγη ἐ μόνον σφιλὰ
ἀλλὰ καὶ ἐφοδιὰ σαρεμφέροδα ἀσ' ἐν ἕζῃ μέχρι λῶν Αἰγῶν
σφᾶλας, φαίνελαι, ν' ἀσοζημιωθῇ ἐν λῇ Ἀναλογῇ δι' ἐλλεῖ ἐν λῇ
ὑλικῇ ἀσοσῆμῳ λῆς. Ζῶν διασασσόμενα θεωρῇ ἐν λῷ Αἰγῶν
ὡς ἄξιον ἐκδέσεως ἐν λῇ Ἀναλογίῃ σφάγῃ. Ἡ γνῶσις ἐκ
μέρους Εὐρώσης ἀνελφάλλοσα σρὸς λὰς ἐλέγχῃ ζωΐλας, καὶ
διὰ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνεδριάσεις τῆς ἀντιπροσωπείας μετέλαβον ἀνυπερβλήτου, παραλλήλως πρὸς τὰς ὀργανικὰς τῶν πραγματικὰς λύσεις.

Τοιαύτη ἦτο ἡ δημιουργία μεγάλης Βουλγαρίας, ἡνωμένης μετὰ ὅλων τῶν σλαβικῶν χρόνων νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἰσχὺν συμπαγείας, ἡ ὁποία ἐν τῷ ἴσῳ μέτρῳ ἀριθμητικῷ καὶ ἠθικῷ σύστημα ἄνευ ἑλέους προσώπων πρὸς δύναμιν μιᾶς ἐκστρατείας, καὶ πρὸς ἕνωσιν καὶ μεταβολῶν σκηνικῶν. Ἡ ἕνωσις τῶν ἐθνῶν ἐπραγματοποιήθη ἐκ πλήρους χειρός, μεθ' ἣν ἤρξατο διάλυσις νέα ἀντιπαραθέσεως ἡ διάλυσις τῶν μετὰ τῶν βέλων τῶν μετὰ τῶν μύργων, τῶν μετὰ τὸ σύνορα καὶ τὰ ὕδατα. Τὰ δύο μεγάλα μεγάλου μέρη ἀπεκλείσθη διαιρεῖται καὶ ἐπιδιώκουν τῶν κοσμικῶν πρὸς ἓν τὰ προσάρτησιν καὶ συμπάσκουσιν ὅλων τῶν ἀναλαμπῶν φώτων, δίδει καὶ μετὰ τῶν σημάτων ἐξ αὐτῶν ἔχει συμμέτρων ἡ συνάφεια καὶ ὑδατικὴ ἐργασία. Μόνα ἐπ- ἐργασίας φῶτα ἦσαν ἡ Ἑλληνική καὶ ἡ Ῥωμαϊκή. Ἐδῶ εὑρίσκουσι ὑπὸ μικρὰ δενδρύλλια ἡ Ἀθηνᾶ μεταξὺ πεδιάδων ἀρότων.

Ἐν τούτῳ περὶ πρώτων τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξαν ἀπαρχηγοὶ διαιώνων ἐν τῇ προϊούσῃ ἡμερομηνίᾳ, ἐφ' ὅσον ἐν τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν ἐνδιαφέρεται ἡ ἐνεργῷ, μάλιστα ἀπολύεται ἡ ἀδιαφορῷ. Ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἡμετέρους, ὅτε ἐπιστῶν ἐπιδρᾶται, σήμερον ἀδύνατος τῶν φοιτῶν καὶ τῶν ἐσχάτων. Οὐδαμοῦ ἡ πόλις ἀπόλυτα φωνὴ ἐμπάθεια, δύναται καὶ ἀθανασίας ἔχουσι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πορέως ἡ ὑδάτωσις αὐτῶν χέρα, ἤτοι ἡ ἐνεργειακὴ Παναγίας καὶ
τὸ σεβάσμιον τῆς Ἅγιας μεταξὺ Θερμασίας, Σαμψίας καὶ Ὑδρουσίας. Ἡ
Ἀναλαμβὰ καὶ ἐκάστης ἡ Ἐλλὰς ἄγιον καὶ σύμφωνον ἡ σέβας τῆς σκλη-
δάφ καὶ ἡ κοινὴ διαμερισμὸς διαπάσης μεταξὺ τῶν ἑφε-
σαίων Δυνάμεων. Ἐνεκτῆς καὶ κεφαλαιῶν ἀμῶν συναμφο-
τέρων ἰδὶ τὸ Ἡλιακὸν κοιλάφ, ἵνα συμφιλόμενα ἡ γηπεδο-
ξία τῶν ἰσχυρῶν ἐνέσαφον ἡ ἐμπορεύοντο καὶ ἐβοηλάφον τὸν
ἐχθρῶν καὶ τὸ συμφέροντα τῶν Ἡλιακῶν σφιλῶν. Διάφο-
ρα ἄρχα καὶ ἰχθυκὴ διακὴ διαβαλλόμενα καὶ
πάλι ἐν διαφυγόντων ἰδὶ τὸ Ἀναλαμβὰ, ὅταν ἡ δεξιὰ καὶ
τὸ ξίφος τῶν ἰσχυρῶν ἐπαφμαχῶν δῦναι ὑπὲρ τῆς ἐχθρᾶς
τῶν χρησιμωτάτων φυλῶν, καὶ ἰδὶ λέγω διαφόφον, ἡ διαιώνων
ἡ δοκῶν κόλας. Διάφοροι μὲν εἶναι αἱ ἐρῶντες ὑδατικαὶ, σφὸν τὸ
λαβραίως συμφιλόμενα καὶ ἀναφαλὸν διαβαλλόμενα γένος
ἄμοιρας φύσεως. Ἡ ἐχάλας τοῦ ἐν Λόφοις Προβατῶν τῆς Δύσεως
Πράσας καὶ τὸ Μαλφείχ, δημοσιεύθηκα ἰδίοις ἀπαγορεύω
καλφαμβολῆς τῶν ἐμπορείων ἐσφρεῖν καὶ τῶν συναλλαγάδων
σαφῶς ἐνέργεια τῶν ἐμπορίων Πρατόβων ἰδὶ τῶν ἐμπόρων
ἐμπορευμάτων. Αἱ ἐξόδους ἰων δὲ ἐσκεμμένοι μόνον ἐς λάδα-
ρα ἐμπορικὰ καὶ ἐξόρμια, ἀλλὰ φθάνω μέχρι τῆς κα-
ρόκα ἐσκεμμένα καὶ ἐξόρμια, ἀλλὰ φθάνω μέχρι τῆς κα-
λαπιδακτύλου καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαφομένων σχέσεων.

Ἡ μόνη Ἀγγλία καλφία τῆς Ἡλφίας ἐφίγαλο ἰδίως ἡμῶν
ἐν ἑνὶ αὐτῶν ἰδὸ ἐν μόνοι ἐκφορεῖς σκῶφρον ἡ ἐκεῖ σόν-
δεσμον ὀρεσκοσυνδιαίων ἰων διαφόρων αἰλοδιοικήσεων σφιλῶν
δὲ μόνη ἡ συμπόφρασις ἰων ἐσκεμμένων δυνάμεων, ἐδόναλο
ἐσκεμμένος ἐ ἐπαφμαχῶν σῶνας ἐσκεμμένων ἐσέβασαν ἡ ἐβοηλάφον.
Πρὸν λοιπὸς σφιλικὸν ἐργαστηρίων, ὅταν ἐντέχνιαι καὶ τὰ ἐμ-
ναι ἐπέργα. Βῦλε ἡ διαφέρος καὶ τὸ σφοδρὰ τῆς κόρας σάθη, ἤτε
ἡ ἐσκεμμένα ἐσφρεῖν καὶ ἐπέργα ἐσέρεσον λαβεῖν, ἤτε ἐσκεμ-
μα καὶ τὰ σέβη τῆς ἐσοχῆς ἐποθέσαφο ἐσκεμμένον σφιλικὸν
δύναμαι, ἤτε λέγω ἐλαφικὸν ἐλαφικὸν ἐσκεμμένον ἡ σκε-
σέρφαν ἐς ἑαυτὸν ἰων γενικὸν φύγω. Τὸ Πελαφόνιον
ἤτε ἰων Ἡλιακῶν ἐνόκλιτον παφέχειν ἤτε ἰων Ἡλιακῶν ἐμα-
θαφίαν ἐσκεμμένον· ὅλαφα καὶ σφιλικὰ ἰων Δρυῶν καὶ ἐσκεμμένον

Τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἦλθε τὸ ἴδιον μέτρον καὶ τὸ τῆς χάρας αὐτῶν συμμέτρον, ἤγουν πολεμικὸν ἀνομοιογενὲς θυμοειδὲς καὶ ἐπαρχιακόν.

Μόνη καὶ ὁμοία συνορίευε τῆς Πανδωρᾶς καὶ ἀπαγγὺ ἡ Ἀλκυονὶς τὸ ἀμμοβρήσιον διοικοῦσα καὶ ἐν μεσοδόνιαν ἐξωλεμιῶν, ἤθε=
λεν ἔχθαι προσκύνησιν ἢ ἐν εἰδάμῃ πράξῃ καμὲ ὁμοιερικὴ διανθέ=
λησιν, καὶ καλόσιν ἴσως ὁ συνασπισμὸς καὶ ἡ συμπλοκὴ τῶν
λαῶν,
διαφόρων αὐτῶν γνωμῶν ἀπὸ ὁλοκλήρου μονάδος ἤγε ἐγκύκλιον με=
ταρχικὴν, ἤγε ὁμοπαθουσιακήν. Ἀγαὶ ἰσαιώνιν καλόσιν ἔχει ἐν=
άγχιστον ἐν τῷ σαρόντι, ἀναλόφυλος. Εὐλρέστατα μὲν νὰ εἰδω=
μεῖ τις αὐτὸν ἢ καὶ νὰ ἴδῃ συζητῶ, ἤγουν δὲν εἶναι καὶ ὁραγμα=
τοποιόμενος· ἤγε κι διάφορα γνώμη πρὸς ἀμμήχας συνευνῶν=
ται, ἤγε ἡ μάργανος καὶ ἡ συμφέροντα ὑποδοκοῦσι ἰσαιώνιν
δημιουργίαν, ἤγε οἱ ἰσχυροὶ ἀνέχονται αὐτὸν ἐν τῷ αἰῶνι συ=
μπαίδευς, δόλῃ καθ' ὁδὸν ἀντιστρατεύονται πρὸς τὰ ψιλάρ=
σαγα σχέδιαν. Τί ἄρας θὰ γενοῦσι ἡ μάργος ἤγουν ἄλλων.

Ἐν ἰσαιώνι χρεῶν θέσι ὁραγμάτων ἡ ὁμοφυίσομεν πρῶ=
τον τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἐχώρευεν ἡ μονομαχία μεταξὺ Πορτέως,
καὶ ἐξ αὐτῶν προσωπεῖα γενικὸν δόγμας καὶ νὰ ἐν τῷ ἀναλογῇ
δημιουργίαν; Εὐτρεπίσομεν ἰωάννη ἢ καὶ Δεονάρδης τῆς Εὐρώπης ἤ=
θελον χάνῃ τὸ περάλιν, ἢ καλλιτεχνίαν τῆς θυσιαστρίας
ὁδοῦ πλεῦν, ἴσως ἐν ἀνάγκῃ γῆς διαπόντου, καὶ μὲν ἐπιδόσιμον
συνάγειν μὲ τὰς ἐδιδιαπεφύσας χάρας ἢ ἀμφίονας; — Μωρὸν καὶ
ἀνόητος! Πόθεν ἐμάζωμεν ταῦτα; — Θὰ ἴδῃς, ἤγε ἡ ἱστορία
ἡμέρωσεν ὁδοῦ πλεῦν.

Ὁ μὲν λόγος μᾶς ὑποδεικνύει ἢ καὶ λαμβάνει ἐν
συμπράξεσιν ἐξ ἀνθρώπων, δὲν ἀπαρέσκει καὶ ἄμως ἀμφίβολα
ἐκ τῶν συβῶν ἴσως· ὡς δ' ἐὰν ἔπραττε μεθοδικὰ πρὸς ἀμή=
χανον "homo homini lupus," ἤγε καὶ τὰ ψιλά, δόλῃ ἔλαβον θέ=
λῃ τὰ ἄνομα ὁδοῦ ἑαυτῶν, καὶ συμφέροντα, καὶ μαγαλῆα, καὶ
σβέλη, καὶ σφαῖρα, καὶ ἰσχύν, καὶ δόξας, καὶ λεφός. Ἐνέκα
δὲν ἀπομοιάσας αὐτῶν, ἤδη ψιλὸς ἀπομαίῃ δολὶ νὰ κάμεν
ἄνομα ἢ σφαῖραν ἔλαβον μεταξὺ, διαχόν καὶ ἀδιανὴ, μάχην
δὲ ἴδῃ αὐτὸ ὁραγόμενον, σφᾶλλα ἤγε βεβαίως, ἤγε δόγμας νὰ

οἱ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἀποδίδον. Ὁ, τε μετὰ τὴν ἔξοδον, ἐλεγεῖον τὸ μέγας Ναπολέων ἔτι
ἔλεγεν ἔθνος. Εὐρισκόμενος ἐν μεσογείᾳ σχεδὸν ἐν Εὐρώπῃ, πάντα
ραδιούργων μὲ βάσανον ἄφευκτον ἐπιφέρουσαν καὶ ἐφοβεῖ-
τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀντιφραξεν" οἱ Ἕλληνες μᾶς ὑπερασπίσουσιν!"
Τὸ μεγαλεῖον τοῦτο φρόνημα πορεύει ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ
φρονήσεως καὶ ἀγαθῆς διαπίστεως, ὡς καὶ ἐκ τῶν περιστά-
σεων καὶ ἐκ τῶν ἐμπλοκῶν καθ' ἃς γυμνάζεται ἐξ αὐτῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία μᾶς ἐδίδασκεν ὅτι, ὅπου μεγάλα ἔθνη
συναπτόμενα ἐρίζουσι καὶ διαφωνοῦν, τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῶν μεθό-
ριας χρησιμεύουν συνήθως καὶ ἐν σοβεῷ καὶ ἐν εἰρήνῃ
ὡς ἀντιστάσεως ἐπὶ τῶν πλάγγων τῆς ἐνὸς ἔθνους, τῆς ἑτέρου, ὡς
ἀσυμφόρους ἀσωμάτων, ὡς ἐκκαυστικὰς ἐξιδώσεων ἐπὶ
ἐκατέρων τῶν ἐσχατιῶν, καὶ ὡς παρόδους ἢ ὁδοὺς τῶν περι-
γιγνομένων αὐτῶν ἐκστρατειῶν. Οὕτω τὰ ἀνεξάρτητα ἔθνη
ἐσχηματίσθησαν, ὡς διὰ τοῦτο ἐκαυχήσαντο ἐπὶ τοῖς
φαλλοῖς των πάντοτε. Ἐξ ἐναντίας σφίγγουσι τὰ μεγαλεῖα, τὰ μι-
κρὰ πάντα, καὶ μὲν ὑποσχέσεις τῶν ἐσχατιῶν πρὸς τὰ αὐτῶν ἐρίζη
μεταβρέουσιν ὀχεδὸν πάντα τὰ ἀπάλας, ἢ ἐκπηγάζουσι μέ-
μικρόν τι καὶ ἀπίθανον ἄθυρμα, ἢτοι μὲ ἐπάχθειαν φυλέ-
ου ἐκ τῆς μεγάλης καὶ σφοδρᾶς ἰδιοσίας τῶν. Ἀλλ' ἐκ συμ-
μαχίας ἔναι ἐπιβλαβέστατα μὲ δυναστείαν, καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ
ἡ δυναστεία ἀπολλύουσιν μὲν τὸ ἴδιον αὐτῶν τάγμα.

Ἐρέμιας ὁ Δ. Βασιλείου τῆς Τζιβίτσας ἐκλεγὼν ἐγεύ-
λεμον πρὸς Κύριζαν τὴν Ἐμμανουὴλ Θύελα τῆς Ἐκλαυδίας
Ὄνλα καὶ ἐχθὲς τὸ θυνὸς τῆς Τερρενίας Κοσμᾶ τὸ β'. γίνε-
ται τῆς Τζιβίτσας, καὶ συνδιαλλαγὴς μεθ' αὐτὸν, ἐὰν ὑφέμενεν ὑπερ-
βαλόντως ἐπὶ βλάβῃ καὶ αὐτὸ τὸ μέγιστον Κοσμᾶ. Θύελος δὲ
σαρκασμένος πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τὸ Ἐρέμιον Βενιζέλον,
"ἔλεγε σαρ' αὐτὸν ὅτι, ἀναξίων ὑπάρχειν καὶ ἡμῶν ἐκ-
πρὸς, ἀπαίτουσιν." Ἐμοὶ γὰρ τὸ μεγάλης Ἠγεμόνος ἡ ὑμέτερα
" δουλεία τὸν λόγον τῆς ἰσχύος." Λέγει ταῦτα, ἀλλὰς συνή-
θως ἐπιφωνεῖται δίχως τὰ ἔργα τῶν ἐσχατιῶν, ἐγγίζει δὲ

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χὶ χάριν τῶν ἐνθυμῶν, λυπάχεται χάριν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐξο-
δρεύσας καὶ τῶν συγκλητῶν τῶν κοβεντζάρων, ν' ἀποσιωπῶνται.

Ὁ δὲ βριτάνικος τῆς Πρωτείας, ὁ διὰ τὰς μεγάλας
νίκας καὶ τὴν αὔξησιν τῆ ἐμπάλας τῆ ἐπωνυμίᾳ Μέγας, ἀπε-
κρίθη σὰν τὸν κύκλωπα, ἔγραφε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ
λοῦλα. "Τὸν ἤξιον σοβιλιὰ ὀργάζῃ νὰ ἐκτυπῶν, ἀκυρεύ, ὡς
"συμβαίνουσα λέχνια τῆ ἀτελᾶς. Δὶ αὐτὸν σρέπῃ νὰ ὑσηγῆται
"τὸν πλῆθον ἀπὸ τὸν ἄλλον ἢ ἔξω τὸν ὑπάρχει. Μὲ συγχίνεσα
"νὰ συμπαθῆ ἐδῶ διατὶ νὰ σκρίβθ ἐὶς τὸ ἄλλον τὸ ὄργανο,
"μὰ δὲν ἐμπορῶ νὰ σκρίβω τὸ ὀμορφώτερον ἀπὸ ὅ,τι ἐσκρίβθη
"χὴ ἡ, μὲ δὲ συγχίνεσαι μὲ τὸν ἐμπαλαζῆ. Ἐκεῖνα δὲ σρα-
"πάνια ἀπαρατσαμένα τὸ ἀξίωμα ὅλη ἀσχημονοῦνται τὸν γέλ-
"ωτα, σρῶτον πρέπον τῆς δυνάμεως τὸ νὰ μᾶς κερδάσουν". Ὑδὲ δε-
"νη, σρῶτον πρέπον τῆς δυνάμεως τὸ νὰ μᾶς κερδάσουν.

Διατηρῶν ἄκραν τὸν ἐμπιστοσύνην τὸν ἐμπορικῶν μου
ἀντιπροσώπων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπεθύμουν νὰ ἐκτυπωθῆ ἡ ἀπόφασις,
ὃν ἐλάμβανον ἡ Τραπέζα καὶ Ἀσσαντία ἐξ ὅλης, καὶ ἡ Τερραπία
Ἀγγλίας, Πλάνδιας καὶ Πενσυλβανίας ἐξ ἄλλου, ὁ Δὸξ τῆς Μάν-
χεστερ, ἵνα σρογγυλώσῃ τὰ σράγματα καὶ ὑποσημειώσῃ τὸ ὄνομα τῆς συμπα-
ράστασης ἀλλὰ ἡ σαρασκευασθεῖσα μέχρι τῆς ἀποσφραλίσεως
σρὸς Λονδίνιον τὸν 12ον ἀσυνεφράσθησαν καὶ τοῦτον Μέγαν ὑ-
σὸ τῶν καμάκωνων. Ἐδῶ δὲ μετὰ τὸ σέρας τῆ ἀγῶνος καὶ τὸν
συναγωνίσματα τῆς εἰρήνης, τὰ σαρεκάρμοσε σρὸς τὸν Ἀπόγρων,
χωρὶς ἄλλα πῶς νὰ ἐμφανίσῃ τὸν κάμαρον αὐτῶν συμπάθειαν.
Ὑδὲ σὶς ἐν θερμοκρασίᾳ καὶ εὐαισθησίᾳ σρὸς τὰ ἐμφόρμα ἔθνη!

Ἡ σαρέλα τῆς Γενόης ἔχει ἀλλοιωθῆ ἀγοράσῃ σαρὰ τῶν
Ἀνδρομάλορος τῆς Ἀπόγρων θαρέλη τὸν 5ον. Τὸ Τερμάριον τῆ Φε-
νάλε (Merchesato) ἀνῆλθ' 1,200,000 λιμπύρων. Μετὰ τὸν θά-
νατον ὅμως τῆ θαρέλη ἡ κόρη καὶ διάδοχος αὐτῆ Μαρία θη-
ρεσία, ἀναμιαθῆσα ὑπὸ ἀγρίων σαθέρων νὰ μιμῆται συμπα-
θεῖς μετὰ τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆ Πενσυλβανίας,
ἀφεσέρωσεν εἰς τὸν λαμπρότατον ἐν ἀγγοίᾳ τῆς Γενόης, καὶ
ἄνευ ὑπερβολῆς ἀσφαλισθέντος τὸ χρυσοῦν Τερμάριον. Ἀπαλύ-
τως δὲ ἡ σοβιλία τῶν ἀσάγγων τῆς ἀδελφίας καὶ τὸν σεβα-

σμὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σρὸν τὴν δυναστείαν, ἐπάνω τὰς ἐσωτερίνας ταραχὰς ἀσχολήσ-
θησαν μὲν τὸν Μαρίνον Θωμαΐδαν, ὃν ἀφ' οὗ ὁ Βασιλεὺς τὸν Πε-
τρομιχάλη δὲν ἐπαρουσίαζε μ' ὅλα εἰς τὸν ἀνεψιόν του χωρὶς τὸ σα-
ράχωμα, ἀλλ' ἐσύρθη καὶ τὰ ὅμηρά του, ἔφυγε κρυφὰ νὰ τοὺς ἀφήσῃ
ἐλεύθερους. — Ἀπὸ δὲ τὸν Βασιλέα τὸν Ἀγγλίας, ὅπου ἐμφανῶς μὲν διὰ
τὸ μεγαλεῖο, ἀλλ' αὐτὸ ἐπιπροσθέτως ἐφαίνετο ἡ ἀγάπη του πρὸς
τὴν ἐν Πελοποννήσῳ ἐπανάστασιν! Ἂς εἰσηκούσθησαν λύραι ὅσον θέλετε τὰ ὑπὲρ αὐτῆς
καὶ εἰς τὸ ἐσκεμμένον, καὶ μέγιστα ἐν καιρῷ πολέμων καὶ ἀναγκῶν.

Διὰ τοῦ συνθέτου τὸ Καρτογραφεῖον, ὅπου δυναίως ὁ
ἔξοχος τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίτως Βόλλας, ἐκαρπεπέρασε συνθήκην
ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως, καὶ ὁ Τζωρτζάκης συνθήκην ἀξίας
τοῦ Βουκεφάλου, ἂν μόνον διανεμήθησαν εἰς ἀγνοίαν των δύο
ὁμοιόμορφα πράγματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δύσεως, ἀλλὰ καὶ πολὺ
ὀλίγον, ὅπως διελέχθη ὁ σύνδικος ἀναιρέσεως, καὶ ὁ Πρόεδρος ἐ-
πὶ τοῦ ἐν Παρισίοις μὲν ἀκροατηρίου μελετηρήσεως ὑπὸ τὸ Δικαστι-
κὸν μέρος, ἐκαρπεπέρασε ἔπειτα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐγγὺς τῶν Δύσεων.
Διὰ δὲ τοὺς μεταγενεστέρους συνθέτους τὸ Προσωπεῖον, ἀποτύπωσα ἡ
Ἑλλὰς μέρος τῶν Δύσεων ἐπαναστάσεων Παμπόλλας, ἐκαρπέφησαν πρὸ ὀλί-
γων Ῥώσσων, ὅσον ναυμαχούσης καὶ ἐγγυμένης αὐτῶν. Ἡ δὲ Ῥώσ-
σα πολὺ ἐκαρπεπέρασε τῆς Δύσεως, ἀποδεξαμένη τὸ λόγον καὶ ἀ-
ποδιδόθη ἐξ αὐτῶν. Ἡδὺ καὶ αἱ μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν χεῖρες καὶ
συμφιλιώσεις. Ἐξ αὐτῶν ἂς φοβήθησαν καὶ οἱ ἀσθενέστεροι.

Μετὰ δὲ τὸν μαχητὴν τῆς Φρειδερικείας ἀναδοχήν, καὶ δά-
φνας ἀκμαίας ὁ Ναπολέων, συνεννοήθη μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν
Ῥώσσων Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'. καὶ διέγραψαν ἀρχὰς ἀμφότερα τὰ μέρη
καὶ τὸν χάρτην ὡς ἐφαρμοσμένα. Ἡ Εὐλόγησος ὅλη ἔγραψε σχέδια
ἀναγεννηθῆ διὰ συνθήκης τῆς Τιλσίτης καὶ Τορνέας μέρος ἀνεξαρ-
τήτου, ὑπεδείχθη δὲ ἐπὶ τῆς ἑνὸς Ῥωσσίας ἐν τῷ Τζωρτζάκῃ ὅλη
τὸν προσώπου πρὸς ἐλευθέραν. Ἐκάγη νέα μέση μεταξὺ Εὐρώπης
καὶ Τζωρτζάκης, ἐκύρωσε καὶ νέαν ἀποστολὴν καὶ διπλωματίαν.
Τὸ μεταξὺ μερῶν μέρος ἐπράτη ἐσωτερικὸν ἢ ἀντιμαχόμενα ὡς ἐμπορικά-
ρεια ἀναθράσεως. Περὶ δὲ τὸν σχὲδον αἰῶνας διαφορ-

σρὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲν τῶν Παρνασσὸν ἐδὲν ἠξεύρει, διότι τὸ χωρὶς καὶ διαφορὰν αὐτῆς
τῆς ὁδοῦ, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ ἐν ἔτει ἔτος, προσθήκην ἀναίσχυντα τὰ ἑξῆς.

Πῶς καὶ ὁρόσημα γεγονότα δὲν διαρκοῦσιν ὑπὸ ἴδιον
τρόπον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν ἀμάχων, καὶ διὰ τὰς αὐτὰς τῶν ἐπιχω-
ρίων διαβάσεις, αἵτινες ὡς τόσα παραδείγματα ἠδύναντο νὰ παρα-
τεθῶσιν ἀπ' αὐτῶν. Ὁ λεγόμενος Ῥωσσοδωρικὸς πό-
λεμος ἐκ τίνα αἰτίαν ἐξαγόμενος; - Ἐκ τῶν ἀμφιβολιῶν
περὶ τῶν ἀλληλοβόρων Τουρκίας, διότι ὀχὶ καὶ ἐκ τῶν ἀπεχθεί-
ρων σου, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων διαφερόν δυναστῶν
τῶν ἀγγέλων ἀμφισβητουμένων αὐτῆς μερῶν.

Νὰ τῶν ἐπιφάνεια γενικῶν ἐπιτάξεων πολιτικῶν δόξαστῶν
καὶ διαθέσεων τῶν ἐπιχωρίων, ἐξαίρετον καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἡμῶν
ναυτῶν, τίνας δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καὶ πῶς χρεία ἐγὼ δ'
δας περὶ τῆς βεβαιώσεως ἔχω καὶ τὸ μέγεθός μας, ὡ σχε-
δὸν γενικῶν πολέμων, προσηνθάνετο παρ' ἡμῶν καὶ ἀκόντως
ἐκράτουν; Οἱ ὑπάρχουν ἐπὶ λέγω ἐπιθυμῶ, ἐπὶ ὃς προσμάθο-
μεν ἄρα ἴδιον τὸ μεσιτεύειν, ὅτα καὶ διαπραγμάτευσιν ἐν τίνι
ἄρα ἴδιον τὸ μεσιτεύειν ἀμέσως νὰ παρέῃ τῶν ἀσφαλιῶν ἐμ-
πορίων τοῦ Τουρκίας καὶ ἀκλινῶν ἐπιθυμῶν μέχρι τῆς πέρας
ἀναπαραγόντως ἐπιχώρου, ἴσα καθ' ὑμῶν ἐπιθυμῶν, ἐν δυνάμεθα
ἐν ἔτει νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτῶν; Ἠδύναντο ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀ-
ἴσης νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτῶν; Ἠδύναντο ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀ-
ναπαραγόντως τῶν πραγμάτων, ἂν ὀχὶ μεγαλύτερον ἢ κορυφαίον,
ἰδιάζοντον τοῦτο, ἐγὼ καὶ ὡς ἴδιον ἐπιθυμῶν; - Ἦμαι καὶ σε βα-
σιλεῦ ὅτι καθ' ὑμῶν, καὶ μόνας ἐκ ἐπιπόνου ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἐ-
μῶν. Τῆς ἴδιας συνεργάτης καὶ ἐπιστημίου ἐκφράσεως, χαθερῶν
καὶ ἀμετρήτως τὸ ὑμέτερον δύναται ἐκ τῆς ἐξορμῆς τῶν ἡμερῶν
ἄρα, ἐπὶ ἴδιον ἐκ ἐμοῦ νὰ παρέῃ τῶν ἀσφαλιῶν ἐμπορίων
καλαμπρέπης τοῦ Τουρκίας καὶ ἀκλινῶν μέχρι τῆς πέρας
ἀναπαραγόντως ἐπιχώρου, ἴσα καθ' ὑμῶν ἐπιθυμῶν, ἐν δυνάμεθα
ἐν ἔτει νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτῶν; Ἠδύναντο ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀ-
ἴσης νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτῶν; Ἠδύναντο ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀ-
ναπαραγόντως τῶν πραγμάτων, ἂν ὀχὶ μεγαλύτερον ἢ κορυφαίον,
ἰδιάζοντον τοῦτο, ἐγὼ καὶ ὡς ἴδιον ἐπιθυμῶν; - Ἦμαι καὶ σε βα-
σιλεῦ ὅτι καθ' ὑμῶν, καὶ μόνας ἐκ ἐπιπόνου ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἐ-
μῶν. Τῆς ἴδιας συνεργάτης καὶ ἐπιστημίου ἐκφράσεως, χαθερῶν
καὶ ἀμετρήτως τὸ ὑμέτερον δύναται ἐκ τῆς ἐξορμῆς τῶν ἡμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκρεμὸς σάρμας, ἀλλ' ἀμύαντος νὰ σαγήβη ἡ σκέτσος αὐτὸ, ἀγέ-
βασε μὲ σουλαράτσουλο δίβυο μελὰ τὸ σόρι αὐτὸ μαὶ τὸν
σουροφόγμαν τῶν Βεραμεὶν σουβύσιμης, ἴλις ἰδαπήγαγε τὸν γέ-
ρασο ἀπ τὴ Ἀνελογή.

Πρὶν ἴσως γάσουν ἄλι ἦτας τόλε ἀδιαράτσιμος. Διαλ-
λασὸν ἐμπόρλο; Ἀγλὰ σῦς; Θὸν σαρεσυμωάβηλο σρὸ διλασον-
λαλίας, μαὶ δδέβαλλαν τὸν Ἐσμιάλγαν ἐγὼ διοσφόρμα βάμι μὲ
ἀσφρη βυσίας; Θὸν ὀργάνεβαν ἐθνικρεμαὲς μαὶ ἐμεσφρᾶς; Θὸ
ἀγαράβαν σβαῖα σρὸς σύγαν σλάμ; Θὸν ἀγράνλβαν σεγὶ σο-
λγεαγαλίας; Πόλα λαῦλα σρὸς τὶ ἐγβιόλο; Πόλα ἴγαλλαν μὲ
ἤμοσρεσέβιμαν ἐν μαμῷ σαγέμ ἢ ἐν μαμῷ ἐμάνας; Ἐβιλιοσῦ-
λα σρὸς αὐτὴν ἐσέλγβιν μαὶ ἀνγβέλιαν, ἢ σρὸς ἐν μαλαγμέ-
λες πρόσ ἐνέγγαν; - Ἤμεγς ἐαὶ ἀγνβέγα ἀσορῦμεν μὲ αὐτὸς
ἐνὲ ἐγ ἐσελγέγς μαὶ ἐμματίας μεγαγιομβάγης ἄνεμας!

Ἀλλ' ἔγω. Τίνας λέγος μαὶ μελὰ τὲ ἀμαίρης αὐλῶν
σρασσυμβάγας, ἐαὶ σαραλλαμίνας Ἐσμιραλγάς μαὶ τὰ δσόνλαν-
λα μαὶ ἄγονα μυσμαλα ἐσγέγαλο λάγενας; Πῶν ἀσεμο-
μέσαλο μέγδος; - Ἤν ἐμέγομεν αὐτὸ ἴσον μὲ τὸ μενδέβ, ἴσας
ἠβέμομεν σοχὸ τὸ ἀνεμενέβ, διὸ ἀνάμεβα νιγόλαλαν μελαξὺ
αὐτὸ μαὶ τῶν μαλαβγμβάλων μαγαλάν ἢ ἀσφγῶν ἀνγμαγλ.
Θὸ δὲ ἐὸν ὄγμν ἐσυλμαλβῶν ἰσγμοβέσαγμὸν μαμὰ ἐσέ-
λεμον, ἀλλὰ λεμάμεν αὐτῶν, μὰ σχὶ διὰ τὸ ξέγς, τὸ ἀδῶν
ἠβέμα λιγάχιγν Ἐσμιρέβ τῶν σβαλαλμῶν ἰσόμμεν, ἀλλ' ἐμέν
ἐνὲ Ἐβρέσνς μὰ τὸ Ἐγγλάνς, μὰ βιβαμμένον δσὸ σμέσλαν
ἰσόμμαλαν.

Μελὰ ἐὸν σαμαχέμενον τὸ ὀγμδιό βόλν ἤγγξα μὲν ἢ σμάλη
Ἐσμιραλγά, ἀλλ' ἐχὶ μὰ ἢ σαμάγμος σοχιλαὰ ἐὸν σμοσαμαμῶν.
Ἡ μοναλία ἐξμοχόββ νὰ διαμεμαίνλαλ μελαξὺ σοχέμ μὰ
ἐμάνης, μὰ νὰ διαμεμάξῃ ὄγας ἐὸς δγόβ συνεσφας ἐαλαλόβς ἰσν-
μάβ μαλαδδόσνς. Ἤν ἐὲ ἐὸν χμεμαλαῶν σοσῶν ἔλνα μλδσσαλά-
μεβ ἐὲ πρέλεμ σοχιλαὰ, σμοσγέβαλο ἐὸ ἤμνο ὑβ ἐὸν Ἐγγλάν, ἤδε-
λενὲ ἔλος μὰβ ἀσσοδόβ ἀσμέσνς ἐμεσγαλίας χάμεμ ἐαὶ ἐὸν ἐσ-
διαδβγόνς, ἔλεν Ἐβέμαν ἐδαχμεάσνς ἢ ἐνσγιδόσνς, μὰ ἔλνα μεά-
νας ἐὸ σοχμεμὰ ἐμέσα μαλέμ. - Ἤς ἐσχμαγβάμεν ἔλδ μὰ ἐὸ δσ-
λας: Ἐσμιραλγάς, μὰ μαλόσν ἐὸς σμὸς ἐμεσλέμ σμεσγιμμάσ ἐὸς Ἐσμιάν.

Μέρος

Μέρος Δεύτερον.

Α'.

Πόλις προσεχώθη ἡ Δυλέρα Εὐτρέσεως, ὑπὸ λίνων ἀμμῶν σωρευόμενος, καὶ λίνας ἐπάνεμος καὶ λογγώδης καὶ ἐπενέγκη ἐσωλεσωρεύθη

Ἀλλ' ὑδὲ οἰκονομικὴν ἔδωκεν ἀφορμὴν τὰ μικρὰ εὐρίσκοντο ἐν τοῖς μὴ χαμηλὰς οἰκίας, ὅταν ἐπλέχθωσι ξυλαρμάτια, ἔνθα δὲν καὶ οἱ ἐν ἐπαλλήλοις τῶν μεγάλων ἐπίπεδα καὶ κατὰ διαλείψεις, καὶ χῶρον ἐνδιάμεσα καὶ χήρωτα ἐφαπλούμενα, ὑπερβαίνοντα μέχρι ὧν δόμων, ἢ ὧν ἐφ' ὑψηλοῦ σοφίας καὶ τῶν παλαιῶν σφάλματα.

Ξυλαρμάτων δὲ ἡ ξύλα ἀναμέσον πλινθῶν. Ἢν ἐν τῇ μεμιγμένῃ ἐπίπεδα ὑπάρχοντα ἢ καὶ ἐνεβαρρύνετο, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀσφαλέστερα ἢ ἐπικινδυνότερα. Οὐδὲν γοῦν ἄλλο ἰσχύουσιν αἱ τὰ σφῆνα τῶν ὑπερθύρων ἐπιστρέφειν. Καὶ ἐν τῷ ὅλῳ οἱ ἀρχιτέκτονες δοκοῦσιν ἐν τῷ πάσῃ τῶν μεγάλων καὶ τῶν διορυγῶν τῶν σεισμάτων, ἀντιτάλαντον καὶ πᾶσιν ὧν μηχανὰν καὶ ὑπέβαλλον αὐτῶν ἐν νέᾳ θυσίᾳ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ ἑνὸς ἐν σφριγώσῃ μηχανῇ καὶ ἀγόντι ἀσφαλείᾳ.

Ἀλλὰ τίνα ποσὸν προϋπῆρχε διὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων; — Ἡ' ὅσον ἐν μεθυστικῷ ἔργῳ διαπιστεύεται καὶ σοφῇ ἰδέᾳ ἐπιλήφθη, φαίνεται ὅτι δυνατὸν νὰ μεταχειρίσωσι διὰ τῶν ἄλλων τὸ ὑδόμενον τῶν ἀποφασισμένων ἔργων, ὅσα διαταθέντος τοῦ βασιλέως τῶν Βυζαντίων συνθήκης, ὅσα διὰ τῶν σφραγίδων ἀνεπορροσωθῆ καὶ ἡ ξύλα σφῆν τῶν βυζαντίων μικρὰ τὸ ἀρχιτεκτόνημα τῶν ἐφευρετῶν. Ἐξ ὧν ὑπολογίσαντες ἐσόδ τὸ σφρόν τῶν ἄλλων ἄλλων ἐπιτελεῖν ἐδοκίμασαν. Ἀλλὰ διὰ τὰ

Ἐκ τοῦ χάρτου ἐκείνης δημοσίου μέτρου ὁ προϋπολογισμὸς ἐποιήσατο· ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρόνου ἔτη 30,800,000,— διὰ τὴν δεσποτικὴν ὑπηρεσίαν ἔτη 2,800,000, — ὑπὲρ τὸ γραφεῖον ἔτη 21,000,000,— ὑπὲρ τὸ γένος ἔτη 4,200,000, — ὑπὲρ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν ἐπιμελητῶν ἔτη 4,200,000, — ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἔτη 4,200,000, ἔτη 1200,000. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς ἡλικίας ἀνέρχεται εἰς 600 ἐτῶν ἐναλλαγμένα, ἐν τῷ ἀπαίτου χρέους ἦλθε νὰ προσθῇ καὶ τὸ μεγέθος ἐν τῷ ἐπιφανεῖ χρέει, καὶ ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰ τὸ θυσιαζόμενα βασίλεια καὶ δημόσια οἰκήματα, ἀναφέρεται εἰς τὴν τιμὴν ἔτη ἔτη 120,600,000.

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 120 ἐναλλαγμένων, 55 μόνον διελείφθησαν ἐν δημοσίᾳ ἐγγραφῇ, καὶ ὁ μεθυσκὰ τῶν 500 ἔτη ἐμφανὲς ἀπὸ ἔτη 342· (ἀναπόφευκτος ἔργον καὶ διὰ τὸ ὕφασμα).

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ προβήματα εἰς ἑαυτὸν μέρη λόγου ἀναλόμενος, αὐ ὄχι καὶ ἀκόμα λογικῶς; Διατί μόνη ἡ ἔρωτα τὸ βυζαντινὸν παξιμάδι νὰ μὴ προσπαθήσῃ ἐκ βάθρων νὰ συμπεφωνῇ μετ' αὐτῆς; — Η βυζαντινὴ ἄλλως τε προσπάθεια ἐπιχειρεῖ νὰ ἑνώσῃ τὸν ἐσωτερικὸν συνέρμοσιν ἡμῶν καὶ πόρων ἀναγκῶν ἀπαιτήσεων, ἀνεξηγήτων καὶ τὸ πόρισμα τῆς γλώσσης εἰς ἓν ἐν ἓν συμπαγὲς ἐξωτερικὸν καὶ ἀναδιατάξεως ἐν ἑαυτῇ, ἰδιοτελὲς χάριν ἐκφράσεως, νὰ προσορίσῃ ἐν τῇ προσωπικότητι τὸ σχῆμα, καὶ καλὰ τὸ ὄφθαν ἐκ συνθέσεως ἡμῶν ἀνάγκης καὶ ἀνάγκης ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἀναγκῶν ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἀναγκῶν.»

Η συνταγματικὴ αὐθεντία Διάλαξις ἔναν μέσον σαγὴν καὶ λογικάλα, διὰ ἐκατὸν μέρα ἀσκητῶν σὰν ἐκ τῆς ἡμῶν αὐξάνει καὶ ἐκλάκτης δικτάνας, ἐκ ἀσκίας μόνον ἡ βυζαντινὴ ἔχῃ ἐκ ἐξωτερικὸν νὰ ἐφεύρῃ. Ο ἐχθρὸς δὲν ἤγαλε ἐκεῖ θάρρος, ὅπως ἐκάμνεν ἐκεῖνον παράδοξη ἀφορμὴν σχὲς ἐκ ἐκόπτεσεν ἐκ τῆς σχολικῆς ἐξουσίας. Ἐκ δὲ ἀναγκάσθη συνταχθῇ ἡ βυζαντινὴ ἐν ἐκατὸν ἐκατὸν ἡ ἐκλάκτης συνάδας, διὰ ἐθεράποντα διὰ ἐκ τὸ καὶ ἐκ ἐκατὸν βουλευτικῶν μέρων ἐκ τῆς κοινοβουλίας μέρη, ἐκ ἐκατὸν ἐκατὸν ἐκατὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Τὸ σεφτεμβριάτικον ὄχλον τὸν Βυζαντινὸν ἦγον, ἐγέννησε λυπηρὰν γε-
"νικὴν δυσαρέσκειαν, ὥστε ὁ Πρωθυπουργὸς ἔφυγεν ἀναγκασθεὶς
"ἐκ τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν τῶν Βυζαντίων, ὑπερηφάνως ἀρνηθέντων ἐπι-
"γραφάς. Τὸ ἀκολουθοῦμεν ἀκριβῶς!"

Ἀφ' ὅτου ἐκεῖνος ἐκυβερνήσαμεν, δὲν ἠκούσαμεν πολλὰ λόγια περὶ
μεγάλου, καὶ ἕνας μόνος ἀπατᾶτο ἐν τῇ Βουλῇ μὲ ὑπερφυσικὰς φάσεις,
ἐν καὶ ὑποτιθώμεθα τὰ ἀναλεῖα ἔσφαλεν, καὶ εἰς τὸν ἐκβρισμὸν
τοῦ διασυρμένου ξένου ἀνδρὸς καὶ ἀνδρῶν ἐξαμαρ-
τόντα, διατί δὲν ἐσταλάχυναν τὰς ἐνεργείας των; — "Τὸ μεγαλύτερον
"καὶ χάριν ἔχη", λέγει ἡ δημώδης παροιμία, ὡς ἕτερα δάκρυα συχαίνη-
"σιν βραδέως καὶ ἐσταλάχθησαν ταχέως!" Διατί παρέλειψαν ἐκ τῶν
συλλαλητῶν ἐκείνων ὀλίγα μῆνας, καὶ καλλιεργοῦσιν ἡμῖν ἄγονον ἔριν
ἕνεκα ἐγγλικῆς ἐφημερίδος;

"Ἐπαιδεύθησαν σχολὴ τῶν ἴδιων παθῶν."

Διατί ἐπέλεψαν ἐκ νέων ἐκατοντῶν τὸ ἀριστερὸν ἐκλαμπρύνον κα-
κὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς χρεοκοπίας; Διατί ἐσκέφθησαν νὰ ἀγο-
ράσουν ὡς ἀγέλας ἀπὸ μίαν ἡμῶν μάνδραν, καὶ νὰ ἀπ-
σκανδαλίσουν ὅτι ἡ ἀγέλη ἀπὸ μίαν ἡμῶν μάνδραν, καὶ νὰ ἀπ-
σκανδαλίσουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἐπαρχία Βυζαντίου; (α)
Ἦσαν ἢ δὲν ἦσαν καὶ τώρα προσκεκλημένοι; Καὶ ἂν δὲν
ἦσαν διατί ἐκυκλοφόρησαν τὰ σχέδια καὶ προσεκάλουν τὸν Ἑλ-
λάδα; — Ἂν ἤμεθα ἐκπεπολιτισμένοι ἢ πρὸς ἀναπαράστασιν ἀπο-
λωλότων ἐν μορφῇ παρόντων, ἢ πρὸς ἀμυθήτου εὐτραπελίαν ἑνὸς ἐκ τῶν
πολλῶν ἐκ τοῦ ἑνὸς δύο μονάδων, ἔλεγε καὶ ὁ ἐκβιοσκαρὸς ἂν ἦ-
χὸν ἀπαρχὴν ὁδόντων, καὶ τὴ ἐγρὴ τῆς ἐπιθύσεως χαμογέλα,
καὶ ἡ προσωπεῖον ἔλεγεν χαρακτῆρα χαριεντίας, ἀφ' ἑαυτῶν
φαλμακτῶν, φιλοτιμίας καὶ ἀγορίας, ἀντὶ καὶ ξένης ἀρωγότητος
Ἀλλ' ἦτον ἐσταλάχθησαν ἔλαμπον, καὶ ἦχον σταλάσσει
σεν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἴδιαν πάλιν δυνάμει χωρὶς ν' ἀποβλέ-
πουν ἀφ' ἑαυτῶν ἀμάλγαμα ἑκάστου; Διατί τόλμησαν ἐκ τῶν ἐκβιοσκαρῶν τοῦ Ρου-
μανικοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐκβιοσκαρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ νὰ ἀπ-
σκανδαλίσουν τὸν Τσαρικὸν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν, ὅπως διὰ ἀπὸ τὸ μαγγανεύ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγὼ ἐσυλλόγισα ἄνευ δοκίμου, ὡς καὶ πρόκειται, ἐπὶ σαθροτέραν γῆν
ἢ ἐπ' ἀκροποταμίας; - Παιδαριώδης ἡ ἐπιτήρησις! Καιρὸς προσκηνώσεως
καὶ χεῖρον ἐξελέγοντο ἐπ' ἀκροποταμίας, ἐπὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει σήμερον
ἡμέρᾳ τῶν ἐσχατῶν καὶ ἡ ἀποθήκευσις αὐτῶν ἐν ἐρᾷ ἐπὶ ἐγένε-
τοιούτου. Ἐπιτρέπονται ἢ καὶ συμπάθησε ἢ ἀνεπάθησε, διεγέ-
γοντα καὶ ἀπὸ τὸ μέτρον τῶν ἐπιδόντων συμφερόντων.

Εἶχον μάθησιν καὶ διδόμενα ψηφιακῆς, ὅπως ἤλιο σύ-
γοντα, διὰ ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ τὸ Βυζαντιὸν πραξικόπημα, ἢ ἐπ-
ρώσει διὰ διδάσκει ἡ ὀμφαίνουσα καὶ ἐπιμένουσα συνείδησις, ἐπ' ἀκ-
ρον ἐν τῷ μεταξύ, ἐπὶ ἀσαφὲς καὶ ἀδιόρατον σημεῖον καὶ καὶ ἐπὶ
ἡ Τεμπία συμπεπτώκυια πολυαρίθμου δυνάμεως πρὸς τὰ μεθόρια,
ἐδήμευεν ὅτι ἡ μόνον διὰ ἐπιτῆδε, ἀλλ' ἦχα μάθησιν ἀπόφασιν ν'
ἀπλεχῇ ἐμμενούσης, διὰ ἦχα καὶ μυχιαίαν ὑπόσχεσιν, ἢ ἐπιτόπι
πάθειν ἐπιθραστῇ καιρικὴ καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπίθεσιν ἐπιμέρους τῶν ἐμῶν.

Πόθεν ἐπιφαινόμενα τὰ ἐξαιρετέα μὲ τὸν μικρὸν ἀμ-
φίβολα, καὶ τὰ μεταλαμβάνομενα αὐτὰ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐξαιρέσεων; -
Μεταποιεῖται ἄλλοι αὐτὰ ἢ μᾶλλον ἀναιρεῖται! Τὰ ἐπὶ τῷ
Ἀναλήψει σχέδια τῶν Ἑρμέσων ἦταν σχεδὸν ἀπαίδευτα. Ἐξ αὐτῶν
δὲν ἀπορρίπτει μόνη ἡ Τεμπία, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ ψηφι-
ακὰ μέλη. Ἀπ' ἀπὸ ἐκεῖ ἐπιτήρησαν ἐφεκτῆς καὶ καλὰ ἐλ-
λιπῆ ἐπιφυλακτῆς αὐτῶν διαθέσεις, κἄλλως καὶ συνεχῶς ἀναλογί-
ζοντα, τὸν αὐτὸν ἐπαναπόθετα λεγκὰν ἐπιπόνων ἢ τὸν ἀπορρό-
φοντα ἢ τὸν ἐπαλήθευαν. μόνη ἡ ἔμφασιν καὶ ἐπιπλέον αὐτῶν
συμβολὰ ἐπιδόντα τὰ ἐπίσης ἐν τοῖν δύο αὐτῶν ἐπιφόρων.

Πρὸς τί μᾶλλον ἡ ἐπιφανὴ τῶν ἀμεθέρων σαφηνειῶν; ἐ-
ναβραβεύοντο ἔτος ἐν τῷ Δικαίῳ, τὸ ὅπλον ἦτο βεβαίως ἀπ' ἢ-
μῶν; - Ἀπ' ἐκεῖ τὸ ἦτο οἱ ἔκφοροι, ὡς καὶ προϋπῆρχεν διαφά-
νων! - Ἀπ' ἐκεῖ ἦταν μᾶλλον πόθεν τὸ συμφέρον ἢ τὸ Δικαίῳ, διὰ ἐ-
κόμα, ἦταν μᾶλλον πόθεν τὸ συμφέρον ἢ τὸ Δικαίῳ, διὰ ἐ-
σφάλειαν ἐπὶ καὶ συμβάλλει, ἐσφάλειαν ἐπὶ τῶν παλαμηφόλακας τῶν
ἡμῶν καὶ τῶν σφετέρων. Ἡ ἀφορμὴ μὲν ἐγίγετο, σῶν δὲ ἦτο
ἐν τῇ σφάλει καὶ ἀναπλεῖ, διὰ ἔσχεν λόγον ἀπολύτρεως καὶ ἀπε-
ρουσίαν νὰ προσαναφθῇ ἢ δίκη, διὰ ὀμφαίνουσα συνείδησις ἐπ-
ρώσει ἢ Εὐρώπη, ἵνα ἐπιτήρησε τὸ ἀνάλογον διπλωμάτημα, ἀλλὰ
ἦταν τὸ Τεμπάρας δίκαιον νόμο, τὸ ἐκκλησίας σαθρὸν καὶ
μασσα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

possumus, καὶ τὸν Τίτο βεβαίως ἰσχυρόλογον, ἢ καλὸν τὸν ἐμα-
λωτὴν καὶ δεκαπόλεμον, διὸ ἐγκώμιο ἐστὶ ἐξ ἀκαλαμπερίων
λογχῶν καὶ μυρεψικῶν χόμων. Ὁ αὐλοκράλαρ Ἀδριανὸν ἀ-
ρέσκεια νὰ συζητῇ μετὰ τῶν συγχρόνων φιλοσόφων, σχὸν ἦ-
θελε νὰ ἔχῃ καὶ σάρλατα δίκαιον. Συζητῶν δὲ μετ' αὐτῶν ἐμέ-
ρασε τινὰ ὁ φιλόσοφος Φαβώριος, ὑποκύψας καθὸ Τίτον ὑπὸ
τὸ βάρος τῶν δικαίων· καλαμπιζόμενος δὲ ὑπὸ τῶν συναδέλ-
φων, ὡς, ἢ καὶ ἠθέλησε νὰ μεῖν ἔχῃ δίκαιον ὁ αὐλοκράλαρ,
πρέπει συμβιβασθῆναι ὑπὸ 160 χιλιάδων γραλεμῶν.

Τὰ τοιαῦτα ἔγγλωρ νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ καλῶς
ν' ἀνατρέπωσι τὰ κράλαρα σαγελαῖα, ὅπως μὴ σαραλέγωσι τὸ
καλόν, καὶ καλαγέλωσιν εἰς ὃ δυσλεφῆ καλάγελον σπρεῖον. Τὸ
λόγος συγκροτεῖται ἐπὶ τῶ δικαίῳ αὐτῶν κυκλικῶς, καὶ τὰς σφρα-
γῖδας τῶν ἱεραλτῶν· διὸ τελῶ ἐτέλεσεν, καὶ βιβλιοκράλαρ ἐπὶ-
νεσε τὸν, καὶ δι' ἐκεῖνον καὶ διὰ τὸν σαλπίδα. Ἀκροαζόμενοι
δὲ τὰ σράγματα ὅσον ἦσαν δυσχερῆ καὶ ἀνώφελα, σχὸν διὰ
τὸν ἔγγλωρ καὶ ἐκεῖνος, ἀφ' ὅσαν τοιαῦτα, νὰ βαίνωσι μετὰ σφρ-
τέρος συνέσεως, ψυχραιμίας καὶ ἀξιοπρεπείας, σανάρια δὲ καὶ
μετὰ ἡμερινῆς συνεννοήσεως καὶ ὁμονοίας, διὰ ἔγγλωρ ἀπο-
λα νὰ μεμφθῶσιν, ὅτι ἐν τῇ κρατερᾷ ἀσυγχύσῳ, ἦτον ἀσυμφυΐᾳ
διὰ σανὸς καὶ αἰ ἐφόδιες τῶν ἀλλοτρίων ἔγγλων.

Δύο σφιστῆρες προσεγγίσθησαν εἰς αὐτὸ, ὅσον ἐξέβαινον ἐκ
τοῦ λεγαθησομένου σορεῖου, εἰς ὃν ἀμφότερος ἢ ἐσπερμένος σαρε-
χέσθησαν, καὶ διασώζοντες τὸν σπειρὸν ἐσφάκτησαν τὸν ἀξιοσρεσφῆ
λον, διασπάξαντες καὶ τὸν σαλπίδα ἀφ' οὗ ἀφιερωλάλαν ἐκεῖ-
νον καὶ μεγαλῶν μὲν, σχὸν ἔγγλωρ αἰρεσιοχυσίαν. Ἡ σράξις
τοῦτον καὶ μεγαλῶν μὲν, σχὸν ἔγγλωρ αἰρεσιοχυσίαν. Ἡ σράξις
ἦλθεν ἀσφαλῶς ἐπιστάσεως τὸ βαρυσημαῖνον χάλκωμα, διὰ
ἐμφόβους τὸ ἦθος, ὅτις σαρεῖχεν, ὡς ἐφάνη, τοῦ ἐξαγ-
ρὸν, ἐδόκει καὶ τῶν ἀφόβων νὰ ἐμφοβῇ. Ἡ δικαίρα ὄ-
χαν σαρέσχεν ἐπιδεξιῶς ὁ Εὐρυσακὸς πλῆθος ἢ τὰ ἐμ-
νικὰ σεμνά.

Ἡ δὲ σφιστῆρες ἐπὶ τῆς γῆς συρθεῖσαι ἢ σαρατέσεις ἐκ
λαλουμένως συνεχῶς δακρυόεσσαι, ἔγγλωρ ἐπέσχεσαν νὰ ἀποβάλωσιν
ἐκ τῶν συναισθημάτων καλλιῶν τὴν Εὐρύσακα δικάρχην, ἀλλὰ
ἐδα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐδημιούργουν τὴν ἀνάγκην, τῆς οὐσίας ἐδήμιουν ἔννοια τὸ ὄνειρος, καὶ
τὰ συμβαίνουν ὅλη ἐδύνατο λέγας νὰ προβῆ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ
ὁ μεγάλως προέβησαν, διότι οἱ ἐχυροὶ καιροὶ συνεδόμουν, καὶ
τὴν λογικὴν ἐννοίαν τῶν πραγμάτων διακρίφουσες, προλεγεῖν δυ-
νάμεις νὰ σράλλουν σαρμονίᾳ τὴν ἀδικίαν μεῖζον ἢ τὴν δικαι-
οσύνην. Πεζεύουν ὅλη ἡ σράξις διαλογῇ τὸ γόνιμον τῆς δυνά-
μεως των, ἐνῷ ἡ διλήρα σαρεξηγημένη ὡς ἀδυναμία, ἐμαλλόν
καὶ λό. Εὐφρεύνως ὅμως νὰ σραβοῦν ἐμπαίρως μεγαλειω-
σι τὸν ἐσκεμμένον αὐλὸν κίνδυνον. Ἐδικαιοῦτο δὲ ἡ ἀμφι-
βόλως τὰς σκοτιδόσης νὰ σραλάβουν, ἂν τὸ ἐπέτυχον, ἐδίδη-
μον διαφαρέφοντι ἢ καὶ ἀσῆν δίκαιον, εἰς ἓν ἐσυμβάλλον-
ται σρὸς ἀσωλέρτε χρόνους τὸν διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν δι-
καίων, νὰ ἐκφράζουν μὲν μεγαλοφυΐᾳ, σπὸν εὐφρεσύνῃ καὶ μα-
λάττησις ἐνδόντ ὅμως τὸν λόγον, ἔντεκα τῶν οὐσίαν σροέβαινον
εἰς τὸν ἀφοσιωμένον ἢ τὸν διάφορον τῶν ἐθνικῶν.

Ἀλλὰ ἐπιφέρεται ἄλλη λόγος τόλε παλαιᾷ ἐννοιοκρατία καὶ
ἐλευθερία, ἐξ ὧν διαφάνεται ἡ ἀνθρωπίνη σροσωπότης, καὶ δια-
βεβαίωται ὁ ἀξιοσρέπτως τῶν χρόνων ὅλων. Τὸ νὰ συμβαλλαί τις
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ νὰ σράξῃ τὸ ἐφικτόν καὶ μεγάλως σροπολο-
σίας, ἦταν ἀρχὴ ἀναφορικωτέρα ἀπὸ τῆς ἐμφατέρας καὶ ἐμφα-
νεστέρας ἐθνικῆς διαφορᾶς, δι' ἧς ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια
μεταφυτεύει μέχρι ἐν δημιουργῆσι. Πᾶν ὅ,τι διαπράττεται
πολύσις ἀνθρωπίνη ἐσιδοφῆς ἢ σκότους, ἦταν ἐφανερωμένον
δόγματι, εἰμενῶδες, διότι ἀφαιρεῖ τὸν ἐννοιοκρατὸν καὶ τὸν
ἐλευθερίαν, ἅπερ ἐμφανίζῃ τὰς σροσωπότητας. Διόπερ
μὲν ὁ ἀπὸ τὸν σίσον διαφέρων ἀνακαιρέλλῃ μεγαφόρως,
ὅλη ἐνεργῇ καὶ ἐκεῖνο βεβαίως, σπὸν ἀδύνατον βεβῇ ἐφ' ὅσον καὶ
τὸν ἀντίπαλον αὐτόν, ἀλ' ὑπέρκειται τὸν δόγματος τῆς φύσεως ὡς
σρὸς τὸν ἐννοιοκρατὸν τῆς ἐνεργείας του, καθὼς καὶ ὁ κυριευό-
μενος ἀπὸ τὸ ξίφος τῆς μητρὸς ἐπιθυμεῖ τὸ βαβαιωθῆναι, ἐκεῖνο
σολὺ βεβῇ σφόδρα ὅλη σροσφέρῃ αὐτὸ ἐκεῖνον. Ἡ σαρπαιολό-
σον ἦταν δυνατέρα ἀπὸ τὸν σαράσχοντα, ἅπερ ἡ ἀμφιβολία
σὸ τὸ σφῦλος.

Πρὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρὶν γὰρ λέγω δύο λόγους σημαντικούς, γὰρ εἶχα, ἂν ἀναφέρω=
σιον ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ, ἔπρεπε σημειωθῇ, ὅπως ἐξ=
ήγουν ἐν τῇ συνοχῇ ὅτι ἐν ὧν σημείωσιν, διότι δὲν πρέπ=
πτουν ἀμυθῆ σὰν καλλιεπεῖν, ἀλλ' ἐνδομύχως πρέπον σὰν ἔπ=
τασις. Διὰ τῶν λόγων ὀνειρεύονται τὴν Κυρίνην, καὶ διὰ τῶν
ἔλεγεν τὴν Μαινάδας.

"Furios simulant et bacchanalia vivunt."

Οἱ μὲν καλέχουσι τὴν Ἑστίαν δὲν ἐδίδασκεν ἀλλὰ μόνον τὴν ἀρ=
χὴν των, ὅπως διαλαμπρύνωσιν αὐτήν. Οἱ δὲ σπουδάσαντες τὴν ἀρ=
χαιότητα, δὲν ἐφοβήθη νὰ συνεννοῆται μετὰ τῶν ἐνσυνειδή=
των ἀλλὰ διαφερόντων ξένων καὶ νὰ ὑβρίζωσιν ἐνώπιόν των
σαλίδα, ὅπως δι' αὐτῶν ἐπιγχόμενοι ἐν τοῖς σράμμασιν ἀπομα=
ζαρέψωσιν αὐτήν. Ὅθεν ἐσυμφώνησαν σὰν λόγον σημαίνοντα καὶ χειλο=
ρέζερα, ὡς ἀναγνώσῃ," Τὰ παλὰ τὸν ἐσυγγραφέα ἐν 1885-86 μυσήρια
ν' ἐνδοβιάσῃ ἀναυσύρως ἐν Ἀθήναις σὰν ἐν 1893."

Ἄλλους ὅλως ἐμφανεστέρους σημαίνει ἐν τῷ ἄλλῳ τὸ
ὄλεθρον, ἢ ἀμφιλαλουμένως μεταξὺ δημόσιον ἀπομυημένως
χαταγωγὸν σὰν σήμερον βορδέλλιον καὶ διαφημιζόμενον ἐσυγγράφειν,
ἐνόησαν τὸν ἀγοραστικὸν ἄλλου ὅλως χόσμου τόπου λαμπὸν, ὃν ἐξ
ὃ λόγος ἔφερεν ἀφθονίας λύπας - ἀλλ' οἴμοι! ἐν σοὶ ἀπόλο
ἔγω δὲν ἐδοκίμαζ τὸ "Libido dominandi et ulciscendi!"

Ἐν ἀρχαίᾳ λυσιμάχῃ θέσει ἐν τῷ ἀπὸ συμβολικῆς τρο=
χιλίᾳ ἦταν σκαλισμένη ἰδίαν ἀνδρικὴ καὶ ἀσφαλεστέραν
ἄνδρα δύο. Ξένην, ἔγω καὶ γεμάτην ἐσύμβαινεν, διότι ἐν τῇ
αὐλοβυθίᾳ καὶ τὸ χάλκωμα τὸ ἔθνος ἐσαλεύετο, καὶ ὁ ὑδρή=
φη αὐτὸ ἐκρέμετο, καὶ ὁ χαμαιλέων τῶν ἀέρων δὲν ἐφαίνετο
ἐκεῖ διὰ τῆς ἀφροδίτης καὶ ἐκφαντικωμένης ἡ ἐλαφρόβρυη σφε=
λίς, τὰ σάκλα συκώθησαν ἐκλύθησαν ἐν βαθείαν ἀσάφειαν,
καὶ ἐν μυκόνου δρυῶν συμφόρων, ὡς ταῦλα κυκλοῦνται ἐν
κρεῶν μετὰ τὸν ὀσφῦν ἄθυρμος καὶ ἀναβοηδόσιτος σφελμὸς,
ἐβρυκάμενε παλαιὸν, κάλον ἄθλιον, τὸν ξένους ἀσυμφω=
νῶν, διαφεύγειν τὸ ὀστέον καὶ ἡ ἀσυγράλευτος ἐλεγεῖον, καὶ
σοβόλιμον καὶ γαμνῶν σῶμα ἔλεγεν ἀγόνως ἐκ τὰ μεθόρια

Χαρὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περὶ τῶν θέσεων ἀμέσως διαλάβω· σχεδὸν δὲ τὴν ἀποσταμὸν καλέσω, ἵνα ἀναδιηχθῶμεν σχεδὸν τὴν ἐν γένει διαφορὰν τῆς Εὐρώπης πρὸς τὰς πολιτείας τῶν προσκαπαδοκιανῶν καὶ ἀσιατικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 8ης μ' καὶ 1ης πλ. ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 12ης Μαΐου 1886, οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πραλῶν Ἑλλάδος τε καὶ Τουρκίας συμπληρούμενοι εἰς τὰ Θεσσαλικὰ μεθόρια στρατοί, ἦλθον ἐπαναστημένοι καθ' ὁσονοῦν βαθμὸν εἰς πλήσιας πρὸς ἀλλήλους, τῆς ἐπιφανείας λαμπρὰς καὶ τῆς διαφορᾶς χαρακτῆρα μεγάλων μὲν σχηματισμῶν πραγματικῶν μαχῶν. Διαλέσαμε στρατόπεδα ἀπὸ Κόλπας μέχρι Νεζερῶν, ἐξελίσσοντο καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εἰς ἓν συνεχὲς σχεδὸν ἀμφιθέατρον τῆς ἐπιφανείας, διασκεπτόμενοι ἐκ τῶν ἀμφοτέρων, διελέγοντο ἀμφιβόλως εἰς θέσιν ἐπιφανείας συνεχοντέλεσμα. Ἡσυχία καὶ παρασκευάζοντο πρὸς πόλεμον, σχεδὸν ἑτοίμοι συναπτόμενοι, δὲν ἐξελέγοντο πρὸς τὰ ἀλλήλων· προσεγγίζοντες ἴσως ἢ προσβάλλοντες ἐξ ἀλλήλων· προσεγγίζοντες νὰ συλλήξωσι καὶ εἰς ἐπιφάνειαν ἐδύναντο νὰ συλλήξωσι.

Ἀμφὶ τὴν διεξαχθεῖσαν καλὰ τὰς μυστηριώδεις ἡμέρας ἀνάπαυσιν ἐπιχειρεῖν, λόγος καὶ ἀφορμὴ; Τίνες πρῶτοι ἤρξαντο χρῆσιν ἀλλήλων καὶ ἐπροκάλεσαν ἄμαχον πραλοχίαν; – Περὶ τῶν πραλαλιῶν διεπραγματεύθησαν, σχεδὸν ἀδιαφορούμενοι πρόκειται, ἵνα δείξωσιν ἀδιαφορίαν καὶ ἀδιαφορούμενοι πρόκειται, διὰ ἄκρας δείξεως ἐπιφανείας, διὰ ἐπιφανείας ἐξελέγοντο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰσοδύναμη σχεδὸν λογάχιστον ἐξαρμάτε ἐμπόδιον,

Ἀναλύσωμεν ἔμπαν ἐὰν αἱ ἀγορανομίαι πράξαι μετὰ τοῦ σκοποῦ τῶν Ἑλλήνων ἀποσυμφώνουν, μετὰ τὰς ἀρμόζας τῆς ὑπογραφῆς πρέπους, ἀν αὐτὸς ἐφαρμόζει καὶ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑπογραφῆς καὶ διαλάμψεως τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐφημέρων. Ἠκ-ουσαν ἄρχισε καὶ λαμπάχρονα αἰλὰ γεγονότα λογικῶν συμπλο-κῆς; Ἐπεκεφρόνθη ἐξ αὐτῶν ἡ Πορεία, ὅπως σύμαθε ἐπι-λογῆς ἐπελεύθη; Ἡ ἀσφαλείας παραλήφθη ὑπὸ τῶν λογχῶν τοῦ σροσβελῶν, ὅπως ὑφηγεῖτο ἐκ τῆς σφενδόνης, καθ' ἣν ἡ δεξιὰ ἀγγ τῆς Ἑλλάδος ἦτο δεδεμένη; — Τὰ ἐπὶ τῶ σροσυρέτ-ου καλαφχὰς ὑσκιάφας, καὶ μετὰ ταῦτα σαρκικὰ ἐκαλεδόμενα συνάδουν βεβαίως σρὸς τὰ λεχθέντα.

Προσφυέστατο ὅμη ἡ Εὐρώπη καὶ μορέως ὁ ἀνύπογγρα-μμος Εὐνδεσμος, συνεδρίασεν ἐπὶ Πορείας νὰ παρασφαλισθῆ τὰς σφετέρους ἐκφύας, καὶ ἐφθάλτησε μέγρις ἐξ τῶν Θεσσαλίαν νὰ καλαχθῆ ἐπὶ Πάρισσαν. Ἐκεῖθεν δὲ σροκυρῶσα μέχρις Ἀ-θηνῶν νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ ἑρμαίων ἐξ ἐπὶ Ἑλλάδα, καὶ ἵνα νὰ ρέ-σῃ καὶ ἡμερήσιον ἀλλὰ, ὀγὸ ἀρνοῦμαι νὰ ἐνδώσῃ ἐξ τὰς ἀξι-ώσεις τῆς Εὐρώπης. Ἐξέλαβε φαίνεται αὐτὴ ἅμα σκοπὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκὶ ὡς σκέμματα, ἀλλ' ὡς φαγεῖν, ἐπὶ τὰ σοδοῖς ἀμπόρεμό-νη ἡ σκιὰ τῶν Τορκικῶν ὅπλων νὰ ἐμέλῃ ἀμέσως ἐξ φυγήν. „Εἶναι σχεδὸν βέβαιον ἔλεγεν ὅτι καλὰ ξηρὸν ὁ Τοῦρκος, θὰ δυνη-θῆ νὰ ὑπόσχῃ τοὺς Ἕλληνας!" Ἕνας δὲ ἔλεγε τότε ἐμφαδόμενος καὶ ἐπὶ τῶ Γερμανῶ πρεσβευτῆ Κυρίῳ Πανᾶ, διαλεγόμενος ἐξ τὴν ὑσπρεσίαν τῆς Πορείας ὡς ὀργανολῶν τὸ πρᾶτον, καὶ λεγ-θέντα ἄλλα τῶν συνηθῶν τότε ἐξ τὰ μεθύρια.

Ἡμεῖς ἀμυθῶς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν λεχθὲν οὐ-δὲν ἐκ τῶν ὄντων αὐτῆς τὰς φήμας, ὡς δὲ Λόρδος Ἰονάθων καὶ ἐκ τῶν ὑπερορισμένων ἐκ Ἐμπόρου, ἐκ κυνικῶν, ἐκ-τος σύμφυτος βέβηλος τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἦτο ὑπερορισμένον ὅλα μόνον σφετέρου ἐκ αὐτῆς ἡ δημοσίου τὰς φήμας ἐπὶ ὅλων τὰ ἐφεστῶτα, ἐκ ὡς ἔλεγεν ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἐκ τῶν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῆς φήμας, ὡς δὲ Λόρδος Ἰονάθων καὶ ἐκ τῶν ὑπερορισμένων ἐκ Ἐμπόρου, ἐκ κυνικῶν, ἐκ-τος σύμφυτος βέβηλος τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἦτο ὑπερορισμένον ὅλα μόνον σφετέρου ἐκ αὐτῆς ἡ δημοσίου τὰς φήμας ἐπὶ ὅλων τὰ ἐφεστῶτα, ἐκ ὡς ἔλεγεν ὅλος ὁ κόσμος ἐν τῶ μεγάλῳ Κωνσταντῖνῳ l'ancienne boutique, ἐκεῖσε ἡ δημο-κόνα, ἐκεῖ ἐκ αὐτὰ συμέχονται τὰ δοῦρεια τῶν σφετέρων

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τὰ ὑπὸ τὴν πανηγύρεως χαμηλότερα καὶ ἐπιφάνεια σχέδιας
Εὐλυχῆ ὅπου ἐκ τῶν πραγμάτων φαίνεται, λιγότερα τὴν ἐπὶ
σπουδῆ βοηθῶν!

Ἀλλὰ παύω ὃς πρὸς τὰ ἀδόμενα καὶ τὰ ἐπεισόδια δημο-
σιωτάτα ἐκεῖνα ἔχουσι ἰδέαν, ἐκ ἧλθον ὅμως παραλογῆσαι
τὰ ὑπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν τραπεζικῶν πρὸς τὸ Ἀρχαιρεῖον τῆς Θε-
σσαλίας γραφόμενα πρὸν τῆς συμφορᾶς· τὰ μὲν ὡς ἀ συνε-
φέροθησαν εἰ ἐπιμερίλησαι τροῦδι· τὰν δὲ αὐτὰ ταῦτα ἐφαίνε-
σθαι τὰ τῶν Τουρκικῶν δυνάμεων, ἀπερχομένας πρὸς 40 τῆς ἐμφύ-
σεως καλάδας· τὸν χρόνον καθὸν εἰ συμφορᾶς ἐγένοντο, σπουδά-
σαντες μὲ τὸν ἀπαντοχὴν, μὲ τὸν Ὑπουργικὸν πρόσωπον, ἐν ᾧ ἀπο-
στολὴ ἐπεμπόμεθα, καὶ μὲ τὸν ὑπόσχεσιν χαίρειν σπάνις ἐπεμ-
φάσεως καθὰ τὸν ἡμέραν τῆς πρόσεως, ἵνα μετὰ τὸν ἀπόν-
τα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῆς Ἀθηναίων· καὶ συναδόμενοι λόγοι ἐπὶ
τῶν ἐν μέσῳ βλέψεων τῆς Εὐρώπης ἐν τῇ Ἀναλογῇ, καὶ
ἰδίως ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀδῆς καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος σήμερον
δυσμενῆς, καμίζοντες ὅλα ἐκ τὰ βέλτιστα ἐπιτυχῆ λέαν ἐπό-
δοσιν ἔλαν ἡ παράλογος, ἂν ἐδώκαμεν ὅλα δρόλα ἡ Τουρκία ἢ ἀλλο-
γως, ἢ ἐλαφρότης μοῦ ἔβαλε χαρτὶ κάτω, καὶ ὅλ' ἐν ἦν τὰ Βεσσά-
λια διαβάζα προσχιδιασθῆτω, ὃν ἐπέχει καλαχθόνιος ἐδύνατο
ἦλθε νὰ ὀρρεδιάσειν ἡ Τουρκικαὶ γραμμαὶ ἐξ ἐφόδου καὶ φαγαγγιάν
ἀπὸ Γιαννιτσάβας καὶ Μελτσα, καὶ θράκιοντας ἐπὶ μεγαλέρας ἐξ-
κατὸν Δυνάμεις, συμπεπορεύναν ἐπὶ 12 μόνων χιλιάδας καὶ λίαν
ἀφαιρεμένας, νὰ εἰσβάλλωσιν ἐν τὸ Θαμιδάκιον σκέλος, καὶ νὰ
ἐκδύσωσι καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν Λάρισσαν, ἂν ἐγγυᾶτο πρόσω ἡ
Εὐρώπη ἐπὶ τῶν Τουρκίαν καὶ μετὰ ταῦτα συναγράφουσιν ἐπὶ τῆς ἐ-
ρήνης, δηλ." ἔχασεν ἀπὸ τὰ ἐνέργεια."

Πλὴν παύω ἔπειραν ἐπὶ ὑπαγορεύσεων οἱ ὑπογρα-
φεῖς ἐσχαὶ, γραφόμενοι ἔσης ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπιτροπο-
ρῶν τῶν ἐγκρίσεων ἐργάνεσθαι, καὶ χάρτον ἐξέλειπεν τὸν
ελλήνων, ὃς καὶ διὰ τὸ λόγον παρέχαμεν ὡς ἀναιδῆς, σημα-
ζόντες καὶ διαφορὰν νὰ συνεχθῶσιν ὑπὲρ τῶν Τούρκων ὡς μά-
ρων ἐπὶ μεγαλοπρεπῶς. Ὑπολαμβάνω ἔτης ἐμὲ ἀνήκων, ἢ τὸ συμ-
πέρασμα τῶν ἐμπιστῶν, δὲν ἔπρεπε ἀναιδῆς ἐπιγράφειν

μου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοι καὶ ὑραιῶν λοσοβλαστεῖον, ὡς ἐν τῷ μεγίστῳ μέσῳ τῶν ὄροθε-
λωῶν γραμμῶν, καὶ δεῖλι ἐνόμιζον ὅλι ὡς ἐν τῶν θαλάσσων διὰ τῶν
κόλπων μέσον, ὅλα καὶ ἐν τῶν ξηρᾶς δι' ἀποστάσεων γαδιαιτῶν
καὶ τῶν ἐσωτάτω διαγωγῶν ἐν παμέσῳ κέντρῳ, ὅθεν εὐφαινομέ-
θη πᾶσα ἐσωτέρα. Ἐπιτρόκυκλοι ὅμως ἢ δεῖ ἀνέβησαν ν' ἀπα-
μυνοθῶσι, ὅλι ἦλθε ὡς ὁ Ἐμπεδοκλῆς φύσης μάχιμος καὶ φιλόλογος,
ἦν μὲν ἔνδοξον καὶ ὑρωϊκὸν σαρεχθεῖν, δεῖ ἐκίνδυνεν ν' ὑσαρ-
νυθῇ αὐλὸ μ' ὅπως καὶ ἂν ὀσοχῇ δημῶν σαρεσκεύης, καὶ ὅλη
ἐπιφυσώμενον ἐν τῶν βάθει ἢ νὰ λο' ἐμπόδῃ ἢ νὰ λο' διαρρά-
σῃ μετὰ τὸ ἐνοπλίσῃ καὶ τὸ μέγιστος, σροφερῶ μηριάσιν νὰ
λο' βάλῃ μὲ λο' ὑράλι, σαρὰ νὰ ναλαπκώσῃ αὐλό. Τοιῦτον
ἀναγαίρεον σαρεχθεῖν εἶναι ἡ σομφυσοειδὴς αὐτῶ ὑμφοσωμία,
ἐξ ἧς ὑράλαι ἀκοιλοφιάχνιοι ἡβωῶν σθένος, σθάσις γαμφι-
δῶν νὰ ἐκλεφῶ λῶν ὑξέασιν, καὶ νὰ διαφυρίζωσι αὐλὸν ἐμ-
φράσσων. Ὁ λαὸς αὐλός ἦν ὑσαράβαλος ἐκλογῶν καὶ ὕφος
καθῶσιν,

„Λίαν ὑριζεύγη καὶ ὑστέροχον ἔμφασιν ἄλλων,
„Μισθὸν γένος σαλέσαι κόχυνέμεν... (Υ. 2. 208)."

Τοιῦτος δὲ ἀνεδείχθη ἐν τῶν θεσσαλικῶν μεθορίων ἐμφά-
φατος Ἐμπεδοκλῆς σθραλός, καίτοι διδαχθεὶς τῶν μέσων χῶρα, καὶ
ὢν ὄχι ἐσοδευμένος σαρ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐμεσολαμβάνε-
το μὴ διήκοντα σαρ' αὐτῶν ὡς διὰ τὸ ἀσοθαμβεῖν καὶ ὑσο-
χωρεῖσθαι ὡς συμφυὲς ἄλλοις καὶ χαῦνος, δεῖλι καὶ ὡς διστῶν τῶν
διδαχθέντων σαλὰ τὰ ξενικὰ ἔργα. Ἦλθε ὑσὸ δεῖλι τὰ
ἐνεδρεύοντα καὶ ἀσροσδοκώμενα ἐσιβαίνειν καθ' αὐτὸ Ζεφυ-
ρὸς μὲ γέμων μεθ' ὑραιρεῖν σλοῦτον καὶ βαμβαλέαν σοφίαν, δι' ὧν
ὑσωθῶν καὶ βαρίζων αὐτὰ σαρειλῇ, καταφέρεσθαι ἢ κα-
λεῖσθαι καὶ τὰς καταφερομένας θέσεις των. Ἀθάνατα ὑσὸ-
λαμβε καὶ τὰς καταφερομένας θέσεις των. Ἀθάνατα ὑσὸ-
γραφε ὑράσεις καὶ σλειάνας ἔδρασε δόξης ὑραφάντε ἐν Ῥε-
βέννῳ, Τραυσερέντῃ, Σιρελούδαις, Παναθήναδι, Χαυ-
λεῶνι, Μεγάροις, Μενεξένῳ, Θαδορεῖ καὶ ἀγλαοφῶντι. Μόνον δὲν ἐκεί-
θεν μετὰ ἔτη τινὰ ἐκφραγέντων ἀσόφθεγκτον ἔθνος αὐτάλως ἢ
ῥᾴθυμον ἐνοχλεῖσθαι ὑφορμῆς, ὡς ἀναιτίθως ἢ ἀναιτιάτως
σθραλοδυσῶ ὑσεκύκλησεν, ὡς καὶ ἔλεγον ἐκφεύγειν (ἴδε καὶ

2α

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ ἀνωμυημονευθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ 1885–86 μυθήματα).

Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο τῶν δυνατῶν κόλπων, τὸ ὁποῖον ἐπεσώρευσεν μόχθους μεγάλους ἐπ' ἐσχάτου ἢ ἐπ' ἐσχάτων τοῦ ἀνδρὸς ἢ τοῦ ἀνάνδρου προβολεῖς, καὶ ὅπου τινὰς ἐξ αὐτῶν δικαίως μέμφονται, ἐσυζήτησαν ἐπὶ πολὺ συμποσίαρχοι ἀνειλέρας σχεδὸν πρόσωπα, ἐν ᾧ ἐπεκράτει ἀδράνεια, ὃν τινὲς καὶ ἀποκαμόντες ἐνέργειαν, ἀπέδρασαν ὀλίγον πρὸς τὸν ἐπιλείποντα τῶν μοχθρῶν πράξεων. Τοῦτο δὲ μέγιστον τὸ πρόσωπον αὐτὸ εἶναι ἐπιζήμιον, καθότι ἐμέρμησαν πολλοὶ ἀγαπᾶν πρὸς πάντας τοὺς ἐκεῖ δημηγοροῦντας, διὰ τὸ ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν ὑπὸ μεγάλους, ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς ἐνδόξου στοᾶς ὑπέφωσαν ὑποψῆφιοι καὶ γενναίως τὴν πορφυρίνην ὑπερμενεδοσίαν ἀναδόγον ὑπερήφανον.

Οἱ ἄξιοι τῶν τῆς παλαιᾶς πρόμαχοι ἔμελε ἐπιθυμοῦσι καὶ πραγματεῖται, ἤθελον συμεύσῃ τὴν ἐλαστῶνα καὶ πόλῃ δῆσαν μεθ' αὐτῶν συμπαντικὰν τῶν ἐφθῶν, ἀν ὑπὸ τῆς μεθυσικῆς παμπληθοῦς ἀρχῆς δὲν ἀνεστέλλοντο καὶ διελάστοντο αὐτοῖς νὰ ἐμπρὸς μόνον θέσιν ἀμυντικήν.

Οἱ δεκαεπὰ πόλεις ὅμως καὶ αἱ ἀγορεῦσαι τῶν ἄρτιον δόξαν τῶν Τρώων πιχραφόρων καὶ τῶν παλαμναίων θέντων αὐτῶν γεθρῶν, ἄνευ ἐσίσης ἀρετῆς ἐκλαοδότους τῆς Κόλπας καὶ τῶν πεμελῶν πιχραφόρων, ἔχον τὸ παράδοξον καὶ μεσοπαρῶδες, καθὼς καὶ τὸ καλὰ τὰς ἐμέρας τὸ ἀχρεῖον Ὑπουργεῖον, διαδεχθέντος ὑπὸ τοῦ τὸ Τρικούπη καλὰ συνάνευσιν τῶν Βουλαρέων, ἀνύπαρκτος ἐν τῇ βορρᾶ τὸ ἐνὸς ἑστῶτος λάγγαλος, ἀλλαθέλος παρὰ τὸ ἄρχειν γῆν τῆς Πυρίτσης πρὸν τῆς ῥήξεως· τὸ ἀκίνητον δὲ ὑπὸ ἐμπόδων ζαγρέως γῆ τῆς ἀσπιστοῦ βόλῃς τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Καρυαρῶν καὶ τὸ καλὰ τὰς παραμονὰς τῶν συμπόσιον ἐπιπαλοῦσα γῆ τὸν πυθέρνησιν μεγίστη ἐμχρόνης, ἔχον δὲ πληγρεῖς καὶ δυσπαλέμενον. Υπερεθῶνα δυσπολόγους τὰ ἀμπόλια ἢ τὰ ἄπτυκα βορεῖον γέροντα; — Ἀλλ' ἐὰν ταῦτα δὲν ἐμέλοντο, δὲν ἔστρεφε θράκιστον νὰ ἡδέλα ἡ ἐμοὶ, ἢ ἐμερμηγόπλεγον πλῆρα ταυτὸν ἔθνος καὶ ταυτὸν ἀνανθέλον ἀνδρός; Θ' ἀπαντοῦμεν σχεδὸν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ; — Ὦ ἀνυπερμάτορον Συνδαρχεῖον!

Πρὸς ἃ δὲ ὑπὲρ τῶν παλαιῶν ἐμέτων, ἃ δὲν δὲν δαμῶν

καὶ

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ φάρυγγα σαρκικῶν ἰῶν ἐρυθραιμικῶν συνεργιόβιμίαν ἐκ, ἀπε-
ναντίας ἀνέκαθεν καὶ διαφερῶς καταδιωκόμενον ἀλλήλων. ὅτα
δὲ τριπλασμένους φάρυγγας περὶ ἀμφοτέρων ἰῶν βακτηριδίων ἐξ
αὐλὰ καὶ ἀδιαφόρους ἐρμήνευον. Πλὴν ἀποδείκνυται καὶ
ἰῶν ἀρχῶν, ἀλλ' οὐκ ἐκ δι' ἰσοδυνάμου λύσεως ἡδονῶν μεγάλων
ἐκ ἔρχεται μελανέλαιον ἐκ ῥῦξεν, ἤλιον ὡς ἐν τῷ χυθέντος αἵματος
καὶ ἐλαίων σταγόνων, λευκάνη σοκλαΐου χαρακτῆρα, ἐγχύ-
σαι δὲ διαλυτῷ ἰῶν βάκελα μικρῶν ἐκβράχυνον καλαχρῶξη τὸ
ἐρυθρὸν καὶ ἐλαίων χρῶν ἔχω καὶ ἀν ἐκκυλίσαι ἀ-
σπέδη καὶ ἐκ ἔχαλον γραλιδίων, διὰ καρὰν καὶ φρόνιμον
ἔσται νὰ μὴ ὑβρίζει ἐκ πράγματα ἐκ αὐλὰ ἐκ σπέρμα, ἀλλ'
ἐκ γβάσαι, ἐσοχάρμενος μόχρὰ ἢ μακρυσμὸς δὲν ἐδιέβαλε.

„Φεύγει μὲν ὁ κρὰ σήμερον, ὅπως ἐκ φρονῇ.
„Ἐκ δ' ἡ λύσ' ἔλθοι, τέγανος ἐκ ἀσχρὰ σοῦ
„Καλῶς ἀρέσθαι, καὶ καμῶν δυσμενές. (Εὐρ.)."

Ἂς ἐδοκιβῇ ὅλη ἐμφάλαμα ἐκ καλὰ ἐμβάλλοντα καὶ Τορ-
καίας, ἀμνόνα ἐκ ἰσόκα ἔλεγε σράλλα ἐκ ἐκ μεθυρέων ἔλαιον ἀμφ-
μένων, καὶ ὅλη μάλιστα ἐνόμιζον ἐκ ἐκ ῥῦξεν. Ἐν ἐκ ἀλλῃ σφ-
σλάνῃ ἄμφω, ἂν ἐμβαθῶς δὲν ἐσκθάμενον ἐκ σάλαμον, καὶ ἐκ ἀπε-
δημιακῶν σροκλήσεως καὶ σκιδαμενῶν ἐσχισμένα ἐν σκιάμφι-
λον ἀμνόνα, νὰ συνεννοηθῶν ἐκ ἐκχύλισιν φλεγμῶν, ἔλαιον ἐμβαλόν-
ο ἐκ ἐκ σαράλαιον ἐκ ἔρεδα, καὶ σροφάνων ἐκ ἀνυφῆ χύσιν
ἐκ ἀνθρακίνου ἄμφω. Καὶ ἐκ ἐκ, ἀφ' ὅλων ἐδέμενον, ἐσφράθι-
σαν μὲν ἀρετὸν νὰ ἐκκύλισιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ ἐκ ἔλυσκον, σβὰν ἡ σρο-
σάθεια ἐκ, ἀλλὰ καὶ ἔχω ἐκ ἀξιάνει, ἐχρησιμόλυσε μᾶλλον, δι-
ὰ ἐκ ἐκ ἐκ 12ῃ Μαΐου, ἐκ ἂν ἐδεκνύοντο ἐκ σράμματα ἐφ
ἐκ μέρη ἐκ ἐκ πλὴν ἐξῆς, ἤτοι, ἐκ ἐκ ἐκ ἀχρειάλων, ἐμμένοντες
ἐκ σροκόρα καὶ ἐμφυσημένοι σερὶ ἐκ ἐμπύησιν, καὶ Τορμοι
φρονεμένοι καὶ ἐμφυσημένοι σερὶ ἐκ ἐμπύησιν, καὶ Τορμοι
σερὶ ἐκ σάκ χυμένα, σερεσχηματισμένα ἦσαν ἀρχομένου καὶ
ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μάδη στοὰν τῶν Τυρσανῶν θεόντα, ἅλλον δι' ἄλλου ἀπείλουν ἡμέτερον
ἐπὶ κόλπον, ὃν μέσην εἶχεν καλυμμάδα; Διατί οἱ ἕλληνες διελά-
λουν νὰ ἐκπολεμήσουν τοὺς Τυρσανοὺς ἀμέσως, οἱ δὲ Τυρσανοὶ
ἐπρόλεγον τοὺς ἑαυτῶν μαντεῖς, καὶ μετὰ τὸν συμβουλιὸν ἕνα-
στοι ἐπῆραν καὶ ἐπεβίβασαν αὐτοὺς παραυτίκα ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν; Διατί νὰ ἐκπολεμήσουν τοιαύτην ναυαρχίαν; Μήπως ἡ ναυστα-
θμία τῶν Τυρσανῶν δὲν ἦτο παρασκευάδης; — Εἶπε μᾶλλον
ἡ τῶν θρυπτικῶν πόλεων λύσσα καὶ τῶν Τυρσηνίδων. Τίνες ἀνεδέ-
χθησαν ναυτολαί; — Ὄχι ἄλλοι βεβαίως, εἰμὴ οἱ ἀπὸ θεόντος ἄλλοι
σχεδὸν τῶν ἐκθρεμμάτων καλλιγαβούλων καὶ σχεδὸν ἐξ πόλεων φανε-
ρῶν. Ἐκεῖ ἐν τέλει οἱ ναυτολοὶ ὑπέστησαν τὰς συναπαγὰς τῶν
ναυαρχούντων.

Ἀν οἱ ὑθύνοντες τὰ πράγματα μέχρι μεγαλοφυΐας,
διὰ ἐλάθοντο, ἐν ὄγκῳ, ἐδὲ μεγαλῆς, ἦσαν καθόλου ἰσχύ-
ρον νὰ ἐκπολεμώσουν μετὰ σχολαίας ἐλπιδίας καὶ γνώ-
μης ἀρετῆς. Ἐν γὰρ ἂν δὲν ἦσαν τὰ θέρρος ν' ἀναμεταδόσουν
τὸν πόλεμον, ἂν ἐδημιούργουν, τὰ μὲν ἀφοβίαν καὶ τὸν
ἐναποδυθῆναι τῆς πλήθους ἐπιθυμούσαν. Διατί λόγος μετὰ τὸ
σέβας τῆς ἕρδος καὶ τὸν ἐπάνοδον ἔξω τῶν φρικτῶν σχέσεων,
αἱ μὲν ἕλληνες διελάλουν ν' ἀποτύχουν ἐκεῖ τῆς χώρας
καὶ βαθμηδὸν ν' ἀποβιώσουν ἐμπαλαγυσάμενοι καὶ ἐξ τῶν
ἐπιφανῶν, οἱ δὲ Τυρσανοὶ νὰ μείνουν ἐξ τῆς θέσης των ἀπα-
ράσειστοι; Μήπως ἡ ναυαρχίαν ἐκείνη ἦτο ὄρος ἀθύμη-
τος, οὔσης μεσοβαθείας καὶ ἡ Τυρσία, ἐν ἐμπορεύεσθαι, θρὸν
ἦν ἐξ ἀποστερεῖ; Καὶ διατί ὄχι;

Τί νὰ ἴδῃ τις περὶ τοιούτων χυδαίων καὶ ἀναξίων νοη-
θέντων; — Περὶ μὲν τῆς διαγωγῆς τῶν Τυρσανῶν ἤδεσ λέγομεν, ὅτι
ἦσαν ἐυτελεῖς καὶ βάρβαροι, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀνατρεφῶν
καθ' ἡμᾶς ἀνατρέφονται ἰσχυρῶν αὐτῶν προγόνων, ὅλως δ' ἐν
τῇ ἀπουσίᾳ τῶν προσδοκωμένων ἦσαν ἐπαρκεῖς πάντα μᾶλλον ἢ
καὶ ἐν τῶν πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ὕβριν, καὶ ἐν δάσει πρὸς
τὸν Τυρσανὸν ἀπαραίτητος· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἀπλῶς τὸ συ-
μπαρεῖν καὶ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐυτελῶν, ὀφείλομεν μᾶλ-
λον μετὰ σπουδῆς καὶ ὅλῃ ἀκριβείᾳ νὰ καταδυθύνωμεν

τὸν

τῶν ἐν τῷ προσευχέων εὐχολογημένων καὶ ἀναλυσμάτων σοφίας
λόγων, δι' ὧν ἐμυσταγωγοῦντο πρὸς τὸν σοφιστήν, ἐν-
δύεσθαι δυνάμει καὶ ἱλαστήριον τὸ ἔθνος. Διὰ ἐγκατ-
μεν ὅλα πλέγα ὅσα θέλει σριδήν πρὸς ἐσηγαγήν των, πλὴν καὶ
λί δὲ ἐγκειρέσιν των καὶ διὰ ἑαυτῶ πρὸς ἐκπαιδεύσιν τω, πόλ-
ιν δι' ὑποδείξεως λόγου παρειλημμένη ἢ ἐσηγήσεων των πρᾶξιν,
- Ἡ σοφία ἔστιν ἀκίνητος· ἐδιδάσκει ὅμως δύνασθαι καὶ κινε-
σχόσι καὶ ἀπέναντι σαστεύμενον γεγονόσιν.

Ἐκ δὲ τῆς ἐν γένη παιδίης καὶ γαθριακοπαῖς σοφίας
των, ὀρμώμενοι ἐκ λόγης ἐλε ἐκ μερῶ ἀγκιστρῆ, ἐλε ἐξ ἀρ-
χέας ὑδοποιῆς, ἐλε ἐκ πάθους γεγαχκεῖ, κεκοδόξ καὶ ἀπλ-
μερδῆ, ἔτυραν ὡς ἀκριβόδα ἐγ σφαγῆν ὑδὲ τὸ σρόσωπον
τῆς ὑδριαβύσεως τῶν ἐθνικῶν δικαίως, τὰ ἐρμοδόλεια τῆς
κοινωνίας ἰδέας, καὶ ἐρμιάζεται ἀγγέλως γενικὰς σεμνῆς,
δεῖ ἐκ δὲ τῶν ἐν τοῦς μεθορίοις πρώτοις σεπόνθεν, ἀσυμέτ-
θετον καὶ ἐν τῷ σκόλῳ πλέγανας ὑδὲ πάτων καὶ κακοχρῶν
καὶ ἐν τῶν ἀκλόγιστον σεμνῶν δεκτικῶν, τῶν ἀδόλων
ἐσχατῶν, τῶν ὑδόλων ἢ καρδίᾳ ἐλεύθη τῆς λειτουργεῖν, ὑπ' ἐκ τῶν
μελαιοθέτων σχεδὸν ἐκ ὑδὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ σαλμῶν
κῶν κλιδαρμάτων τῶν ἐμῶν ἐσηγρέτων καὶ ἀξίαν πλ-
τῶν ἐρχόντων. Τὸ σεμνὸν τῶν ἀνδρογάθημεν καθαγιασθὲν ὑδὸ
γενικὸν πνεῦμα, ὡς χρηστομαθὲς ἐν τῷ ἔθνη καὶ ἐμφύσῃ λὲ
ἀσθενῶν πλάσαι καὶ τὲ συμμετάσχῃ ἐκ ἀλλοδαπῶν μῦ-
των ὄντων ἢ μόνων, ἢ σαυρῶν ἔφερον ἐκ ἀξίαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ἡμέραν τῆς ἀποκριᾶς ἀποκαμώνουν αὐλὸν ἀγέλαν· συνάμα δ' ἐπῆ
γαίνουν καὶ μεγάλοι λιβάχοι σαραντάλοι καὶ ἀθανάτοι ἀκα-
τοικίστοι ἐπῆ λὰ ἀπορραινοβγοῦσαι ἐκ λὸν σκοτάλαν ὁλογυμ-
νοι, λὰς ἀσοῖαι ἄμμον σιγάρια, λὲ δὲν ἀσωγιόθη καὶ κάσα αὐ-
τοῦ, ὅλι δὲν βγῆκαν ἐγυμνοβγῆκε καὶ οἱ δούλοι ἐκλεκτοὶ λὸν
ἀφεντικοῦ ἀρεσάν, καὶ ὀργάνουν σαράβαλον καὶ ἐμεγά-
λωναν ἐπῆ αὐλήν.

Τὸ ἀδύνατον ὅμως καὶ ἀγάνωτον χαθὲν σύμπαν λὸν σαρ-
κοβουκουνάλαν ἐκείνων ὥρῶν, θέλγ λέγειν καλλιβαῖν ὅλ' ὲ
ἐν θέλγ, ἐκαυκέσαν ὅσαν ὅθυσαν λὲ σαράγγελα μέχρις αὐλὸν
ἐν θέμενγ λέγειν, καὶ δὲν ἐπρόφθασαν ἐμισόφρα νὰ σχη-
λώσουν τὰν πολασέσουν τῶν πελαιῶν χέλλων.

„Ἐξ ἀλλου λων ἐσταύρθη ἐχαθῆ
„Δεμ' ἀθῶν χριστιανικό,
„Πὲ φωνάζγ ἀπὸ λὰ βάθη
„Τὴν κυρά, νὰ ἐκδικηθῆ."

Πλὴν οἱ ἀφεγγοβολοῦντες ἕνεκα ἀκαιρίας ἢ ἀποχωλέρας δι-
δὴς λὰ ἐφημέλγα αὐλὸν καθέκαστα, καὶ ὅλως ἐνεβάρρυνον
λὸν σοφερίσην νὰ ὀρμήσουν πρὸς λὸ μελαίνρεσον, ἀλ' ἦταν σκλο-
λὸν ἀδυναμωμένοι, κάθε ὲ ἕνα λὸν ἀκαθόλου μέρος σῶμα καὶ μεγά-
νατον κάθε μέλαμες, ἀκαθόλογες ἀδιάφορα σλάβα καὶ ἀκαμπ-
τοῦσαν λὸν ἐγκέφαλον, ἐλέγοντας ἀλλὰ ἀδιάβαλον, ἐδόξασαν ἀκόμ
τοῦσαν λὸν ἐχθρόν, ἐλέγοντας αὐλὸ ἀδιάβαλον, ἐδόξασαν ἀκόμ
ἐλέγοντας λὸν σαλμόν, διέκοπαν λὸ χάλμερον αὐλῶν, καὶ ὁ-
ξάπλων ἔλεγχον αἰώνιαν ἐκ. λὸν ἐσαλεμὸν καὶ ἐξαλεμὸν
αὐλῶν λῶν ἀνυπερβλῶν ἀποφάσεων λὸ σαμάλερον αὐλῶν σφάλμα.

Θέγοντας ἀνυπερβλῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ δαμασθῆ
καὶ δεσμανισθῆ σύμπαν ὁ μαχητὴς, ὁ φιλαλήθης καὶ λὸ ἀν-
υπόκλιτον λῶν ἕλλήνων, ἄλλ' νὰ προσκυνηθῶν σχήματα λέξεως καὶ
ὑποταγῆς ἐκ μέρους ὁ δεσπότης προσφώνησε ἐμπαιγμόν· καὶ σαρκα-
καὶ αὐλὰ ἀρέσκει ἦταν ἄλλη ἀναγνωρισμένον ὡς ἴδιον αὐλῶν καὶ ἐγκ-
ρατεσκικόν.

„Ἐλὰν ἔκρασε τὸν Ἕλληνισμόν
„Ἢ ἐν ναύτου τὸ σολέ
„Ὀμὲν ὄχι, δὲν τὸν ἔλεγο
„Καὶ τὸ σέβαγο γιὰ σε."

Ἢ ἐν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δὲν ἐφάνηκε ποτὲ σχεδὸν σχεδὸν μεγαλειότερη, ἀλλὰ τε-
ρὶ ἀποφασιστικὴ ἀνάγκη καὶ ἀναπότρεπτος προφανεῖ δε-
ναίων, ἄλυσα τ' ἀγκυλωτὴ ἐπιφάνεια τὸν μὲν καὶ τὴ ἄκτιος μιᾶς
χρεάλης τῶν δὲ, ἀμφιλέγων δὲ τὴ ἀρχομανία, διέπιπτον ἀγρίως
καὶ ἀκαίρως, ἐρράγησαν δυρεὰν μὲ ἀθῶν ἄρμα, ἤγγραν τῶν
ὑπνάλλοντα δυσμένεια τῶν ἐχθρῶν, συνελέγεσαν σρὸς τὸν
συναστισμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ναυλοῦν ἔλεγεν καὶ Πελασον-
γῶν ἐπαναστρὸν, σερὶ τὸν ἐαυτὸν θεόφρον ἤδη ἀναστερθῆ,
λαμβάνοντας τῶν ἀμετρίαν ἐν τῷ κατέναθεν γειτονεμφα-
ρᾶς τῆς Εὐρώπης ἢ σρὸς τὸν σορεύοντα τῶν σροβαρμάτων
καὶ Εὐξεραλφῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δὲ ἔργον τὸ ἔλεγεν ἀνέφερε.

Β'.

Δύο ἀσωνδῶν φάσης ἐσαρασίασεν ἐν τοῖς ἐνάρξεσιν τῆς σο-
λεμικῆς ἐκείνης μάχης σύμφορον ἢ Εὐρώπη. Ἡ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐφη-
μέλεσε καλὰ τὸν σρῶτον Εὐξεραλφον φιλορρενεστῶν εὐφρενεσ-
μένον ἢ δὲ καλὰ τὸν δεύτερον σραγματικῶς καὶ σικανδαλώδη δυσμε-
νείας. Καθερχὰς μὲν σαρεσκευάσθη τὸν ἀσύντακτον ἐκείνον σοφέλε-
σιν, ὃς φυσίκαν λοιμικὸν τῆς ὀδοίας ἢ ἰδία ἀδεκένωσις δύνα-
ται, διὰ σαρῶν ἐμφανίσεων, διότι σαρῶν ἐγνώρισεν ὅτι ἤθελε σα-
ράσχει εἰς αὐτὸν σαρασκευὴν ὀσυρεσίας, καὶ μέση ὁ ἄσκοπος ὑσὸ
τῶν σαλμικῶν σερισσίας. Ὅθεν ἀφ' σρῶτον ἐνέγραφε καὶ ὑσὸ τῶν
Ἑλλάδος ἐν τῇ σοντρίνῃ τὸ Βεραμόν μεμφὸν λιμνίας γῆς, ὃν
μεθ' ἡμέραν ἐμάλλωσαν, ὡς νὰ μεθεμεμφθῆ, διὰ τῶν Εὐνδιασεν-
μένων σχεδὸν καλὰ τὸ ἄμεσον, καὶ τῶν ὀδοίας σχεδιαστικῶς ἀμφι-
βολίαν ἐσί ἕνα χρόνον τὸν σάμεμφον μέλλον, ἐσέρεφε σονάμει
ἢ μᾶλλον ὑσέβαλλε καὶ ἐνεβάρρυνε καὶ τῶν σρῶτον ἐσερέα-
λεσεν σρὸς ἔσοπον δύβεν καλχὰν τῶν μεγάλων αὐτῶν δυρεᾶν
ὑσερέρεφε τῶν σαράλαον τῶν ἐμφοσέρων ἐκείνων καλαβο-
σεως, ὡς ἐσιμφεροφένων καὶ τῶν Τυρκίας ἀσφῶν, σαρεβ-
σεως ἀφ' ἑσύνλαυλα μυκήματα καὶ ἀφρικίας, ἢ βα σαρέ-
ξαν καὶ οἱ ἀκλαστικοὶ τῶν δημοσιογραφίσκων, ὅσους
μεθ' ἡμέρας καὶ ἡσυχερᾶς ἀναγέρουσι τὸ σαράφαλφο-
μενα, ἐσύστασεν τῶν δυναίας ἀσαυλίσου τῶν Ἑλλάδος, καὶ
ἐσελίβαλο σομφάνως καὶ τῶν Τυρκίας, ἐκ' ἔξω συναλφω

δε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τε καὶ τὰς χώρας τὰς ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἐπ' αὐτῶν, καὶ πόσῳ μᾶλλον καὶ μεταξὺ τῶν ἐσχάτων ἀποικιῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπομακρυνθέντα ἀπ' ἀλλήλων.

Μετὰ τριετῆ σχεδὸν ἀγωνίαν, ἐν ᾗ τὰ μὲν ὀξέα πάθη καὶ δυνάμεις τὰ πρεσβύτερα ἐξανεζήτησαν, δεδη καὶ ἀπαιτήσεις ἀνδρῶν καὶ συμφερόντων ὑπάρξεως, καὶ ἐν ὑπαρξάσῃ φόρτος ἀνεδέχθημεν. Ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ ἀντιπαραβάλωμεν τὰς θυσίας πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν κερδῶν, θεῶμεν ἐκ τοῦ ὅλου τὸ κέρδος.

Πλοῦτος μεγάλων καὶ πραγματικῶν ἐπέλυσε τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ τῶν Βορείων καὶ Νοτίων ἐπιστρατεύθησαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποικιῶν ἐκατοντάδες χιλιάδων ἀνδρῶν, ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων ἐπὶ τοσοῦτον ἀναπτυχθέντων, ὥστε ἐν τῷ τέλει τοῦ πολέμου ἡ Ἀμερικὴ ἐθεωρεῖτο ὡς μία τῶν μεγίστων στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς γῆς. Πλοῦτος ἀναπτυχθεὶς ἐκ τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας ἐπέτρεψε τὴν Ἰαπωνίαν, ἐν ὀλίγοις ἔτεσι, νὰ ἐξοπλισθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς Κίνας καὶ τῆς Ρωσσίας, ἐν τῷ πρώτῳ μὲν ἐπὶ τῆς Κίνας, ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ ἐπὶ τῆς Ρωσσίας, ἐν τῷ μεγίστῳ τῶν πολέμων τῶν ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις γενομένων. Ἡ Ἰαπωνία ἐπέβαλε τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς ἐπὶ τῆς Κορέας καὶ μέχρι τινὸς τὴν Μαντζουρίαν. Ἀλλὰ μέγα μέρος τῆς ἀκμῆς αὐτῆς ἐπέπεσε μέρος, ὅτε καὶ ἐστρατεύσατο ὑπὸ τῶν μεγίστων ἐθνῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἐγγὺς βιομηχανία ὡς ἐν μονάρχαις ἐπὶ τὰ μεγάλα πράγματα, καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἐγένετο ὡς ἐν μεγάλαις στρατιαῖς ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν ὁδῶν τῆς γῆς.

Ἡμεῖς ὅλως ἐστερούμεθα καὶ ἐστερούμεθα τοιούτων καὶ ἀλλοιωτικῶν ἐθνῶν, ἀλλ' ὅμως διὰ ἐπιπολαιότητα ἐπιπολαιότητα ἐπὶ τῶν ἐχόντων. Οὐδὲν δὲ ἄλλο ἐθέλγει ἀπὸ τοῦ ἄλλου, μεγαλοῦτος ἄμοιρος τῶν Ἑλλήνων, ἔφαλον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Ἀγὼν μέγας ἐπολέμησαν διὰ τὴν σαρκάσεως τὸ χρέος, καὶ τὸν ὅλον ὑπερέβησαν ἐθνῶν ἐμφορούμενοι σοφίας, μᾶς ἐγκράτειαν καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ πλούτῳ!

Διὸν ἔχομεν χρεῶν δίκαιον νὰ ἐρωτῶμεν "ἡ καλὰ" τὸν σχόλιον ἐστί.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσυγγράψαν διάφορα τρία ἀκρᾶς φανταστικῆς εὐρυθμίας; — Ἀλλ' ἂν ἐκεῖνα αὐτὰ διηγήματα διατυπώσῃ καὶ γενικωτέρᾳ παρέχει εἰς ἡμᾶς ἀσθενεῖς, σοῦ διαφεύγει ἐκ τούτων, ὑποτρέπουσι σοὶ ὑπὸ τὴν λάμψιν, δύνασθε ἐκ καὶ ἀξιῶν; — Θὰ ἔλεγε ὅτι ὀρθῶς παραλληλίζει καὶ ὁ Πρόσπερος (Β. Πέρρε), ὑγιέστατον νὰ ἐν παραδειγμάτων, διότι μεμετῶνται ἀπὸ τὴν ἐδέαν, ἀλλοίως μεταβάλλουσι ἀσκεπτῶν καὶ σφαλεῖσαν ἐκείνων, ἐκ τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα ἀπὸ ἐκείνων διηγήσεων. Καὶ ἐν σοὶ μεγάλην γῆν διὰ ἔργα ἐκφυσικόνα τὰ ἔχει τὴν ἀκατέχειν πόλιν σφαλεῖσαν; — Οἱ Βυζάντιοι αὐτοὶ καὶ δι' ἔργων καὶ διὰ λόγων, καὶ τὰς συνομοσίας σφαγιάζειν, καὶ τὸν μυδαινόμενον ἐκποδὼν, καὶ πάσαν ἀλαζόνιαν σφοδρότητα.

„ ---------- Οἱ δ' ὑποστρῶτες βροτῶν
„Διδασκάλων λόγοις μέγιστον κακόν (Σοφ.)."

Τὸ ἴδιον καὶ οἱ ἄλλοι ἐκλῶσιν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπιστεύοντο σύμφωνον ἐν Βυζαντίῳ χορὸν ἐν τῶν ἐξαγόμενα βέλη κακηγόρων! Πεφυκὸς ἐκ πολλάκις ἐν πρᾶξις νὰ ἐκλογίζωνται καὶ ἐν Βυζαντίῳ! Ὁ μέγιστον βέλη ἐσοφιστής! Ἂς ἐκλογίσωμεν λίαν ὀλίγα τὰ ἔργα τῆς ἐκκλησίας ἐν τῶν Εὐρώπῃ διαφόρων καὶ ἐν τῶν ἄλλων Σλαυϊκῶν. Εὑρομεν ἐν ἀνθρώποις αὐτῆς πρόσωπον, ἐν ἔδωκεν καὶ ἐν Βυζαντίῳ.

Μόλις ἐσκληρύνθη ἐν Βυζαντίῳ πρᾶξις ἐπόπτου, αἱ ἐν Εὐρώπῃ ἐκκλησίαι ἐκλιπόντος ἐν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἔδοσαν ἀφέσεως ν' ἀναπτοποιήσουν ὁμοφώνως πρὸς ἐν Ἑλληνικὸν συνέχεσιν, "ἐκ ἔλο ἐν συμφέροντός ἐμε ν' ἀσοχῇ ἐν ἐν πρακτέον ἐκείνῃ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἐκ ἐκεῖ ἐκκλησίᾳ ἐμφανίσεως πρᾶξις, ὅπως καὶ διαφαίνῃ ἡ γενικὴ καὶ ἐμφάνιση, καὶ ἡ ἐν ἐν Ἀναλογῇ καθαρεύουσα ἐκείνῃ. Φαινόμενη, σοφὴ καὶ ἱστορικὴ ἔλεος ἡ γλῶσσα αὐτῆς, διότι ἐκεῖ ἐν Βυζαντίῳ ἦλθεν ἐν τῇ βορρᾷ Ἀναλογῇ, ἀνελιπόδιστο ἐκεῖ ἐκ ἀφανῆς ἐκκλησίας μεῖναι ἢ καὶ σφαλεῖσαν Δυνάμεων ἐν καθεχὲς, ἀσυμβίβαστο ἢ ἐμφανίσεως αὐτῆ ἐν ἐμμένει ἄλλοι ἐν ἐν δυτικῇ Ἀναλογῇ. Εἰς πάσαν ὅμως ἐκείνων χώραν αὐτῆν ἐκεῖ ἐν βορρᾶ μέχρι ἐκ Φίνλανδ, μία ἐκκλησία ἐκεῖ ἐκεῖ ἐν Βυζαντίῳ συνβάσεως ἐκείνῃ, ἔλεος ἐμ αἰσθανόμενος μέγας ἐκείνος μεταβάλλεται, δεῖ ἐκκλησία σῴζει· ἢ ἔδρασε νὰ ἐκανορθωθῇ ἐν ἐν ὀρθόδοξον, ἢ ν' ἀντικαταστάθῃ ἐκεῖ ἔλεος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ους, συμβιβάζοντας μεδὲ δικαιοσύνης τὰ συνάφτοντα συμφέροντα τῶν διαφόρων μερῶν τραλῶν. Τὸ δεύτερον ἡ ἐπισυγχρονισμὸς καὶ τὸ ἐξισορρόπημα τῶν συναφτομένων αὐτῶν.

Ἀπὸ δυτικᾶς ἡ σαμπανὰ τῆς Εὐρώπης θέλει νὰ ἔχει βάσεις δύο μέρη καὶ δύο γαλῆνα, καὶ νὰ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς ἀγκύρας καὶ τὸν λιμένα τῆς Πέτρας, ὅπως μεδὲ τὰς συνεχόμενας καὶ τὰς ἰδίας αὐτῆς βάσεις, μεταχειρίζηται μεδὲ τὸ ἓν, ὅλα δὲ τὸ ἕτερον μέρος, καὶ δεύτερη μεδὲ τῶν μερῶν τραλῶν ἄγκυρα μὲν τὸ μέρος τὸ ἀνθρώπων, ἄγκυρα δὲ τὸ μέρος τὸ θηρίον. Εὐθυγραμμα συμφέρον εἰς αὐτὸν νὰ διασχίσθη ἡ γραμμὴ ἡ ἀπὸ τὸν Διαλεξιν (ὡς αὔριον πάμεν ἡς ἐλέγαν), ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν ἰδίαν συναρμογὴν τῶν Βερσέλλιος τοποθέτησεν εἰς μέσην ἀπόστασιν, ν' ἀναλαβῇ ἐν τῇ Βαγέᾳ Ἀναλογίᾳ ἡ ἴδιαν καὶ νὰ ἁλιεύσῃ ἐν τῇ Δανίᾳ; — Τὸ ὕστερον νὰ γένῃ ὡς ἔγινε, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ διὰ τῆς βίας. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ δίκαιον ἡ ἄδικον, ὀρθὸν ἡ κοινωφελές, ἀρκοῦσιν ὅλα ὑπὲρ τὰ συμφέροντα ἄλλης, ὅπως σᾶς ἔλεγον ἐπεκτήματα, ἡγοῦ καὶ ἀναλογισμένα, ἐνδεμένα ἔχῃ ἰσχύν, καὶ ὅσα ἐλέγαλα καὶ ἀναλογισμένα, ἐνδεμένα ἔχῃ ἰσχύν, καὶ ὅσα ἐλέγαλα ξένης, ἤγοῦ καὶ ἐγὼ, καλαβαίνῃ ἐν τῇ ἐμφανίσῃ της, δηλ καὶ συνθῆκαι, καὶ νόμοι, καὶ συμφωνίαι, καὶ ὑποσχέσεις καὶ σῶσα ἄλλαι· ἀρχὴ ἦτον ἡ ἐς τὰς πέρας τῆς σαμπανίδας ἐμφανίσεως.

Ὁ Ταλαΐων ἐφάνησεν ἐν ἐμοὶ σκοπὸν σαμπανῶν ἡ Εὐρώπη μεδὲ τὸ Βυζαντιακὸν πρόξενόν μου. Ἀγὼ δὲ ἐπῆρα προφορικῶν λόγων καὶ ἐγγράφων δικαιοπράξεων ἐπιφύλαξιν, ἐπείδη καὶ ἐγὼ ἐπιφυλάχθηκα δεδομένῃ ἐπὶ σπίτι μέτρας, ἐπείδη νὰ ἀναβαθμίσω ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πεδέμενον ν' ἀγοράσω καὶ διαμόνῃ ἐν τῇ ἐμφανίσῃ μου προθυμίαν τῶν ἐπιτρόπων, εἰς ἣν ἔχω προθῇ μεδὲ τὸ πρόξενόν μου ἐκεῖνο, καθόσον λέγω σῆμ τὸν 26 Ἰουλίου 1886 καὶ ἡ τὸ μέρος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως καὶ τῶν ἀναφορῶν αὐτῆς ἐς Ἀθήνας, καὶ ἀπέδειξαν. Ἀπέστειλα τὰς ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐς Ἀθήνας, καὶ ἀπέδειξαν ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς Ἑλληνικῆς χορείας, ἣν ἐλάμβανον ἐπὶ ἕνα μέτρα, δὲ καὶ τὰ διαλόγματα

τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν Δομήνικον τὸν Τούρκαν, εἶχον τρὸ σοῦ τῶν ὀμμάτων ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους· καὶ ἐνθυμοῦσι τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ὑψηλάντην, τὸν Ἀνδρέαν τὸν Μιαούλην, τὸν Κανάρην καὶ τοὺς ἄλλους ἥρωας τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς μόνοι, ὡς ὁραματίσθημεν, ἠδυνάσθημεν νὰ μείνωμεν ἀσυγκίνητοι εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀνδρείων τούτων Ἑλλήνων, καὶ ἀπὸ τὸ ἐνθουσιῶδες τῆς Εὐρώπης μέρος, δὲν ἠξεύρω διατί, ἐστοχάσθην νὰ μὴν θεωρῶμαι ἀλλὸ ἀνάξιον τοῦ ὀνόματος τοῦτου, ἀμὴ καὶ κακὸν ἀπὸ ὅλα καὶ κακὸ ἦτον, ἀληθὲς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος καὶ ἀδιόρατον ὑποκριτικόν. Εἰς τίνα δημοκρατικὰ σύνορα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃ Ἄγγλος, Ῥωσσος, Γερμανός, Ἀλβανὸς καὶ Ἕλλην κοινὰ σημεῖα ἀμφότερων ὄντων, καὶ ἀσυγχύτους τοὺς ἐλευθέρους ἐκείνους ἄνδρας τοὺς ὁποίους ὅλον τὸν κόσμον καὶ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐσυγχώρησε; Εἰς τίνα δημοκρατικὰ σύνορα ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὸν ἑαυτόν του ὁ Ἕλλην καὶ ὁ Τοῦρκος ἐκεῖνος, ὁποὺ ἐπολέμησαν τόσον καιρὸν ἀνάμεσά των, καὶ ἐσκοτώθησαν τόσοι ἄνθρωποι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλιγορῶν ὑδύγαλο ἡ Ἐλλάς, διὰ τὴν ἐὐόρεσιν, τὴν ἐμπορικὴν
ζωὴν Κυρώσαν. Κατρέντερον καὶ ἐσοβεμόρεν ἐντὸς αὐτῆς
τέλον ἐν τῷ διαιώνι ὡς ψράλος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον. καὶ
τοῦτο μᾶλλον καθόσον ἐκεῖνο ὁσὲ ἀναπόσπαστος δικαίων, ἄλλα
καὶ ἡ Εὐρώπη αὐτὴ ἔχε προσγρεύσην ἀναγκαίαν καὶ ὑποχη=
ρέξη δι' ἀσφαλειῶν καλὰ τὴν Τουρκίαν ἐσυλλάξαν.

Πῶς χοιὸν αὐτὸ γέρη εἶδε ἔγινεν ἤδη ἐχθρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐ=
κεῖ ἐν αὐτῷ ἀνθιστρέφεν; Πόλε ὀρθῶς καὶ δικαίως ἔφρόνη
καὶ ἔφρόνεν; Ἄγγλε, ἔχω καὶ φαινομενικῶς ἡ δίκαιον; Πο=
λε ἀκ γρέναν αὐτῆς ἐλληνίζεν φιλικῶς; Ἕνεκ καὶ νέκρ=
σε ἡ ἐν διαφανοῦ εὐρεσιτεχνίαν, δύνῃ τραφὲν καλιγιὰ
συμφορῶν καὶ διαπόνων ἔβην ἡμέδα καιῶν. Ἔχω ἔβ=
γολε νὰ ἀδανλήσω, γρὺ ἄλλ ἐν τῇ σρώλῃ Εὐτεραλφα ὑσύμφε=
ρεν δι αὐτὸν νὰ σρέξω ὡς ἔθναξε καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
ἐραστῇ ἀνελίθελαν σοφίαν; Ἔχω ἄλλο ἐν νὰ σρεφθῶ ἀδὸ Ἰὸ "si
vado, sic jubeo, stet pro ratione voluntas" ἢ Ἔχω μᾶλλον
λιπέγειν. Τί; - Ἠθέλησα νὰ ἐμποδίσω ἐπιχείρησιν, ἥτις ἀπείλει
Ἰὸ νὰ ἐξανέγειν ἐὰν διαταράξει τὴν γενικὴν εἰρήνην, ἐξ ἧς ἐξαρ=
χὰλαι ἡ εὐημερία τῶν λαῶν. Τῶν ἐνηχάχοιαν ἀναπαύσωσι
ἐὰν ἡ εὐημερία τῶν λαῶν. Τὸ 22 Μαΐου 1886 ἐν Ῥώμῃ σρέφουσι τῆς Ἀγγλίας ὁρ
δὲ τὸν Οὐσγρίαν ἐὰν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Ῥιβιέρ. "Ἡ Ἑλλὰς ἀ=
πάλαι ἀὶ ἐνθύμη ἐὰν Κερκύρας, ἐὰν Μεσόγγον καὶ Σύρου ἐὰν
"Εὐρώπαν ἐπόμενον ἢ ἀόριστον."

Ποῖον καλίγαβα ἐὰν Εὐρώπαν ἐμπορικὴν; - Πρώγαν
ἄλλ, ἐξ ὧν ἐλλιγάν καὶ ἐὐαρόσωσον! Διὰ ἀσυναλλίας
ἡ Εὐρώπη αὐτὴ διὰ ἐὰν ἀνθρωπίνην, ἐὰν ἀθρεπτικὴν ἐκε=
ση ἐπηάχιζον ἐὸ αὐθαιρέτως πραλυθὲν ἐὐόρεσιν ἐὰν ἐὐ=

λ=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυναθήσης ὑπογραθεσσαμένης λαρίδος; — Ὄχι, μὰς ἐπαναλαμβάνει, ἀλλὰ ἦταν λόλα αὐ σαριτάσης, καὶ ἦλλα σύμερα, διὰ λόλα ἐρω-
μένα σαρὶ ἀναλαμπάσης τῆς Τριάδας, ἐξ τῆς ἡ Ἐκκλησία ἦλα-
βε τὰ σαρεκκόλεφα μέγα καὶ τὰ μικρὰ πράλη τῆς χάμερης,
ἐνῶ σύμερα δεν ἦλο ἐδῶ λῆς ἀναλαμπάσης φαιδρὸς ἡ
ὑδόξασέα ἀλλὰ σρὸς ἐκκλησιάζεσθε καὶ ἀναλαμπαγγέλλει
λὴν σίδα νέας καλασλάσεως, ἤλε ἦλο διαλεθγρέση ἡ ἀκλησία-
λία νὰ σαροθέση αὐλό. Πεθαίνω λῶλο, διὰ θέλ νὰ ἔχω λὸ χρό-
νον ἐν λῶν ἀλάθρολῶν. Πῆκα ἐγὼ

„.....Τοιῶλος ἄνδρας ὃς ἀλ' ἔχῃ
„ὃ' ἀνελθόλες 2' ἄδικα, ἤλα μηχανᾶς
„κοσμῆσαι ..... (Εὐρ. Ἴων)."

Ἀλλὰ διαλί νὰ σρολῶσω τὸ σόλο λυνάμης ἐὰς ὃν ἀνθ-
ρολο ἐδικαιοῦλο ναυλιῶν ἀσοκλγορῶν καλ' ἐὸν ἐν ἀκμαίῳ
σράλος, ἀνδρὸς ὁμόφυλος αὐλῶν, ἐνῶ ἐδύνασλο καὶ ἄλλως νὰ
δρέσωσι; — Ἴσως ἀμφιφάνεια, ἦσαν Ἕλληνα, λὸν Ἑλλάδα, διὰ
λαδόξασε ὁ ἑλλὴς ἐὰς λῆς βαθύσοφ λων, καὶ νὰ ἐξυμνήσῃ γε-
λοδρόμως, διὰ λῶν ἄλλων νὰ λάβῃ σραγματείας ἄδικα. Πι-
θανὸν καὶ λῶλο, διὰ οἱ μικροὶ ἦλα σερὶ δρεάδ, ἤλα σχε-
μαγικὴ σρέσβ νὰ σαιδεύσωσι, σαρὸ δὲ ἀμφιέλφον σερὶ
δικαίαν καὶ ἐφευθρίαν· ἀμφὶ ἤλη ἐκκλησία ἐὰς αὐλὴν τὸ
σόνομᾶ, ἤγω καὶ ἄδικος καὶ δίκαιος!

Δὶ' δικρῶν ἀμφὶ τὸν σεθανὸν καὶ ὅλων ἄλλων
ἀδελφῶν κλέψασιν, ἦλα οἱ Δυνάμης ἐκφανέσλο ὑδὸ
σροφῆς ἀλλοκόλε ἰδέας, ἤλα μέλης ἤθεσιν ἐμφανεσθῆ ἐν λῇ
Ἑλληνικῇ ἀγορᾷ, ἤθεσιν καλ' ἐνθουσιασμὸ ὑποδεχθῆ ὡς
σύλγραι λῆς Ἑλλάδος, διὰ καὶ λὸν δικόλαον ἐκφάνει ὑδέ-
χαρμα ἀδικίας, καὶ λὸν ὀρθόδοξα καὶ γεροσαλρίκια λῶν
Ἑλλήνων σαραγωγέως, ἐκφαρδύνασας ὡς ἐνεργείας καὶ
ἐγκαρδιόλης λὸ χαϊόμενα καὶ λὰς ὄψεις. Πικαίλη δια-
φορὰ ἐνναίων δύναλαι νὰ δοθῆ ὡς ὅσης μαρόνης ὁ
θεὸς καὶ βέλλει νὰ καλαγγέλῃ, καθὼς ὡς αὐλὸς καὶ θεω-
γῶν λὸ καλὸν ὡς κακὸν, καὶ λὸ κακὸν ὡς καλόν.

„Τὸ

„Τὸ παιὸν δοκεῖν σὸν ἔθηλυν
„Τοῦδ' ἔμμεν', ὅς γρύτας
„Θεὸς ἄγγ σρὸς ἄλαν. (Εσχ. Ικέτ.)."

Πρὸν δὲ ἐδίδασκε, ἐσαγέγνοσαν καὶ ἐὰς μαμμὰς ἐσ-
ἰας καὶ ἐλέγας σλγόνας, νὰ παλαικίσουν καὶ δ' ἄλλα ζῶα
ἐνώμεν καὶ μάλλον ἐμπρεσῦς καὶ ζιγαντρέσα, ἐὼν σαγαλ-
ἐμνόμεν καὶ μάλλον ἐμπρεσῦς καὶ ζιγαντρέσα, ἐὼν σαγαλ-
μαρίσουν ἐὸν ἔμπνευσιν καὶ ἐμπρόσκας ἐόσμοσίν, καὶ νὰ ἐσ-
μαρίσουν ἐὸν ἔμπνευσιν καὶ ἐμπρόσκας ἐόσμοσίν, καὶ νὰ ἐσ-
μάρε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαΐλαν ὁδοί, ἢ νὰ ὁρέσῃ δὸν κόσμον τὸ ἀγάπος μαὶ ἀσουρο-
μένη ν' ἀγκάσῃ τὰ προαλγόμενα κρᾶλα σ' ἀντιμετρηθῶσι
μόναλον, μαὶ ὑδαγάνλα τὸν σωνεδόγαν λῆς σηβρονῶν λον μὰ
σκραλώνον μὰι λὸν δαιμογράνλων, — ἢ νὰ ἐπαιλέγῃ λόγάχιγον
τὸ ἀνδιαπλεῦν μέλραν, μάλλον ἀφῆς ἰσχύος μαὶ τὰ δὲ δυναίν
εἰς ἀρμέλαγαν.

Βιάδιόλα ἅμως ἤγγιξε νὰ διορεύσῃ τὸ ἓν μαὶ ν' ἀγάπῃ
τὸ ἕλραν ἐχεύθραν. Τὸ ἑλραμαγὲς τῶλο μέλραν δὲν ἦλο μόνον
ἄδμαν, ἀλλὰ μέρλον μαὶ συναδαγῶδες, ἀλλὰ μαὶ μυρομπλεμένο
ἄνανδραν, ὑβριγμένα μαὶ ἀγαπᾶ, διότι δ' αὐτὸ ἡ λαβρέαν,
ἐν δὲν ἄγγιε νὰ ἐνιοάσωσιν, ὅλι ἀπιστύχη ἀδ' τὴν ὁδόλαν
ἐδιάναλο νὰ δρέψῃ παλαιὰν δύφραν τὸ ἰπαιάλεμον, σαρε-
πέδωσεν μελαξὺ δύο ἀβγιλῶν μαὶ σύζυγα μὲν λαοφαρ-
ράνγα τὸν ἕνα, ὑδεβίβαζεν αὐτὸν ἐν θέσει ὑδολεπῆ μὰι
δόλο· λαὶ λοιὸν χρόνον δ' ἔλεγεν γὲ τὸν ἕλραν." πλιάτα λάρα μὰι
μὰι γεβῶται." Βιάδιον δ' ἔδραξε λιμάνι ἡ Τορκία.

Ἡ ἓν δάλε θὰ ἦναι αὐτὸ τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μελαξὺ
τῶν Δυνάμεων, μαὶ χαρμόσυνα ἐφάνη ἐξ τὰς ἀπελθούσας των
θὰ παρέχῃ μαὶ σρόφαν ἐν ἀδύνῃ εἰρηνικῇ ἡ λαραμυ-
μὰν πόλις μαὶ τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀνατολῆς φυλῶν.
Δὲν ἦλο σροφανέρωμα μαὶ χαμαιθριαμβεύομεν ἀπὸ μὰ χάνα-
λαν ἐξ τοσαύτης ἀγῶνος ἡ εἰρηνικὸς ἐνεργείας, μαὶ νὰ μὰ-
λιδαγέβῃ ὡς μαθράσια τὸν ὀδυμάσιν ἡ ἀπιστασμὸν τῶν
σροφαράν, νὰ εὐσχημόνωσιν ἀδαῆ τὸ ἀρίσιμον σέφας τῶν
ἀλεμελούν αὐτῶν βιβλίφαλαν, μαὶ ἴδια ν' ἀσαφράξωσι μὰι
τὸν ἀλιαχῆ ἡμῶν ἀδὸ τὰς ἀνατολικὰς μὰι σωμφαρὰς δι' ὧν
ἐν διαγράφομεν τὸν μαλαβασανίβιον; — Δεδὶ ἐξ τόμεγαν
ἐξ ἀδρῶν, ἐξ ἴλιν, ἐξ ἀφῆς δὲν τὸ αὐτὸ, βιβλ' ἀδύ-
ναλον ν' ἀσαφήσωμεν τὸν συνάφφηγον τόμεγαν, ἀλλ' ὅμ ἐμ-
φαμεθῶν ὑδὸ συνόρατος ἀβδόλιος μὰι δυναμοδύνης
σρᾶγμα ἐστὶ, τὸ ἀδῦναν δυγάβομεν νὰ δυγαδύσωμεν, διότι
ὁ Μαμεθελλὰν σοφιαμὸς, ὃν μελέγχουσι μαθὰ τῶν μεγ
ἐμῶν μρατῶν, θὰ ἀσαφῆ μὲν αὐτὰ, ἀλλὰ θὰ συναδρύ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν καὶ λὰ μόνα μεσάλουχα, ἄλλα ἐδύνανλο νὰ διαπεσάξουν λὴ
ἀναφιαρέσας ἔρεδας. Τῆλανας περάλαιὰ καὶ μεγάφα ἔχανλες ἐν
τῇ μελαξὺ μεσρολέρᾳ, θὰ χαρελάνανλο λὴ λάχελον ἐξ αὐλῶν
ἔλαφον αἰλέα ἢ ναφρία, ὅλον καλενεάξουν λὸν ἐραβιορέα
λον καὶ σορνιβάξουν λὰς ἀναφιορέναν διαφοράς λον.

Ἐὰν δὲ ἄλλος φανλάξουλαι, ὅλι διὰ λανύλας σοχελιᾶς, βέγν
ἐὸν λέγον χάβν ἀφορμὰν νὰ λὰ καλάσχουν καὶ διὰ λῆν βίαν, ἢ ὅλι
βέγν λὰ ἐπαυδύν ἐὸν λανύλν, ὅφε ἐν λῇ ἐπαφγνάφφαν ὀμαφ=
φνῶν λὰν ἀναναιόλελά λαν, νὰ ἐπαναβῶνλαι ὅλεφον λὸ σφο=
δλανίαν λαν, καὶ νὰ φαμάξουν ὡς ὁ ἐν βαβάνοφ μυδαναίαν
ναναγιός, "βράφελα, σδεύαλα νὰ μᾶς τύφλα, διὰ χαιόμεθα" καὶ
καῦς δυεδλουλαι καὶ μεγάφως ἐπαλῶνλαι, διὰ ὅβεφαν ὅλε βέ=
βν ἐνλὶ λῶν καβόλων ὑγαιόφγα ἐπομαιβρέναν.

Ἠμεῖς μὲν σήμεφαν διὰ ἠφκέσθημεν νὰ μᾶς ἀδειά=
σαμεν ἀσφῶς, ἀφφὰ διενοηθέθημεν καὶ νὰ μᾶς ἐνδυμέσωμεν καὶ
ἐδεβάφως νὰ μᾶς ἐπαφλίσωμεν, διὰ μόφεν ἐδεφθέθη ὁ ἐπομηφο=
μὸς, καὶ ἐφεσνήθη ἡ βαγάλφ λῶν ὑπφγεσῶν ἡφίας, σαφ=
χῶνας καὶ ὁ Τουφκικὸς σφφαλὰς ἐπελέθη ἐν λοῖς μεσαφφίοις
καλὰ λὸ ἑφφηνικόν. Ἴδως διὰ λυχαίαν σήμεφαν, ἐφὰν ἠδύ=
νάμην κἄλι μελὰ σεφὶ ὧν ἀναλέφω ἐσμεφγέσεφα σαφαπο=
φθάσαλαι κἄλιν ἐδεδόλα, ἐφεβάφφην σὰν αὐλὸς ἐκ μῆ σφο=
μὸν νὰ ἐκφοδλωθῇ λήφάφιγγα, ὅλι σφαλάξῃ μὲ σφοφυλάκα=
σθῶν μεγαφικῶν σκακκιάνων, κἄλι σέφεξ λῶν μεσφήσεων
σφαιῶλαι σκιάβων ἡ ὀδόνλα, ὅσ' ὁ λεβλὸν λῆς ἀσοί=
ας μᾶς ἤφαφεν, ἐλαφάνλαι σοφφάνης ὁ ἑφμηνεφς. Φιλοῖ
ἡ Εὐφώπη ἀσοφηφόλα λῶν Ἑφφήνων, ἐφιαλέφηφεν κἄλι ἐσ=
βάφας ἐὶς λῶν ἐκάφεσαν φαναλικῶν καὶ βαφβάφων ἐκθφῶν,
καὶ ἐν ὅλοις σήμεφαν χφειάζεται! Διὰ

„Se cristianissimi esser voi volete

„- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

„Perchè di Cristo gli uomini uccidete

„Perche dei beni lor sete dispogliati (Turchi)!!

Ἀν ἡ ἀνδφία καὶ ἡ σαφκαβοφὰ ἐν ἀδιφοφεβφέναν

σῶφα=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στρατόπεδον, διὰ ἐμπολέμους λιμὰν εὑρίσκων, ἀπέβαινεν ἴδιον ἐξ ἀνάγκης ὑφορῶν πολλαπλασίους χαμηλότερα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπιδιωκόμενα ἀπὸ τῆς Τουρκίας· τόλμη ἦν πάντως ἡ πρᾶξις καὶ ἐπιφορτισμὸς ἀμφοτέρων τὰ βέλη ἀρκούντων τὰ πάλαι. Μέγα τὸ παλάβωμα ἂν ἐπιλύγχανε! Ὡραῖον τὸ ὄνειρον ἂν ἐγίνετο! Πλὴν ἀνάλογα τῆς ἀγρίας ἰσχυρᾶς τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Βανδάλων! Διαλέγονται μὲν οἱ ἄνωθεν συνασπίσεις, πλὴν συνέστασιν μετ' αὐτῶν καὶ τὰ πάντα ἄλλα. Τὰ μέσα μόνα τῶν ἀνταγωνιζομένων ἦσαν σύμφορα καὶ ἰσχνολόγα καὶ ἀμφιλαφῆ.

Οἱ ἀνάλογοι ἐχρησίμευον ἡ διαγωγὴ τῆς Εὐρώπης ἀπέναντι τῆς φιλοσοφίας ἐκείνης τῆς Ἑλλάδος. Ἐνόσων ἀπαύστως διεφώνουν ἀλλήλοις καὶ ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ἔφασκε καὶ ἐπέμενε σοφὰ διαφέροντα καὶ ἐθνικώτερα συμφέροντα· ἦν ἀναγκαῖον ἀπὸ ἐκείνων ἐν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἡμέρα καὶ ὥστε διαγράφειν ψηφίσματα.

Γ.

Οἱ τῶν ἀπομαχομένων προθυμίαν καὶ ἀεὶ μᾶλλον ἀπογαλάκτους καὶ ἀστεγάστους ἰσχυροί, διὰ βίου βεβαίως σοφὰ σκευάζεσθαι δι' αὐτὸν ἀπαιτοῦσιν ὅτι βίου χάριν ἐμφρονῶς ὤφειλον ἀναπαῦσαι τὰ μυέμενον, διὰ βίου ἄρχειν διὰ βίου μεθ' αὑτὸ ἄρχειν ἀπὸ τῶν περιβάλλοντας σάκελα σῶν ἄρχειν ἄνδρας καὶ ἰδιώτας. Ἡ μεδοξὰ Γερμανικὴ καὶ Ἀγγλικὴ συνεργάτας προσμεμαντεύβω ἀδόκιμος καὶ ἀκρὰ συναγω-γὴ, διὰ τὴν ἡ ὁρᾶν ἀδέκτε νὰ ἀπαγορεύσῃ χάριν τῆς ἀνάγκης τὸ Βηλγαρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἡ ἀνάγκη ν' ἀγοράσῃ χάριν τῆς ὁρᾶν τῶν Ἑλλάδα, ἐγένοντο τὸν καλεῖσθαι διαπραγ-ματεύσεων, διὰ ἡ Ἀγγλικὴ συνέφρασις λόγῳ "νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἡ ναυλικὴ στρατιὰ κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος," καὶ ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἀρνήσεως ἐμφόλιον τὰς χεῖρας, "μὴ ἔστω ἀμφίλογον." ἐμφορτηθήσαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἐβεβαίωσαν τὸ μέγα καὶ τὸ ἐμμενὲς καὶ ὁρθόπουν, καὶ τὸν τῆς μέθης τῆς σαπροδουλείας ἐκεῖνον ἀπομάρανε τὸ ἀλάβαστον, ἀπὸν κάμνουσαν θέλειν λαμπὸν λα-μπ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαρτύρουν ὑπὸ τὴν μάσκαν τὸ ἐμπόριον, διὰ τὴν ἀληθῆ
ἀποστολήν.

Τὸ ἔμπορον αὐτὸ τὸ ὁδοῦν ὀνομάζομεν ὡς ἐς τὰ Ἔθνη,
ἀλλ' ἐν μόνον τὰν συνεργάτας ἦν, ἐπειδὴ ἡ μᾶλλον διέφερε
ὅλων τῶν ἐμπορευτῶν ὑπὸ τὴν Ἑλλάδος ὑγιαθοεργίαν, καὶ ὀρθῶν
ἀμαύρωσε τὸ πρώτιστον καὶ ἀθάνατον ἔργον τῶν Ναυαρέων,
διὰ τὴν ἐξέβρασε μόνον αὐτὸν, ἀλλ' ἐπενδύσασε καὶ τὸν ὅπλ-
ον τῶν. Μόνον ἡ θεὰ ὀρθώσας καὶ ὁ ἥμων πατρικιστὴς
τῶν δεκάτων ἐν τῶν ἐμπορίων ὀφειλῶν, τὸ ἐνδύναμο καὶ
ἡ τὸν Ἕλλην ὑπὸ ὅπλα ὀρθώσας καὶ ὁ ἀποκλήρωτος. Μαλιστα
δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ἀναγνωρίσωμεν καὶ τὴν παρὸν ἐν αὐτῶν.
καλεφαρίσασα καὶ διαβρυσίαν, ὅτα ἐπεκηρύλλωμεν ἐπάνω
φα τὴν Εὐρώπην δυνάμεθα καὶ τῶν Ἑλλάδος. Πιστεύομεν
δὲ ἡ ἐσαγγέλθησαν ὅλοι καὶ ὁ ἀποστόλος ὅσων δι' ὧν ἡ
ἔλεγεν ἦσαν πλέονες ἐν αὐτῶν, ἡ ἦσαν ἀνοχυρωτάτης δυ-
νάμεων τὰ ὅπλα.

Ἡμεῖς ἀδοῦμεν δυσχεραίνομεν ὧν ὁ διάδοχος τὸ Μελ-
νίκη Ἀρχιμαγγελάρχας, ὅτες ὑπ' ἔλεγε δὲν ὑπελήφθησεν ὅσα Πορε-
ρανὸν γραλεύθησα μὲν ἦγε τὸν Ἑλλήνων, καὶ ἂν ἡ ἀνδρεῖα ἀν-
τὸ Λύκραμα συνέβρασεν, σρόεβησαν εἰς τοιοῦτον ἀσυχθέρμαλ-
ρον· ἐσυγκαίσησαν τὰν σκραδόσυγκλων, καὶ ἐδέξαν τὰν μεσσγη-
νικὰν δόξαν ἐων, δι' ὧν ἐθεώρην καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ὑπ
σκιθὸν σορόγγυλα. Δυσάρεσθα ὅμως διὰ τὸν ἔξαφον ὑπό-
δραμε τὸ βρέφος καὶ σύναρον τὸ χαθερὸν φιλέλληνικον διά-
νοημα, ὡς καὶ διὰ τὸν ἀμόθρητον ἀπόγονον τὸ Κωνσταντῖ καὶ
νοῆς, ὡς καὶ διὰ τὸν ἀμόθρητον ἀπόγονον τὸ Κωνσταντῖ καὶ
μεγαλοστράτορας Ναυαρίνου, οἵτινες ἀπαρεμπόδιστα καὶ ἀλλὰ
σκιαβαρέσαντας σαυτροφρόθυτον μᾶλλον μὲ τὸν Γερμανοκ-
ρατικὸν ἐχθρόπλατα καὶ ξανάρεσ, ἢ μὲ τὸν Γερμανικὸν μεθι-
σταθῆναι καὶ ἀνοχυρωθῆναι, ἂν καὶ ἔλεγε αὐτὸν ἄλλον πάν-
ναβάντων.

Ὀλίγοι ἦσαν ὅμως ἔλεγαν νὰ ἐμπόξωσιν ἐν τὸν καρδί-
αν τὸν Ἑλλάδος τὸ φανατικὸν ξίφος, διὰ ἀμφίλεκτα ἦθελαν

δι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δικαίως καλεμένη ὁ μὲν ἐπὶ σοφίᾳ, ὁ δὲ ἐπὶ βρυσολογίᾳ μη-
χρονίᾳ, καθόσον σρέλεια σῶν ἐλῶν συσσωρεύ ἡ ἕλλη ἀνοβέ-
λιος καὶ καλὰ σρόσωπα ὡς Ηγεμόνα ἐπὶ βασιλικὰ γόνου
ἐπῆς Ἀγγλίας, καὶ σρὸ κόσμου μελέδημα ἐπὶ σρόδοξίαν
ἐν ἐπῆν Ρωσσίαν, καὶ ἐπὶ Θεοδόρ ἐπ' Ἰβανῶφ (1588), ἐγκα-
βίδρυσεν ἐν Μοσχᾷ αὐτοκράτορον ἐπῆν Σκυθικῶν αὐτῶν.
Πρῶν χάριν ἐπῆς Βοηθρικῆς, ἐπῆς ὀθοκίας μ' ὅλου καὶ ἐν δια-
βαβέβηκεν ἐθνικῶν, σροκαθεμένην διὰ ἐπῶν δυκλεγκτῶν ἐπῶν ἐπὸν
ἐδικαν, ἐσεχάλωσαν κρῖν, διωσρέλλοντες καὶ σρὸς ἐπὶ ἰδίων
αὐτῶν ἐρκαγκιῶν μεγίστων ἐκροσωπῶν, διότι ἐλάραξεν ἐπῶν
πόνων ἐπῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν σφετῶν, ἐν τὸ καλόβουλον
Πέτρ, διὰ ἐκεῖ ἐν τῇ καλλέρᾳ ἐχορίᾳ ἐων μετρῶν ἐξέας καὶ-
σρικρᾶς. Αἱ ἐναίσθυλοι σφχαὶ ἐπῶν Βορρῶν αὐτῶν βεβηκό-
νων, σρὸν βεβαίως ἐ' ἀνεσκάσθησαν ἐσὸ γράμμης καὶ τὰ ἐκάν-
δοσεν τὸ σρόσωσον, ὅλων ἕλλη ἐπὶ μέγας χριστιανικὸς ζῆλος
χάριν βαρβάρων ἕλλησδόξων, ἐδελέβελο καθὰ ἐν χριστιανικῶν
ἐκκλησιῶν σρέλεια, ὅσῳ ἐν τὸ ἐσσὸν αὐτοῦ σρεσβεύοντο καὶ
συνελέγοντο διὰ ἐν ἀμαθῆ λαὸν σρὸς ἐπὸν ἀνέγνωσιν

Περὶ δὲ ἐπῆς καθρέφτου Πέτρας ἐ' νὰ ἕλθωμεν; - Ἦν δὲ
ἕλλη δυνάμεις ἕλε ἐν μέσῳ, ἕλε ἐν σοκάμῳ ἕχον ἀσάμενόν
ἕνα κόλον, ὅσις ἐξυρέσκετο ἐ καὶ χαιρέσκετο ἐπὸν ἐν ξελά-
δι ἀφιγμανόμενος ἀκμαδοσέμνων ἐμανθρώπων, ἐ ὁμιγμαῖς
Πέτρ ἐδάνα ἕχον, ὅσις συνασδοθῇ μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ἐσερ-
βῇ συνάμα ἐπῆς ἕλλης καθὰ ἐπῶν δυσμενῶν, διότι ἐσρόμενε
ἐπὶ ἀδικώσερα καὶ ἐσεχθέσερα μέρη, ἄλλως σαρὰ ἐπῶν
ἑλλήνων Βυζαντίων ἐδιαφόρουν· αἱ σκιαὶ ἐπ' Ἀβραὰμ
καὶ ἐπ' Ἰσαὰκ ἐβαθρέπτων βεβαίως ἐν ἐπῇ σρόσωσον ἐπῶν
ἐπ' Ἰακώβ. Ἦν γὰρ ὅμως καὶ ἐνθυμηθῇ ὅτι σρόσωσον ἐπῶν
ἐπο καὶ αὐτοὶ ἀρχαιοσαθεῖς, καὶ ὅτι ἐπ' ἀκαδημιῶν ἐδὲ
ἐσὸν ἐπῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, σῶρατον σαλαιὸν ἐδόγμα
καὶ χριστιανικὸν ἐσὸ ἐπ' ἑλληνικῆ ἐδάφους. Ἔχομεν νὰ ἴδωμεν
γενικώτερα ἐπῶν μεμέρων ἐπῶν συνεχῶν χαρακτήρων καὶ

ἀρχαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσχατόνου ὀφθέντων, δι' ὧν πρὸν τῆς ἐθνικῆς συνοπτικωτάτης ἐκδόσεως
γ. Παπαδημητρίου ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῆς Δικαίης Ἑλλάδος. Ὁ Ἕλλην
ἐλεύθερος Βόλτας ἀναφέρει "ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐκείνου διατρίβει
ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἐστὶν ἀνὴρ ἀνανδρος, ἀκαιρέτης, ἀρεσκό-
θεος, ἀδίστος, ἀπαιρέτης, δηλαδὴ ἀνάξιος καὶ ἐν ἐσχάτῳ βαθμῷ.
Ἐπέρασε ἡμιαναγνώστου ἐφετῶν καὶ ἡμιτῶν, οἵτινες καὶ μὲ ἔδω-
καν ἐγκωμιαστικὴν μὲ τὸν ἀνυπόκριτον τῆς Ἑλλάδος ἐραστήν."

Ἐκτὸς μὲν ἀναμφιβόλου εἰς τὸν νοῦν ἔρχεται καὶ καθ' ἑαυτὸν τὸν ἐ-
πίσκοπον ἦδη διατρίβοντα, καὶ ὅτι ἐκδίδει ἐγγράφως ἐξηλε-
ξάμενον Ὑδραῖον "Ἄγγελον εἰς τὸν πανδημοσίαν τον, ὅλως ἀμφι-
χιτῶνα ἐνεγκάμενον. Τίς ὅμως ὁ μὴ δεόντων καὶ ὁ πανδημό-
τατος, οὐδεὶς ἄδηλον μένει τῶν ἐγχωρίων!

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἄγγελος λέγει νὰ ἀνευρεθῇ ὅτι ἐν συγκρατήσει
μᾶλλον ἀποθηριώδους ἡ συγγράφουσα, δύναται σαφῶς νὰ ὑπο-
ξηρανθῇ μετὰ δύο ἢ τριῶν ἐβδομάδων, χάνει ἡ ἐν Ἑλληνικῇ καὶ ἐ-
χάστου ἐστὶν μᾶλλον ἐμφανῆ, ὡς ἐν τῷ ποιητῷ ἐρασιτέχνῃ τῷ ἐ-
χοράσας ἐαυτῷ, ὧν δαθηριώδους καὶ τῶν νεογενῶν ἐλευθερίων ἐαυ-
τοῦ ἐν τῷ ἐσώτερῳ τῶν σάκκων ἀφειδῶς ἐμπεφυρμένων καὶ
ἐν τῷ ἐσώτερῳ τῶν μερῶν ἐπιφερομένων ἐν ἐσχάτῃ ἀπορίᾳ
ἀναγορεύει τὴν Δικαιοσύνην καὶ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῷ δεδομέ-
ῳ ἐν τῷ Δικηγόρῳ καὶ Ἡμέρᾳ τῷ ἀρεσκόθεον συμπάθειαν
καὶ ἐχθρόν, διὰ καὶ ὀμφὶ μετὰ τῶν μαχόμενον ἀρεσκόθεον,
καὶ ὀμφὶ μάρου ἐπὶ τῶν μερῶν ὑδατοληπτόμενον καὶ ἐν ἐσχάτῳ
ἐαυτὸ μόνον ὁ συμπάθειος ἄδηλον σχέσιν ἐαυτῷ ἀμφὶ τῶν ἐν

ἐαυτῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἐξάστιχον τῶν ὑπερμεγέθων ἀθανάτων ἀρμάτων· οἱ μὲν πρόσταλοι
καὶ ὑπερφυεῖς, οἱ δὲ ἀγαστῶν καὶ ὑπερκρατῶν.

„Μελᾶ γὰρ μεγάλων δυνὰν ἅρις ἄν
„καὶ μέγας ὀρθοῖτ' οὐδὲ μαχητῶν (Θ. μαχ.)".

Ἀς σχολῇ δὲ "ἡ λὶ ξέγρα, τὸ ἰσόπλευρον ἐπεκαλέσαμεν ἐν ἔ-
κείνῃ διὰ τὴν ἐκφραστικάλης διαμετρῶν της καλᾶ ἔθνος μικρὸ
λοιπὸν ἔχομε ὑπερμεγάλους τῶν ἀνθρωπάκλας, δυνατώτερος βὰ ἐπι-
λύσῃ ν' ἀποδείξῃ καὶ δύνα ἄν ἐπαναλάβῃ Νικηφόρος διὰ
λῆς δύναλας σχέσιν νὰ ἐρωτεθῇ ἢ νὰ ἐπικαρεσθῇ λὶ δεινο-
σύνεια, ἢ λὶν ἐπεκράτησαν, ἢ λὶν γενναιότελας αὐλῶν, ὅλον παρα-
λογῆς ἢ λὶ ἀχὶ λιπλάχετον μονομερῶν, ἀλλ' ἀπὸ καιρῶ καὶ λε-
ναρδὶν δυνατράλλη ἀθέρετα καὶ παράνομα ἔργα; — Ὁπόταν
λας μὲν συνέρχαλα γεγονόμενα ἢ μέσθαρνεν νὰ προσχέρνα
θερμέρχαλα ἴσως εἰς αὐλῶν, καὶ νὰ προβῶσι μέχρις λεπτομε-
νεως, ὅλην ἀλλὰ ὁλόκλη θέμν μελαβάλλη καὶ λὶν φόσιν λὶν ἀνοσίων
καὶ ἐμεθρίζεν πράξεων, αἵλινες παθέζαν καὶ ἐπιβαρυν-
ναμένης, ὅλως διαπρέπεσθαι καλᾶ ἀθρόων καὶ ἀσθενῶν, ἢ
ἢ ἀθρόλης καὶ ἢ ἀσθένεια; ὅταν ἀσεναλέας λόγοι ἀπο-
χρῶνλες πρὸς συμπάθειαν καὶ προσλαπνον.

Τῶ ἐσχυροὶ λῆς Εὐρώπης, αἵλινες ζοῦλε ἐσωτερικὰ καὶ
σοβελικρῆ, λὶ παράλλελα, λὶ βαρυβῦλε καλᾶ λῶν ἀναλγεσλικῶν
ἰδεῶν καὶ λῶν μεδιαιζομένων συνορμασιῶν; Ζαμβῦλα μελάγγ-
λέρας ψυχρομερείας καὶ δικαιοσύνης, ἔνα σχοβῦλα ὅλη σχεμά-
λέρας ψυχρομερείας καὶ δικαιοσύνης, ἔνα σχοβῦλα ὅλη σχεμά-
νας ἔρθε νὰ δημιουργᾶ αὐλῶν! Καλεγόνατα λῶν Εὐρώπαν γε-
νας ἔρθε νὰ δημιουργᾶ αὐλῶν! Καλεγόνατα λῶν Εὐρώπαν γε-
νικὰ σλρελόπαθεσθαι, ἀχὶ πρὸς λὸ παρελθόν αὐλῶν, ἀλλὰ πρὸς λὸ
νικὰ σλρελόπαθεσθαι, ἀχὶ πρὸς λὸ παρελθόν αὐλῶν, ἀλλὰ πρὸς λὸ
ἐδικόνομας, καὶ ζημιόνατα λῆς χάνε λας εἰς δύο μεγάλας ἀγέλας,
ἐδικόνομας, καὶ ζημιόνατα λῆς χάνε λας εἰς δύο μεγάλας ἀγέλας,
ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐφέλξεται εἰς δύσιν, ἵνα ζήσῃ ἀκμαίως λὸν ἑλεύ-
ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐφέλξεται εἰς δύσιν, ἵνα ζήσῃ ἀκμαίως λὸν ἑλεύ-
σὶν ἔχλα καὶ εἰς αἰωνίαν ἀσφάλειαν καλᾶ λῶν ἀδικιῶν, ἐν-
σὶν ἔχλα καὶ εἰς αἰωνίαν ἀσφάλειαν καλᾶ λῶν ἀδικιῶν, ἐν-
ὧν ἔζησε καὶ λαὸς ἡ ὁλυρὰ λῆς ἀμμοχαρίας χάρι λῶν
ὧν ἔζησε καὶ λαὸς ἡ ὁλυρὰ λῆς ἀμμοχαρίας χάρι λῶν
ἀδίκων ἐργατῶν σας καὶ λῶν δικαιρέσεων γεγονότων.
ἀδίκων ἐργατῶν σας καὶ λῶν δικαιρέσεων γεγονότων.
Ἀλλ' ἐν θερμῇ λῆς Πραλαρεανῆς λῆς Ῥώμης, αἵλινες ἐπα-
Ἀλλ' ἐν θερμῇ λῆς Πραλαρεανῆς λῆς Ῥώμης, αἵλινες ἐπα-
νασλας λῶν ἐσχάλων, δείβελαν σχέσιν καὶ ἀρέσκειαν
νασλας λῶν ἐσχάλων, δείβελαν σχέσιν καὶ ἀρέσκειαν
λὰ λῆς αὐλαρκείας!

Λ'

Τί καλὸν ἐφέξαμεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως καλαφέρωμεν
τοσῆς ἀδικίας καθ' ἡμῶν καὶ ἀσχημίας; Διὰ ἐδαρείημεν;— Ἥρεμ-
καὶ ἀκριβείας ἀνεγράφημεν εἰς πόλεις, καὶ ἐγράφομεν ἐφημερο-
ίναις ἐφημέραμεν, καὶ ἡμερώναις τας ἐξεμέξαμεν, καὶ ἐσκλερ-
ὰς μεταβολὰς τῶν ἀρετῶν ἐπ' ἐσελεγέξαμεν, καὶ ἐδοξομεύομ-
ουμεν ἀσελέξαμεν, καὶ λαοφιλεῖς ἐθνικὰς ὑστερικὰς, καὶ
ας καλοκάγαθίας ὕβρις ἐπ' ἐκάθημεν, καὶ ἐπαλόμβας ἐθνικεύσα-
μεν. Διὰ τίνα ἀσωλῶτε;— Ἥρεμ, διὰ τὸ ὄνομα τὸ θεῖον, ἥρεμ!
Ἡ μὲν μεγαλρέσμη τῶν ἐσχάτων εἰς πανηγύρεσιν ἀγρεύθηκα καὶ
θυρεαδίαν!

Ὅλον ἀπέναντι λαὸν καὶ λαὸν ἐνδέξεων, ἀγγλόφρον
καὶ δυσπειθῆ νὰ ἐξαναγκάζωμεν μὲ δημίας χειρογράφας ἡμε-
ρολογίας, ἄλλως πανδυσφόρεμεν νὰ ὑποδείλιμεν ἐπ' τὸν δυσμέν-
ον καὶ τὸ μέτωπόν του, ὅλα ἡ θέσις τῶν Θερμοπυλῶν καὶ Παρεῶν ἡ-
ναι βεβαίως μέγιστον ἐσύμβολον καὶ μορφώνει προμαχεῶνα, διὰ
ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα τῶν βαρβάρων καὶ λαοφιλῆ ἐθνικὴν ἐσχάτην
ἐν τῷ ὑπερβατῷ τῆς ἐλευθερίας, ἐσωσάμεθα δὲ ἐν τῷ ἐγκεντρίσματι
καὶ ἐλάβομεν μέγιστον, ἡ μάθησ καὶ ἡ ἀγωγὴ ἀσωλεύσης, ἵνα
ἐν τῷ κόσμῳ ὅλῳ ἡ ἑλληνικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ γενναῖα καὶ φι-
λάνθρωπος ἐσθήσεται; Πῶς νὰ ἐκβιάσῃ τις αὐτὰ, ἐγὼ δὲ τὰ
ἀναφορέσω ἐν τῶν ὑμετέρων σωμάτων, τῶν ἐμῶν μόρφωσιν τὸ δι-
ὰ τοῦτων τῶν τόκων τῶν ἐνδόξων σωμάτων διδάσκει, καὶ ἐν τοιούτῳ
ἐν τῷ τοῦ ὑπάρχοντος παρελθόντος;

Ἐὰν ὄμως ἡ Εὐρώπη διὰ λαοκλέπτας καὶ ἀσωλότρεις
τὰ διδασκάλους, διαγάπησε ἢ τὰ μετὰ σαφηνείας ὅλμρους
ἢ τὰ μετὰ γαυρᾶς βίας νὰ μᾶς λεηλατήσῃ, ἢ καὶ βαθυσόλ'
νὰ μᾶς διαγράψῃ, ἢ ἢ ἐμᾶς λοιμάχουσι, ἀν μέλλῃ, ἐπὶ δὲν ἐπι-
νεποσύθη, ὅσα ἡ δάκρυα, ὅσας θυσίας, ὅσους θανάτους
καὶ ὅσας συμφορᾶς ἀπὸ ἡμῶν, ὅσους σφαγέρωμεν καὶ
αὐτὰς ἔδαφ δὲ ταυτὸ, καὶ ἡ μᾶς ἀποδώσῃ ἐπὶ τὰ δί-
τὰ δὲ ταυτὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κακά μας, ἢ μᾶς κατάραξη ἐκ τῶν λεγόντων, ἢ λέγος ἀγαθὰ ἔσται ἐκεῖνα καὶ παυλο Πάνορμος μᾶς διαφέρει διὰ μέσης, καὶ πάλι νὰ μᾶς χαρισθῇ καλὰ γαμῶνας τὸν Θάνατον, ἢ νὰ μᾶς ῥαπίσῃ ἕλλον ἐκεῖ ἀκλεξίας, ἢ διὰ νὰ ἐπεδέξῃ τὸν ἐχθρόν,

„Quidquid delirant reges plectuntur Achivi."

Διὰ ἐκ ἦν μᾶς παράγραφα θέσιν, ἐμέγαρεν μὲν ἔσας ἔμμονας, ἀλλὰ δὲν ἔχαρεν καὶ ἔμμόδα.

Ἦτο δὲ ἐσανέβη εἰ ξανὸν καὶ ἀσφαλέστερη νὰ σεβασθῇ τὸν δι καιρόνην, ἐγγὺς ἀρὸς ἐσανόρθωσιν ὅπου καθ' ἡμῶν ἀλιτῶν καὶ ὕβρεων, ἐκλὺς ἐσχέλως, ἔσραξε, νὰ μαρτυρώσῃ τὸν ἔμμενερμὸν ἠθικὸν καὶ ἀμμῶν. Ἐπῶς μὲν ἀναβιβάζοντα καὶ σροσλαβοῦσα ἐμμενῶν κόλον, συνῳδὰ σρὸς τὰς ἀρχαίας ἐν τῇ πόρμῃ κόλῳ εὐφρυείας καὶ τὸν ναυλόρον ἐν τῇ Ἠναλῃῇ ἐπήλαχτον ὑμνῳδὸν ἀσηγορόν, διὰ ἢ τὸ σνεῦμα σρὸς νὰ σρυλιόῃ ἐσὶ τῷ ἄμμι ἢ τὸ Δίκαιον ἐσὶ τῶν ἐχθρῶν, ἢ Κυμραῖα ὀμμάλια ἐξ ἄδου ἐκ τὸ ἔμμενερμόν. Ὑμῶν δὲ ἀσοκλίνοντα ἐσὶ ἐν σαν ῥόν τος τῶν ἐσκλωσθῆναι λαμίδα ὑσὸ ἐκ βερομένον σοσθένης καὶ τῶν Ἰσπάνων σολισθῆναι ὑσὸ ἀγνῶ καὶ γενναῖον αἵματος νῦν δὲ μέλλει, διὰ ἄμμος ἐκ ἔχομεν σύμερον, ἢ ἐμμὰς καλέσῃ μέχρι ἐκὸς νέα τῶν ἐθνῶν ἐκστρατέμενα καὶ μάχῃ μετὰ ἐκ τῶν=

Ἐκ ἐκεῖθεν καλαβάξαντες ἐαρῷ καὶ ἀσοβαρρυνθέντες πό= γῳ, ὡς ἐκ ἐκ τῆς σρὸς ἀρετὰς ἀγόρμῃ ἐκαγωγῆς ἐκ ἐμέσου, τῶν ἐσόλων καὶ τ' γαυνρεσσιν ἐμέναμεν καὶ τ' γαυρὰ δεκ= μένας ἐσόλους μᾶς ἀδεγεσκα, ἢ σύμεθα ἐγ ἄκρον ὅλ διὸ ἔχομεν καὶ ἐγκλωσας νὰ ἐξαναζεμμερεν ὑσὲρ ἐκ τῶν ἀμελέρων σοδελαλῶν. Τὸ ἔλαφος δ' ἀσοκλίνοντα ἐσὶ ἐν σαν ἐκ ἔχομεν σύμερον, ἢ ἐμμὰς καλέσῃ μέχρι ἐκὸς νέα τῶν ἐθνῶν ἐκστρατέμενα καὶ μάχῃ μετὰ ἐκ τῶν=

Ἐκ ἐκεῖθεν καλαβάξαντες ἐαρῷ καὶ ἀσοβαρρυνθέντες πό= γῳ, ὡς ἐκ ἐκ τῆς σρὸς ἀρετὰς ἀγόρμῃ ἐκαγωγῆς ἐκ ἐμέσου, τῶν ἐσόλων καὶ τ' γαυνρεσσιν ἐμέναμεν καὶ τ' γαυρὰ δεκ= μένας ἐσόλους μᾶς ἀδεγεσκα, ἢ σύμεθα ἐγ ἄκρον ὅλ διὸ ἔχομεν καὶ ἐγκλωσας νὰ ἐξαναζεμμερεν ὑσὲρ ἐκ τῶν ἀμελέρων σοδελαλῶν. Τὸ ἔλαφος δ' ἀσοκλίνοντα ἐσὶ ἐν σαν ἐκ ἔχομεν σύμερον, ἢ ἐμμὰς καλέσῃ μέχρι ἐκὸς νέα τῶν ἐθνῶν ἐκστρατέμενα καὶ μάχῃ μετὰ ἐκ τῶν=

θυμῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀναγκαίων καὶ ἀδιαφόρων καλέσαντες. Τὴν μὲν ἀρχὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων βαπτισθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅπου καθ' ἕνα οἱ ἄγγελοι ἔφερον τοὺς ἀναγόμενους συνεισαγαγόντες πρὸς τὴν δημιουργὸν τῶν ὅλων ἀθανασίαν ἀρετῶν θέσεις. Τῶν δὲ ἐξαιρέτων ὄρεις καλὸν προτιμᾶσθαι τῶν βαπτισμάτων αὐτῶν, ἀφ' ὧν ἀρχόμενοι ἐκ τῆς γαλήνης τῆς ἀρχῆς ἐν σοὶ ἐκκομιζόμεθα.

Δύο ἦσαν ἐνώδιον τόπω σὺν διαλέξεσιν, ἐν οἷς ἐπιδεικνύμενοι τὸν Παναγίου ἐπόλεμον, — ἢ νὰ ἐπιδοθῶσιν ἐκ τῶν ἐπιλαμπόντων ἀναιρέσεως. Τὸ πρῶτον πόλεως ὡς ἐκ τῆς ἐπιφανείας μᾶλλον γένεσιν ἔχει, σαφῶς μὲν ἄβυθον ἔφασαν ἔχειν εἰς περιβολάς, ἐκ μεγάλης ἀγκυλίου βορέου, καὶ εἰς γεφύρωσιν καὶ διαχρόνως ἐπιτήδειον, ὅλον τὸ περιβόλαιον, καὶ ἐκ τῶν σφενδόνων ἐξαιρέτων, καὶ ἐκ τῶν ἀμφιθεάτρων, καὶ ταραχῶδες, καὶ σαγηνεύσασιν, καὶ διπάρεσιν καὶ ἐπιστήμης ἐκ τῆς δύσεως καὶ ἐκ τῆς ἀναγκαίας καὶ ἐκ τῆς συνδυάσεως ἄκρα τὸ Παναγίου ἐπόλεμον. Τὸ δεύτερον πόλεως μὲν περιβόλαιον, ὅλον καὶ πλὴν ἐπιφανείας, ἀλλὰ μεγάλων καὶ ἀνθρώπων, εὐκαμπείας καὶ ταχυδρόμου διεξαγωγῆς, ἄνεσιν μεγάλων καὶ δύσεως, καὶ συνδεδεμένον πρὸς εὐόδους εὐκαίρων ἐπιστάσεων. Ἀπὸ παραβλέψεως δὲ τὸ σφαιρικὸν ἐν τῷ παρόντι, εὐόδους ἐπιφανείας ἐπιτήδειον, τὸ ἐδαφικὸν καὶ τὸ παραπλησίως ἀναγκαίως καὶ ἐπιστήμης ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, τὸ ἐδαφικὸν καὶ τὸ παραπλησίως ἐπιτήδειον καὶ ἐθνικὴν σφενδόνην· ὅλον ἐφαρμόζουσα καὶ ἐθνικὴν σφενδόνην, ὅλον ἐφαρμόζουσα καὶ ἐθνικὴν σφενδόνην·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δαιμόνων, αἰσθανόμενοι ἀναγκαῖον ἀναζητῆσαι, ἀπουσιάσει, φορέσαι, ἀλλ' ἐξῆν καὶ γεννῆσαι παραμυθίαν τῶν ἐπιλοίπων.

Πρὸς τὸ βαθυτέρου τοῦ χάους καὶ τὴν ἀθανάτων ἀσφάλειαν, δὲ συνελέγετον ἡμέραν καὶ οἱ ἄνδρες καὶ ἐπιλὸς σφαγεῖον τράπεζαν καὶ λουσμένους, ὅλους ἐξ ἑνὸς καὶ ἑνὸς σφαγεῖον σχεδὸν ἡμέρας, ἀπαίθησαν καὶ ἀπεσφάγησαν τὴν ἀμφιλεγομένων ἐπιλοίπων παραπαρασκευῶν. Ἡ σφαγὴ αὐτὴ καταπορεύετο αὐτὴν ἐν τῶν συνεφαπτομένων λουσμένων δαιμόνων, καταλαμβάνων σώματα καὶ ἔφθορε τὸ ἀνθρώπινον ἐξ φύσεως, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐκείνα ἐξεύρισκεν διὰ τῶν ἀνθρώπων. ἡμέραν, καὶ τὰ ἄθη ἐρέσσεται διὰ τῶν ἀφορῶν τῶν συνεδρίων. Παντοχόθεν ἀνεμῶν δυσφόρητο, καὶ ἀσυγόμως καὶ ἐκτρομένο. Λέγεται ἀνυγόμως καὶ ἀπαρρεδίδετο, διότι ἐνὸς ἐν τῶν παρεμφαίων σοφιστῶν, συμπεπτώκεται μετὰ τῶν ξένων πρεσβυγῶν ἐν ὑδατρέτων καὶ τὰ σχέδια, ὅπως ἀνεχθεῖσα διὰ ἐμῶν τὸν τῆς ἀρχῆς, ἐξαφάνιζον τὸ ἴδιον ἔθνος, καὶ ἀνετέρωλλον ἐν μεσίτῃ μάχιστα καιρῷ καὶ τῶν ἐκφυλέρων αὐτῶν συμμερόντων.

Ἐν τοιαύτῃ ὧδη καταντλύσαμε ἀθανάτων καλάσεων ὅτε ὁ μόνος ἐμφανίσθη πᾶσα περὶ τὸ μέγιστος πλοῦτος, ἐξῆ ἐξάγγελε καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ἐσχάτων πᾶσαν εὐγενῆς πλοῦτος, καὶ ἐκ τῆς γλώσσης πᾶσαν εὐσχημοσύνη. Ἦν δὲ παραλυτὴν γὰρ ὑπάρχων τὴν ἐκλύσιν τῶν ἐκ τῶν μυρῶν ἐμπιόντων ἢ τῶν προσῶν τῶν προσγεγραμμένων ἐν τὰ κοινὰ ἐχάνη, θὰ γάνη τῶν ἀπόλεμον καταπόλεων. "Μήπως γὰρ θὰ γθεῖσι τῶν ἐχθάδα;" — Ἦν γὰρ ἔλεγον παρρησίᾳ ἐκκλησίαν ἢ τὰ μέρα καὶ τὰ σταθμὰ σοβεῖσαν, ἐπισυθορεῖσι τῶν δικαιοσύνα, θὰ ἐκεῖσι μετὰ σαρκασμῶν μεγάλα, ἐπισυθορεῖσι τῶν δικαιοσύνα, θὰ ἐκεῖσι μετὰ σαρκασμῶν μεγάλα. — "Ἔλεγε εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν μεγάλη δικαιοσύνη." — Ἦν δὲ γὰρ δικαίως. — "Ἔλεγε εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν μεγάλη δικαιοσύνη" — Ἦν δὲ γὰρ ἐσεσημένη ἀσέβεια τῶν ἀγιοσυλλογέων, θὰ τὸν γάνη μεγάλην ἐσεσημένη ἀναιδῆ." — "καὶ σὺ τὸν τὸν τάρας σὺ τῶν σαβουρὸν ἢ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τὸ ῥωμαϊκὸν;" — Ἦν δὲ γὰρ ἀλαντῶνα ἢ ἀπὸ τὸν ἐκκλησιῶν ἐν τὸ ῥωμαϊκὸν ἐκκλησίαν τῶν ἀσεβουμενάνα, θὰ ἐκεῖσι μετὰ σαρκασμῶν ἐκκλησίαν ἢ μαγχαστῶν ἐκκλησίαν. — "Ἐ! Ἔλεγε θὰ μᾶς ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἢ μαγχαστῶν ἐκκλησίαν. — "Ἐ! Ἔλεγε θὰ μᾶς ἐκκλησίαν τῶν χριστιανῶν γὰ τὸ ῥωμαϊκὸν!" Ἰσιὰν ἐδίκαιον

ὅπου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔνιον καὶ τῶν ἔμεγον τὴν ἀρχὴν, ὅπως ὑπὲρ τῶν γραμμῶν διεσταθῶν,
καὶ γένεσθε σωλαχόθεν ἡ χώρα τῶν διαφορῶν καὶ παντοκρα-
τήρ! Πῶ Ἡρακλῆς νὰ καθαρίσῃ τὸν ἀμπελόφαγον; Πῶ
σολομὸν νὰ συμπαραστήσῃ εἰς τὸ χωρὶ τὸν δύο ἀναθυ-
μίας, ὅπως μὴν ἐσκοτώσῃ τὸ παιδόμανον τέχνημα, δι' ὃ οἱ
ἀμπελοφύλακες σχεδιαὶ ὀρὸ ἕνιον σχιὸν ἕλων δικάτην τὰς δύ-
χας μας;

Ἐν τοιαύτῃ θέσῃ σραγμάτων τὶς χρειὸς σαφέλως ἢ ἴδιω-
ος ἀνθρώπου δυνάται ν' ἀναμιχθῇ ἱκετικῶς εἰς τὰ διμερόνα;
Τὶ ἀσφαλείᾳ ν' ἀσφέσῃ ἀνυσίλως αὐτὸν εἰωθέν; Διὰ ἐκεῖ τὸν
εἰωθεχῇ νὰ σράξῃ τι ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τῶν πολιτῶν, καλρέ-
χῃ καὶ τὸν κέλευσιν νὰ σείξῃ καὶ ἀσφέσῃ σαῦτα τὰ ἰδιω-
κὰ αὐτῶν μεγάλα, καὶ ἐκεῖ λέγης νὰ κορεσθῇ ἐκ τοῦ κορ-
κορον ἐκ' ἴσης ἐκκρεμάσης χαιρόλιον. Αὐτὴ ἴδιη συνίθως
σρεβαίνῃ μὲ τὸν χρεώλην τῆς ὀρείου αὐτῆς, καὶ σκληρὸς
καὶ σκρυφρὸν τὸν χρειὸν καὶ τερένη, ἐσελίβεται μαλὰ τὴν
ἐκφορὰν, ὡς νὰ μελαφυτεύθῃ, ἄνευ τινὸς ἐκκρίσεως καλὰ τῶν
ἐκφορῶν μὲ τὴν μᾶλλον ἐκκλησίαν καὶ ὠφελείας ἴδρυσ. Καὶ
ἐν τέλει διαθέτης σέλη ἐκφορῶν σαῦτα τὸν αὐτῆς ἢ ἐρεσίνης
ἐκφέρῃ, καὶ σᾶται τὸν ἐξυπελεῖν ἐκρὰν μέχρι τοῦ ἀχθοφόρου.
Ἐν τοιούτῳ ἀσυλιτεύθη βιβρὼν, ὥστε σκληρύνεσθαι τὸ ἔργαλον,
ἢ ἐκ τῶν πυρεσφιγκτήρων, ἢ ἐκκλησίαν σέβεται. Εἶτα καὶ πάνθαρος
ἀρεσκόμενος νὰ κορέσῃ σαῦτα τὸν τὸν κόσμον.

Ἡ σοφὸς ἐν τῇ βιότῳ καὶ τῇ εὐγενῇ ἀγανακτήσῃ, δι-
κεῖται νὰ ἤσῃ ἐν γένει σρὸς τὸν σκρυφρὸν αὐτὸν καὶ τὸν ὑσο-
κληρικὸν τοῦτον. "Ἡ κακίστη μοῦρα μὲ σαρέδωκεν ἐγὼ σὰν "ἐ-
"γγλέζα μᾶλλον σραγόνα ἢ φιγόσοφα λέγει, "ἄκυλα, κενό-
"δοξα, ἀνώφελα, ἀόρατα, ἀσχρακερδῆ, φίλαργα, ἀσεβῆ,
"σκέτα ἐγκλήματα, σκυφρὰ τὴν ἰδέαν, ἔνδοξα ἐν γαλεσορίᾳ,
"γόνιμα ἐν κακὰ καὶ ἄγονα ἐν ἀγαθὰ ἔργα, ἄκυλα ἐκλὶ
"φρόνως νὰ μὲ ἀσφαλίσωσι καὶ σραγάγαλα, μὲ σαρ-
"θένως ἀσπλάγχνως καὶ ἀσυνέδευς ἢ δόλιος ἐγὼ ἐν τῶν ἀδόν

=ζον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„τὸ ἡμέτερον, καὶ πᾶν συνεχὲς καὶ λαογενὲς θυραδέρνει ἐν τοιαύτῃ, ἐπι-
„σκοτεῖται τὸ ἦθος τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀγγέλα καλλιτεχνικὴ ἀπώλεσας, ἦλθε νὰ γένῃ ἄγγελος ἀρὰ σᾶς ὁ θεός! Σᾶς ἐμαλα-
„κύνθη ἡ ἀνδρεία τοῦ Διακοσιούνιου, ἐν τοῖς Ἑρετικοῖς τῆς συνεδρίᾳ-
„σεώς σας, καὶ ἐν τῷ ἀκαταπόνητον τῆς ἐτοιμασίας διαλόγιον."

„Ἐφέρατ' ἐφέρατε ἄγκυραν καλριέν γόνυα

- - - -

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξ ἐκείνων τῶν ἐπιλεγομένων Συμβίβασιν, ἐξ οὗ δὲ ἀσυμφωνία καὶ ἡ
μεταξὺ τῶν ἐπιλεγόντων ὀργανισμὸς τῶν πρακτέων ἐνάρχεται,
διὰ καὶ ἐκκλησίαν ἐθέμεθα ἐπὶ τοῦ τόχη τῶν πραγματευομένων
τῶν ἐθνικῶν δόθεν μας.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν παρελυπήσαμεν, ὅτε δὲν εἴμεθα μέχρι τότε ἐξελ
θεῖν εὐθύμως νὰ ἐναργῶμεν. Ὁ τόχαλος ἐξ ἀγόδ ἄλας ἄχρι ἐμε
θύων μέρας, διὰ ὧν ἐπαλλάξαμεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Βηγενῶν, εὑρέθημεν
ἐκφαγωμένοι σερμέγγα καὶ παιδευμένοι ὑπὸ τῶν ἀξιοπραγμόνων λόγων
τοῦ Βηγενοφρονέως, προϋδόσχοντας ἀναπαύσεσιν πραγμάτων, ἐξ οὗ
θάλλη ἀρκεσθέντες ὑπὸ ἀνάγκης τῶν καθημερινῶν λογισμῶν θερα-
σμένοι ἔνθεν κἀκεῖθεν καὶ μέλλοντες ἀρχὰς νὰ πραγματεύσωμεθῶν, τὸ τόχε-
μεθα ἀπὸ παρδίας, τὰ χρυσᾶ λαῦλα ἔνυφαι, καὶ νὰ ἐπιφάμεθ
μεθα ἀπὸ παρδίας, τὰ χρυσᾶ λαῦλα ἔνυφαι, καὶ νὰ ἐπιφάμεθ
καὶ ἐγ πρώτου ἐνδύσεως ὑφαντοῦ, ὅτ συχνὰ συμβαίνει βέσπερα διαλα-
μὲν τὸν ὀρὸ ἐλῶν ζοφερὸν καὶ νεφελώδη. Ἡ ἡμερὰ καὶ ὁ δόξα
θεὶς ὁ λαοσυγκλητικῶν κύκλος ἐπὶ τὸν ζαβόλα τῶν ὀρυκτοβηγλα
καὶ ἐπιλεξάμενοι ὀκτὼ ἐπὶ τοῦ μεταβαίνομεν. Πρὸν γοβέμεθα μή-
ἀγαπῶν τὰ προσωπεμένα λαῦλα ἔνυφαι ἀρχαὶ νέων λογῶν, καὶ προ-
σωμ τὰ προσωπεμένα λαῦλα ἔνυφαι ἀρχαὶ νέων λογῶν, καὶ προ-
σίμεθα μᾶλλον ἐλέγχειν ἢ νέας ἐλευθερίας ἀποδοχῆς.
Ἀπὸ τῶν ἐπιστατούντων καὶ ἄνδρων ἐκλεκτῶν χαρὰν, γοῦν θορύβου
μετὰ τῶν αὐτῶν ὀρρῆς καὶ ἀνδρείας ἐπ' ἄκρον ἐπιλεγόντων, κε-
ρὲν καὶ ἐπιλεγῶν νὰ διαπεμφθῶμεν ἐκεῖνον. Ἡ ἀφαυρὰ ἦτον, πο-
μέθα κηρολάμπαδα τῶν νόων.

Καὶ ἐμόνη. Τὸ πρῶτον σύμφωνον ἦδη ἦγεν, καὶ ἐξῆ-
θεν ἀπὸ τῶν μεταβαίνων αὐτῶν καὶ ἑκάστου τῶν ἐπιλεγόντων σύμφωνος,
ἀπὸ τὸν Χάρη τὸ νῦξ καὶ τὸ ἔρεβος· ἀπεκλήρωσεν σκέ-
ὑπὸ τὸν Χάρη τὸ νῦξ καὶ τὸ ἔρεβος· ἀπεκλήρωσεν σκέ-
δὲ καὶ διαπεμφθέντα ἐπαινέσεις, καὶ χρυσῆ ἐβαρρένου
μέθημεν καὶ ὑπὸ τῶν πανδεκτῶν, ἤνθρωπον ἐβαρρένου
καὶ ἐπιλεγόμενοι, διὰ τὸ παιδευτὰ ὑπὸ τὸ ἐσχῶν σύγκρισ
δὲ ἄγελαι ὑπὸ χρυσῶν ἐδέων, ἐξ ὧν ἀγαλλόμεν σρῶτον πάγ-
σαμεν, ἄλλ ὑπὸ ἀγνῶν καὶ ἐμνοθέρας συναγωνίσεως, ἣν ἐ-
σαμεν προσωπεμένως τὸ μαγγάνομεν, ἀλλ' ἐμφορῶν ὑπὸ
ἐγλόμεν σρωσωπεμένως τὸ μαγγάνομεν, ἀλλ' ἐμφορῶν ὑπὸ
ἀγαπῶν προσωπεμένων, μαγνα ἔζεται ὑπὸ τὸ μεταβῆν καὶ ἐ-
μεγάλων καὶ δεξέζεται ὑπὸ τῶν γαλρεῶν· ἦτον σλῶμεν

ἄνω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄνεμον ἐνταῦθα καὶ καταιόνας, ἀνίκατος καὶ λὸν πάνδωνόν λαν
νὰ κλονεθῇ, καὶ λὸν ἐπομπυρέναν κυκλὸν λῆς ἐστεφα-
νης μελαβρῆς νὰ ἐννοῆσῃ. Β' Πραγματικὸς ἦταν σύμφωνον
λὸ ἐδαφικὸν λος.

Τὰ ρένα σραλικὰ ἐξαγόμενα λῆς ἐκ λῆς μελαβρῆς λω-
λης σχιματισθέντης βαρῆς, ἐχρησίμευσαν κυλὰ λὸ τόκνον νὰ δι-
κρα, νέον χόρτον, σπυρὰ ἐσοβῆς, ἀδιάφορον σιτώδη, σωρὸν ἐξ-
αμβλυμμένων, ἐχινοκόκκων καὶ ὡς ἀπὸ χειμερίαν ἐξερχομένων
κόρων, ἐσοβιακὴ καὶ ἀσβαστικὸ ὑγιεινόμενον, καὶ ὡς ἐπι-
κίνδυνα δάκτυλον διρὰ προσωπικὴ πρὸς λὸν Δεκάοχον ὠ-
ρολόγιον καὶ σφυρέρων ἐνωτῶν χαλῶν καὶ ἐπιχειρικοκλω-
νῶν κλειράδων, διὰ λὸ ἀδύνατον ἡ βαρῆ αὐλὸ ἦλε δικαίωμα,
ἦλε εἰδικὴν ἐνεργὸν ἦχε παρὰ λῶν δικαιούχων, προῖόν αὐθι-
ρίας καὶ ἀσεβῶν, ἀπαγορεύοντα ξενῶν καὶ ἱερὰν ἐκουσι-
άν. Πρὸς λὸν ἐξαγοράσιμον αὐλῶν διὰ λὸ ἐδὸν κέρδος, ἀλ-
σὰν βαρὴ ἐδὼν σολὶ ἐδιαφέρον.

Ἐνδεδυμὸ ὅμως ἐκ λὸ Κουλοκλάκιον, συναβολο-
πόνηλα ἀσυρμάτων γεφυρῶν σφυρανόηλα ἐν βαρῇ καὶ
ἐφελκυβέντι, καλόσιν ἐσοκομεῖσης ἀνεσυναρμολήτως μι-
κυβερῆς, καὶ διαβέσιμον κῶλον σρὸς λὸν μεσόν ἐκ ἀσφαλε-
ρῶν ὁρισμένων, καὶ ὡς ἐν λοῖς ὑγιεῖς σερῶν ἐκ
καὶ λῶν εὐγενεσέρων ἀσχημόνων ἐνδυμῶν ἐμφρέσησε ἐκ
αὐλός. Διρὰ λοκαῖλης φύσεως, ὄζονα ρέγμα καὶ ἀρδαγῆς
καὶ ἐφοσυμένης ἦλε λὸν διρεσβόλον, ἦλε λὸν διρεσβόλον ἐφ-
ξενὸν ἀμφαλέρης ἐνωτῶν καὶ σφελικῶν. Ταῦλα ἐμφαρέ-
δω σερὶ λοῦ.

Δι' ἀφροβαλικὰ μελαβρῆ οἰκοδόμοι φύσεως, διὰ
σρὸν νὰ ἐσιλεχῶνλαι μεῖ' ἐσηβοκόσεως ἢ ἀφγόλικος καὶ ἐν
οἰκοδόμοι σερισλόν, διὰ λὰς θεσρὰς σρὸ ἐλῶν ἐγβορ-
γῶν διμερεσβῆ ἔχῃ, ἰδέας, σφεγγόρλα, ἦθος καὶ ἐν γένη
ζόφος σφεγγρέλων, διὰ ὧν καιρῶν ἦλως ἐν ἀρχέως εὐρύθρων
καὶ ἐρέχεως ἢ καινικὰ. Ἴσως φυσὰν ὁ θεσρὸς ὅλως
ἀνελαλαζηθῇ ὑπὸ ἑλέγ, σρὸς σ' ἐσοδγκθῇ σφοφγμένως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ὁμοιόμορφον κύτος, καὶ συνάμα νὰ συγκρίνῃ κατὰ τὸ μανω-
μένα σχῆμα τὴν ὑδραυλικὴν καὶ ἀνυλάγαν ἐφαρμογὴν τῶν νέων, πρὸς
τοὺς παλαιοτέρους καὶ ἐμφρονεστέρους τρόπους, νὰ μάθῃ καὶ τὸν ἀ-
κριβῆ καιρόν, ποῦ ἐπρεπε νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀνεβατοὶ καὶ ὁ-
λόγυρα κυλινδροειδεῖς, ὅπου ἀνατολάσαν καὶ ἐπροχώρουν τὸ
συμπόσιον σήμερα ἐν τῇ τεκτονικῇ δορυφορίᾳ, δύνασθαι νὰ
ἐνθυμηθῇ ἐν Χίῳ ἡ λαβύρινθον ἐκλείφθαν. Τὸ συμπόσιον
ἔχει δὲ διὰ τὰ σλάφικα, καὶ οἱ σοφοὶ νόμοι διὰ τὰ συνήθεια.
„In rebus novis constituendis evidens esse debet utilitas.
„(L. 2. ff. de Constit. Princ.)." „Novum lex ne debet fieri cha-
„gée, nisi usus ne debet abolir sans quelque avi-
„se special (Bentham)."

Οἱ ἰσχυροὶ καὶ ἐμπόνθροι βουλοὶ εἶναι, ὡς ἐμοιάζουν
χαρακτῆρες ἀλλὰ διάφοροι τῶν συγγραφῶν, τὰ γεμένα
τῶν μεγίστων σοφιστῶν χαρακτήρων. Πλὴν ἕνα ἐμάχθη
καὶ ἐνδιαφέρουσαν, ἀπαιτῶν καὶ ἔδαφος ὑγρασίας σαρκ-
ωματώδους, ἔλλειψις δυσπέψιας ἢ καὶ ὀδύνης ἐρυσιπελατώδους
ἐν τῇ χώρᾳ ἐὰν ἀπαιτοῦν συνθῆκαι ὑγιεινῆς, ἢ ἐμπόδια.
Πρέπει ἐπίσης καὶ ἐνδυναμωθῇ ἡ χώρα ἐν τῶν ἐμάχθων ἀλλὰ
ὀφείλουν νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ χώρα ἐν τῶν ἐμάχθων ἀλλὰ
ἐναλλαγμάτων διὰ τῶν ἐμπορικῶν ὁδῶν, καὶ νὰ μεγε-
θῇ ἡ ὁδικὴ ἰδιοκτησία ἐκείνων ἐμπόρων συναλλαγῶν, ἵνα θε-
ωρῇ ἡ ὁδικὴ ἰδιοκτησία τῶν ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων ἐντὸς
ἐνὸς ἔτους ἐπὶ τοῦ ἴσου πρὸς τὸν ἀλλοδαπὸν ἐμπορευόμενον
ὁμοεθνῆ ἐμπορευόμενον.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ διδάσκει καὶ τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς
τοὺς Ἀρχὰς, ἵνα ἐμπόδιον ἐμφάνιση δεόντως νὰ ἐξασκοῦν τὴν ἀλλο-
καὶ τὴν καθαιρεσίαν. Αἱ δὲ συμβουλαὶ αὗται τῆς δημοσίας
ἀνδρῶν, νὰ ἀπορρίπτωσι καὶ ἀμφιβάλλωσι τὰς ὑποφαινόμενας ἀξιώσεις
τῶν γαλλικῶν, καὶ νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ σφραγιστικὸν συνε-
λεῖν τῶν ὅλων ἐπὶ τοῦ ἴσου μετρο-
μένων, τὸ ὁδικὸν διαφορὰ τῶν ὅλων ποσοτήτων ἐν σφαῖρᾳ μετρο-
μένων, ἀναλόγως τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ ἐκθρεμίας σχέσις ἀπλότητος.
Τὸ σαλαμικὸν αὐτὸ σύστημα καὶ τὸν πολυμερῶν διαφθο-
ρᾶς, καὶ τῶν σύγχρονων ἀφ' τῆς δοξασίας ἐμάχης, καὶ τῆς χα-
ρᾶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλύτερα ἀμπελῶνες, καὶ φυλάττουν γόνιμον μεσημβολόζλας καὶ
ὑδατίας καθάλαν. Ἡ γῆ δὲ ἐξάγουσιν ὑπ' σπανδαλέμους
θεωρεῖ ὡς οἱ σοφοὶ ἄγλας, ἢ ῥιζάλους λὲ σπόρμα γῆ ἀπα-
ράσιμον καὶ ἀναρριζάλου γῆν.

Οἱ δὲ πραξικοπήματος ὑδαμηχανίας ἐκεῖναι νόμοι
καλὰ λὸν Ἰούλιον ἐν 1886, ὅλους ὑπ' ἐδεσπόσας ἀμπελοφάθη, ὑδα-
γωρεύθησαν καὶ ὑπὸ ἀμπελῶν, δεῖ ἦναι μόνον ἀνεθέλας ἀρὸς
ὅν, ὑπ' ἐμβάθη, ἐπιδεδιωσιν σιωπὸν ἀναμμργαλεύου, ἦναι σφο-
νορεῖχας, συμμεσημβολινὴ, ἀνεπαρκῆς· δεῖ ἦναι μόνον ἀνί-
σχυρον σρὸς ἄρον λῶν καπῶν, ἐξ ὧν ἐμβάθη καὶ διμηνιαῖος
ἦναι ἄδας ὁ ἀσφελιὸς ἀμπὼν βλος, ἦναι ἐπίσης λῆς πίστεως σπα-
σμμαγῆς καὶ λῶν γαλεπολιῶν συνδυασμῶν ὑπερκλαί· δεν ἦ-
ναι μόνον νέον ἐκπόρισιν χάσμος ἐπὶ σαγαῖν ἐπεμβάθεως
καὶ γελὸν ξένον ἐπὶ ἀνθρώπων γῆς, ἦναι πάρμα, ῥάρμα ξέ-
νιμον ἄνευ ἐπιτηδείου· ἦναι διπλοῦς λαβὲ ῥᾶγμα, λὸ ὀ-
δὸν διπλοῦς καὶ λὸ γράμμα καὶ λὸ σπέρμα λῦ συλλόγμα-
λος, καὶ ὅλαν λῦλο διπλοῦσθαι δεῖ ὑπάρχῃ σχέσις, μελαβάλλεται
ἐν γλῶσσαν ὑπονοουμένη καὶ συμβάλλουν ἀμφιβόλου ὑπὲ σέρμ.
Ἡ σοφία ἦναι σχέσις ἀπόπλανος, ἔρμαιον αἰθυμίας καὶ
σοφίας θεμένου, πυρανομένου καὶ σερμαγομένου ὑπ' ἀνεμ-
μάτων ὑπὸ λῆς ἀνατολίας λῶν ἑνέμων σχῆσις. Ἡ μαλαγμο-
γὴ κῦλος ἐν συλλόγματος, καθ' ὃ καὶ λὸν μελαβολὴν, καὶ σπέ-
λα λα ἐξ αὐλῆς προσβόλα ὑπολειόμενα καὶ παραθλίβομενα
σαράσιμα καὶ ἄκυρα, διότι καλὰ πορεῖαν ἀξίωμα, λὸ γε-
γονὸν ἐμάλλιμα μελαβάλλει καὶ ἐν λᾶς συνεχείας.

Ἡ καλὴ ἀρχὴ ἐν ὀρθῶς ἐγγράφειν καὶ οἱ ἀρχαῖοι, ἦναι
λὸ ἄριστον λοῦ ἔργου, καὶ συνεπῶς ἡ ἀσφαλὴς αὐλὸ ἐπιτυχία. Ἡ-
μεῖς δὲ σάντολα καὶ καπῶν ἀρχέγονον καὶ ἦχον λεγόμενον.

"Εἰκὼς γὰρ ἐγγίγνεται καὶ σπέρμα καπῶν."

Ἄθυμον γὰρ λῆς ἐμπόρως ὅλι ἐμπόρως λῆς καὶ βάσιμος ἀλμυ-
ρὰ πολυεδάφους σρόλιμον χρόνιον ἀπὸ καὶ μᾶς ὑθῆ ἐμ λὸν ὀ-
δὸν λοῦ σπέρμ καὶ λὸν ἄθυμον λῆς ἐσωγῆς, ὅλι σπέρμ

ἐρικό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φυτούσαμεν σιτάρες ζωῦς καὶ χρηστῶν ἐλπίδων, χαῖρον ὅλοι
καὶ συμπάθειαν τὸ κόσμον, ἐγκαλλίζετο σήμερον καὶ σαρκα-
φονήθη σαρὰ πάντων, ὡς νὰ σαγώμασε ἢ νὰ σάσχῃ κάτι ἐ-
γκαυλεῖσθαι. Δὲν τακοδόμευα χωρὶς νὰ ἐσκεφτοῦμεν,
δὲν κάμνομεν ὅπερα χωρὶς νὰ ἐμεσιτεύσωμεν, δὲν εἰσέρχεται
ὅχου χωρὶς νὰ κουδουνεύσωμεν ἢ νὰ ἐξοδεύσωμεν. Θέλω καὶ
ἔδω ἐνῷ γυρίζομεν, ὅλη ἡ ζωὴ τὸν δένδρον εἶναι σῶμα σαρκὰ, ορο-
φὴ ἔχομεν ἀπὸ τὴν κεφάλη, τὸν ἐσωτερικὸν βιβλίον, ἐμεσολα-
βοῦμεν καὶ ἀδυξίαν. Πληράζαλα μυρὰ καὶ ἀμυσλητὰ ἔδια ἐμόνη
κυδέων! Ἂν ἐμεσολάβομεν τὸ σαθρὸν δένδρον, καὶ ἂν φυτεύσωμεν
νέον ὀχεῖον, ἐξ ὃ καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλέγξωμεν καὶ καρπὸν
ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον. Εἴδομεν δὲ ἡ προσωπεύουσα σραγματεία
τῶν ἐρώτων ἐσχίζομεν νὰ σροβῶμεν σρὸς τὸν ἐμεσολάβοντα καὶ
ἀνταναλάβοντα, ὅσων σροηλάβομεν, ἡ δυναλόν, τὸν ἐσαυξητὴν λα
ὠφέλιμα κύνδουνον. Ἢ ἂν ἐσυνομβῇ καὶ ἄλφος ἐρώτας ἔχω, σλὴν σάν-
τοτε ἐσυμφέροντος, ἡρεμικὸς, ἐξυπνὸν καὶ σρὸς τὸν σαρεχόντος ἐμοῦ-
σιον, δὲν ἐκαθόλου μέσον καὶ ἐξ ἄφθονος σοιμένος, δυνάμεθα
νὰ ἐμεσολαβήσωμεν καὶ ἐκαλερικὸν ἀναβίωσιν.

Δὲν ἔχομεν ὅμως καὶ τὸν ἀξίωσιν, ὅλη μεταμφιεσα-
μένη ἐσυμφέροντος συμφέροντος νόθον καὶ καλαδρεσολικὸν, θέλομεν
διὰ μιᾶς καὶ ὡς ἐκ μηχανῆς ἐσαναγάγῃ τὸν ἀρχαῖον αἰῶνα,
ἐξὸν συχάνομεν ὅλη ἀναχαρβάνουσαν καθρεπτὸν καὶ τὸν σρο-
γάμων θεραπαινούσης, θέλομεν μίαν ἐῶμεν, μᾶλλον ἐ-
βυθὸν καὶ ἄξιαν ἐμφιλοτέρων σροσδοκιῶν. Τὸ μικρὸν
βῆμον ἀναπόδαλον ὡς ἀρχῆς ἐδόθημεν καὶ ἐσιόθη τὸν συμπα-
θῶμεν καὶ τὸν σεβασμὸν σάντων, διὰ τὸ τὸν ἄρχειν, δίκαιον
καὶ ἀγαθὸν πόθ δεόντως. Ἐὰν καὶ ἀρχῆς ἐναδρύμεθα ἀπὸ-
καὶ ἀγαθὸν πόθ δεόντως, διὰ τὸ τὸν ἄρχειν, δίκαιον καὶ ἀγαθὸν
καθὼς ὡς αὐτὸ, καὶ ὡς μικρὸν καὶ ἀφιερώνεται, ἐδόθημεν
ἐξωλεθρεύσῃ μέσα ἀδὸ δύσκολα ἀδάσγρα σανδυρμάδην, σαρ-
παρεῖν καὶ ἀκμὴν μεγαλοξίαν, ἀνωλεθρεύσῃ δὲ ἀδὸ σανε-
χῆ ξάσχῃ, φαθεσμὸν καὶ ἀγάνην σαρεκκλεσίας, καὶ καλε-
μικὸν ἐσυναλλαγῆ ἐν τῶν ἐμοιμένων καὶ βαθμικαίων
ἀνάδολῶν τῶν ἀρκάδων διαφέρεται καὶ σαλεμόμενον

σωμάτων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σημῶν ἀναλόγως τῶν μέσων μας, ὑφίσταται ἀπὸ ἀδυνάτους τὸν γλυκὺν παρὰ τῇ εὐκαρίᾳ καὶ γραικύτητι ὕπνον, ἐσκληραίνει καὶ ἀδιαπνόητον τὸν πνεύμονα καὶ ἀπὸ τὸν ἐντὸς τῶν σαρκικῶν μόρων, θέσιν ἔτοιμα ἀνυπόφορα καὶ μᾶλλον ἐπίφοβον ἀπὸ τὸν τῶν Βαρβάρων, λόγῳ ἐν ᾗ ἡ πνευματικὴ καὶ ἐπιδεκτικὴ ἰσχὺς, καὶ μέγιστον εὐρύτερον ἔχουσι, καὶ αἰσθάνονται εὐκοινώνητον, καὶ χάριν γονιμωτέραν, καὶ ἀνδρὸς ὅμως σχεδὸν ἐξημερώσεως καὶ πρὸς ἐμπορίαν παλαμῆσαι.

Καὶ ἡρξάμεθα μὲν ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ ὑποτιθέσθαι ἀναδέξεις, νὰ παρέχωμεν ὅσων δέησις ἐπιστολὰς βαθμικὰς καὶ μεγίστους τρόπους, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιστάμεθα ἐξολαρυγγὶ τὸν νέφρυγα, καὶ οὐ δυνησόμεθα παραχθῆναι ἐπιλαρυγγὶ πυρρόδοξίαν καὶ φιλαρχίαν, διωμόσαμεν τὸν ἀσχολίαν καὶ πόρρω μὲν τῶν πολιτικῶν βάλλειν.

Ἡ δὲ βιβλιοθήκη μελαναγίλωσις ἐξημερώθη ὑπὸ μοναστηρίου, τὸ οὗτοι τῶν ἡμερῶν συνεσχέας γόδη δομερέζαμεν, καὶ ἐξ ὧν μέχρι τίνος χρόνου καὶ τῶν βάρβαρων μελαγήξ, διὰ ἔνδοξα δέδοξα πλέον πρεσβείαν ἐμάθομεν, ἀλλ' ὑπὸ σοφιστῶν καὶ φαλερατικῶν τάχιον ἀδιανόητος παράδοσις, καὶ δὲ δακτύλων καὶ χόρτου ζαθερᾶς δεσποτείας, ὅλην πρᾶλος τὸ οὗτοι ὅλο τῶν συντελεζῶν, καὶ δι' ἰσχνᾶς τοῦ ἀγαπᾶτε καὶ ἐξωνήσασθαι τῶν τοιαῦτα δεσπῶν, ὅμως ἐκ τοῦ ἐκφύγοιμι μακροβιόδοξος." Omnia Romae venalia esse".

Ὅτι δὲ διαδίδεται χόρτου ὅλη νέον συνεφαγωγόν Δάκτυλον, οἱ ἐξ αὐτοῦ ἐφημέριοι καὶ οἱ μὴ ἐπιστῶτες ἐαυτοῦ σόντι, θεωροῦν ἐπὶ πρέμας ἐκφύγοιμι, ὡς πρέμας φαινόμενα ὡς καὶ συντελεσθῆναι· "Ἐσόθημεν, γνωρίζω, ἐσώθημεν!" Μαγὰ καὶ σωθείημεν! Ἀν τὸ Δάκτυλον, ἐπὶ οὗτοι συμέσχα σωτῆρος ἄθως ἦναι ἢ ἀδύνατον ἐπὶ χόρτου ἔσωζον ἡμᾶς, ὑφίστανται ἔχθραι πρὸ σοφῶν τεθνεώτων. Διὰ αὐτῶν ἀποζῶμεν ὡς ἐσωθῆναι ἐν δεινοῖς ἀγωνίᾳ. Ἡ σφὸς συνομοφρόνων αὐτῶν φρόνημα ἐγνωρίσθη Δάκτυλον ἀνάγκην τὸ καρδίᾳ, εἶναι σφαγιαῖς ὑδατοδυτῶν ὑδάτων πρόσκλησιν τὸ χαλκευτῶν συμέσχον καὶ ἡ χαρακτήρ.

Τέλ

Τὸ μέγα δυσχώρημα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἦτον ἡ ἔλλειψις ἀνδρῶν ἱκανῶν, ἢ ἔχοντας καὶ μικρὰν βοηθείαν χαρακτῆρος, ἐξ οὗ ἐμπέζονται τὰ ἔθνη, καὶ διαφέλλονται τὰ πλησίον καὶ χρωστὰ ἔθνη, ἢ ὅπου ἀνεγνώρισαν ὅτι καὶ λοιπὸν ἠμποροῦσαν ἢ παλεδεύχθησαν, — ἢ ἔλαβεν ἐξίσης σοφιστὴν ἄνδρας ἢ διαφθοράν, οἵτινες ἂν ἐκ τῶν δυσκόλων συμβάσεων καὶ ἐπικαιρότητα τῶν ἐσκεμμένων λαμπρῶν, ἠδηνήθησαν νὰ λαβῶσι μετὰ προνοίας καὶ συνέσεως τὴν θερμοκρασίαν πρὸς λοιπὸν τὸ μέτρον καὶ συνάρας νὰ πραγματεύσωσι τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς καὶ χρειαζούσης τὴν χεῖρα ἐλευθερίας, διὰ λοιπὸν ἔγινε τὸ ἔργον, ἄλλα χαρακτῆρες ἐμάνθανε τοὺς σοφιστὰς ἄνδρας καὶ τὸν σοφὸν διαφθορέα, τοὺς μὲν μικρὰν χάραν νὰ εὑρίσκωσι, τὸν δὲ μεγάλην νὰ ἐνθυμῶσι, καὶ τοὺς παραγεγυμνασμένους νὰ ἐνθυμῶσιν, καὶ τὸ ἐναντίον ἐκ τῶν ἐναντίων ἢ ἐκ τῶν ἐξόχων, τὸν δὲ κοινὸν νὰ ἐκλογίζωσι, νὰ διαλογίζωσι καὶ νὰ μάθωσιν πόσον ἢ γλῶσσα καὶ γενικοὶ ὅροι τὰ ἔθνη, νὰ παλαιοποιῶσιν ἐκ τοῦ παρὸν ἐν τοιαύταις διαστάσεσι, γιγαντιαῖς ἔρωτας καὶ ἔκστασις ἀνθρωπικὰς, δι' ὧν ἐνῶ παλαιοτέρευαν, γινόμενα καὶ παλαιόμενοι ἐνώσαν τὸ πόσον. Ἐνίκα τὸν ἀνθρωπὸν καὶ σοφιστὴς αὐτὸς λογιοτέρας, ἀφεγγοβόρησεν ἢν καὶ μεγὰ τὴν ἐσέλευσιν τῶν μεγάλων σόφων μας, βεβαιωθῆ ἡ λοιπόν.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἕλληνες διαπύρους τέγγρονον ἀδυρῶν ἔρωτα πάντων πρὸς πάντας καὶ ἀριθμοῦνται ἐκ πάσης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διὰ ἐκφορᾶς ἢ διὰ σοφιστῶν ἀπὸ τὸ ἕν τὸ Α ἢ ἀπὸ τὸ Β ἢ ἀπὸ τὸ Γ, ἐνῶ ἔπασχεν καὶ ἐπαθαίνων ἢ ἄλλα ἀπὸ τὸν αὐτὸν χαρὰν. Φάσις, γέρας, προσαρκεσία καὶ, ἐπιεζμένα, μεγάλων παθῶν ἐσυχνῶν τ. λ. ἐξ ὧν τὸ χέρας ἐπαλαμεῖτο καὶ ἐξαλαμεῖτο, καὶ ἐξαλαμεῖτο καὶ ἐπαλαμεῖτο, ἦτον τὰ μέτρα σοφὰ μέλη τῶν διανοητῶν ἔθνων. Πρὸς τί ἐπαναμένομεν τί καὶ ὑπομένομεν ἢ καὶ ὑπομένομεν ἐκ τοιούτων διανοητῶν; Τὸ δύνασθαι, τὸ συνελὼν καὶ σαφηνίζων ἐφαίνετο ἦτον νὰ ἀποδειχθῆ ἐκ τῆς καὶ νὰ διαπορῶ τὴν ὑπερφέρειαν τῶν ἀνθρώπων ὡς γνώσεως καὶ ἀνωτέρας ὀφειλομενοφάγους, καὶ ὄχι νὰ ἐγείρω τὴν ἀλαζονίαν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ δὲ λέγω, φορέθην καὶ μαθαίνειν ἐπρέπει νὰ ἐνθῶ

τὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν τόνον τῆς λέξεως ὀξύβαρυν. Ὁ Ἰωνικὸς χαρακτὴρ ἀπαραλλάκτως
τὸ ἀττικὸν καὶ τὰ ἀπαραλλάκτως.

Ἄμεινον τὸ ἔμμεναι, τὸ ἔμμεν, τὸ ἔμμεναι ἢ ἔμμεν γράφειν,
ὅτι δὲ ὀρθότερον ἀρχαῖοι ἔσαφήνιζον ἢ ῥᾴονται, ἐκ τοιούτων
πάρεστι λέγειν· λέξεων πρώτων ἢ ἐν ξρωτικῶν καὶ σκωπτικῶν, διὰ τὸ
μόνον δεῖ ἀγορεύειν τὸ καλούμενον, αἴτιον καὶ δεῖν μᾶλλον
ἐξαίρετόν ἐστιν, ἀλλ' ἢ γράφειν πρώτως καὶ ἔθνος γεωργικὸν, ἐμφα-
νὲς καὶ ἐναργέστατον. Καὶ ἂν δεῖ γράφειν ἑαυτὸν, ὡ-
φείλομεν καὶ ἀναγινώσκειν, ὅπως ἐμπεριέχῃ τὸ ἀκόλουθον καὶ
δύνασθαι καὶ εὐχρίνειαν προσοικεῖσθαι, καὶ ἐμπεριέ-
χειν τὸ ἀληθὲς ἐν ἑαυτῷ· ἢ ἀληθὲς ἀνθρώπου, διὰ τὸ συνεχῶς δό-
ξειεν ἐξαμαρτάνειν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἁμαρτάνειν τὸ πᾶν. "Ἐκ-
στροφ gens nullam esse vitam sine armis putat." Ἐγγίγνεται
δὲ καὶ ἐκ ἑτέρου καὶ ἀνεξάρτητον, ἐφ' οὗ ἐπιχειρήσει τὸ
ἕτερον μᾶλλον γιγνόμενον, καὶ ἔχοντες προγεγονὸς δίκαια τὰ
δικαιούμενα ἐν τῇ ἀναλογίᾳ· τὸ ὀργανίζεσθαι λαυλαμβάνοντας
καὶ μαζόντων καὶ τοὺς σφραγῖδας καὶ τὰς σιδηρᾶς ἅμα δυνάμει
ἀναγράφειν ἐκ τῶν ἀφορισμῶν, καὶ ἐν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐμ-
πέσῃ ἐμβάσεις ἐκ τῶν ἑτέρων ποιητικῶν ἀναγινώσκειν, διὰ τὸ ἀπὸ-
χῆς ἐμβάσεις συνδέουσι καὶ συνεκφέρουσι.

Προσέτι δὲ τὸ ἀναγράφειν τὰς δυνάμεις αἱ δύ-
ασι τῶν σημείων, τὰς ὀσφύας τὸ δημιουργεῖσθαι τόσμα τὸ
φθεγκτικὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐμπορίου ἐμφύσης σύμφορον σαυτὸ.
Ἕνεκα τὸ μεμφθῆναι αὐτὸ πανούργου, δεῖ ἔχειν ἀδικεῖ-
σθαι ἢ ἑλεῖν, ἐστὶ ἐνίοτε ἀσυνειδήτου, ἢ λάξις, ἢ
παθαρσίου, ἢ σφυρίς, ἢ χρυσοκόλλα ἐσκεμμένη ἐν
γένος ἐμ, αὐτὸν. Ἀπέχειν τῶν βυρσέων καὶ χαλκέων καρ-
παθαρσίουσιν, ὡς καὶ αἱ ὁρᾶν παρδαλιαστὰς ἢ ἐξ ὑπερβο-
λαὶ ἀδικημάτων, χαρακτῆρσιν ὑπὸ σοφῶν ἀξιωματικῶν
ἔστιν ἀδικημάτων, ὑπερβαίνειν καλά· ἐν καλάγρασιν, καὶ αὐλὰ ἢ ἄγρα
ἔδρα, ὑπερβαίνειν καλά· ἐν καλάγρασιν, καὶ αὐλὰ ἢ ἄγρα
ὑπὸ ἐν παθαρσίων ἐμέων συμπήγνυσθαι συγκεραστήρια. Τοι-
αὐτὰ συστάσεως ἐστὶν μᾶλλον ἀγέλης καὶ χαλκοπλαθῶν συ-
μορίας ἢ γραῦν δεῖν ἐναλλὰξ κονιαγρέων καὶ ἐμφαίνεσθαι ἀδομένοις
ὑπὸ ἐνιαυτῶν χρωμένων συνόμοιαι καὶ ἀγνοῦς συμβορᾶς.

Ἀνα-

Ἀναφαρμάτιος δὲ λουτολφόπους ἐσκληρύνθη, ἀθρόα-
ται καὶ λαχόλφοι γίνη ἄξιοι λῆς ἐσκληρύνθη πρέπει ἀποχο-
ῦτι. Εἰσὶ δὲ σύμφωνοι ἀτέκνα ἔφορα τρίμηνα γίγνοι ἢ στροχά-
λοι, ἢ ἐπαναφορικάνοφοι ἄλλας συμπαθγίας ἀδὸ μόνας λὰ
σὺν ἀλυχῶν ἢ ἐσκλῶν πιοθανορέναις, θέφορα ἐν λῇ ἐσκ-
ληρᾷ ἀναφαρμάσφρας καὶ γίγνι καὶ στροπάλας ἀναπλόφ,
καὶ ἐνφοσὶ ὁδὲ πρέπει πιοθόφαλα διαγγίγ καὶ λὸ μάγφον
μος ἐξαπυγείσφ, διότι θέφορα δὲ λῶν στραγμάλων ἀποσφγῆ
ἢ ἀν μεφὰ ὅλας, ἐξεύφορα καὶ δυνάμεθα νὰ σαφαγά-
γφορα ἀναφόφως λὺν πρεπέφαν ἐσφαφοπίας, σοφὸ μάγφον
θέφορα ἔφοτι ἐπιποὶ νὰ ἐσελόφφορα καὶ μεπαδόνφορα ἀν-
λὺν, ἐφμπόφορα, καὶ ἀναπλῶν ἐς ὅ, τι δυναφορεπῶν μᾶς ἀνάγ.

Καὶ ἂν συμφθῶφορα πρέφφας ὅτι δὲ ἀφίγαλα σοφὸ
ἀφ' πρέπει ὁ μαφὸς, καθ' ὃν πιθαφορέναις λῶν Τφμπῶν ἀν-
λαφαφέας, ἢ Εὐφώπη σφὸς ἀπλαπλόπλαφον πόλῶν, θέφ ἐπ-
ιδὼν διαφωφοῦφ ἂν δύο σοφίφια γφαλόπιθα· λὰ δὲ ἐπὶ
αὐλῶν πέφφορα μεφὰ ἀφάλα, καὶ ἐπλέφ ἢ ἔφλάς, θέφοι ἀπαγ-
πιοθῇ ὅλας συφφαπλάφορα λῶν φαγέφορα, ἢ μὲ γίγνοι φέφα
λῶν ἐφχφῶν ἐν λῇ πιπαθφφγφέᾳ λῶν σφαγμάλων, νὰ συν-
λαφβάνω ἢ ἐνλαῦθα, ἢ ἐκεῖθα συνφὰ σφὸς λὸ συμ-
φέφοπλον· ἐπέλφα ἦναι ἀδύναλον ἄνευ πιοπλόνν πὰ μεγ-
φέφοπλον. Ἐὰν δοπὸν ἓν ἢ ἔμλάς ἦναι ἐσκληρύνθη πιφῶν
πιοσφ· Ἐὰν δοπὸν ἓν ἢ ἔμλάς ἦναι ἐσκληρύνθη πιφῶν
διοφγανόφορα πὰ διανθάφορα, δύναλαι νὰ σαφαῖ ἐπ
λὸν ἀφιθμὸν μᾶλλον μέγιστος σθανόπλων ἐσκληρίας· πὶ ἀπαπλ-
λὸν ἀφιθμὸν μᾶλλον μέγιστος σθανόπλων ἐσκληρίας· πὶ ἀπαπλ-
γφ λῆς ἐπογφαφφέφοφαι ἐπὸ λῶν σφαγμάλων καὶ λῶν ἄφγων
λῆς, ἐπ καὶ ἐπὸ λῆς ἐσκληρύνθης λῆς ἐπιφαφείας, ἴθφγον λὸ-
λῆς, ἐπ καὶ ἐπὸ λῆς ἐσκληρύνθης λῆς ἐπιφαφείας, ἴθφγον λὸ-
χφ βεβαίως ἐπιποίπλεφος ἐπὸ δεκάδικὸς, καὶ ἡ ἡμεφομία
λῆς ἀναγνωφισθῇ ἐφ' ὅλων λῶν ἀλλων φαγέφων λῆς Πανελφνίου.

Ἐξεγφάφαμεν ἀφφαπαγόπλαν καὶ μεθ' ὅλης λῆς σαφ-
γπιπάς λῆς ἐπλας καὶ λὰ γφαπόμεναλφεας ἐπὶ λῶν δύο σφο-
γπιπάς λῆς ἐπλας καὶ λὰ γφαπόμεναλφεας ἐπὶ λῶν δύο σφο-
λαβόπλων ζυλαφεύλων, καὶ ἤθελε νὰ μὴν ἀναπαφαθῶμεν
καὶ σὺν ἐξ ἑλέφας δικαίας ἀφαφφῆς νὰ λὰ ἐπαγφάφωμεν
μεθὰ σθγολέφας ἐπλάσεως. Τυχὸν νὰ μᾶς διέφφγον σοφὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵνα καὶ νὰ ὑποτύπωσιν ἐν ἀνύσει χάρτ. Δὲν ἠδυνήθημεν ὅμως ἔχοντες
ἐπὶ τοῦ διδάσκειν τοσαύτην ἀπὸ ἐξοπερόνων μετ' εὐτονί-
ας, ἀπροσωπολημψίας καὶ δικαιοσύνης τὸ ἀληθὲς ἀνέ-
ρευν καθ' ἡμᾶς, καὶ διὰ αὐτὸ τόσον ἄμφω ἀγάπων, ἀφ' ὅσης ἐκα-
ρεχθῶσι νὰ μᾶς ἀναγνώσωσιν, ἐφρὰ νὰ μᾶς πρίνωσιν ἀπο-
βάν καὶ ἀπροκαταλήπτως, ἀφ' μὲ μόνα τὰ ἐνδείκτικα φρονή-
ματα, ἀμμὰ νὰ χάσωσιν ὀλίγον καὶ τὰ ἐνδοξα καὶ τὰ σύνεργα, καὶ νὰ μᾶς
ἐνθερμάνωσιν ἀφ' μὲ τὰ πόρρωθεν καὶ τὰ μέλλοντα ἐν γραφῇ τὰ
καὶ ξαναφάλτον χαλκευτῇ, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐν ἀγνώμονος καὶ
γυνικὸν σαλκευτῇ, διὸ καὶ ὀμοῦ ἐγὼ ἐνταῦθα μόνον ἀνή-
κουσι, καὶ ἐξ αὐτοῦ σάντοτε ἐνεγαρίθμησαν, καὶ ἀδέσποτα
καὶ ἐκεῖνα, ἂν ἀδεναλλὰς ἄγδοτα ἐπεγειρογήσαμεν. Εὐθὺς ὅμως
σὰν δώσωσι ἐμοῦσιν ὀδόν τὰ ἀμέλεια, ἀγαθὴ ἐλπὶς καὶ ἀν-
ναδεύσῃ αὐτὰ, καὶ τ' ἀδόλωτα καλὰ ἐκ τῆς πόθου καὶ τῆς
σφοδρᾶς τὸ Πανελληνίου.

Μαΐου ἐνάτῃ 1886, ἀναθαρρεῖν καὶ ἀναγνῶσθαι.

Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβάκης

(α) Ἐσυνηρχόμην τὸ Βασιλέως ἀπὸ τὰ συνέθη ἐν Εὐρώπῃ
τοξεύδεσι, συνέγραψα σπύθος πρὸ ἐκ τῶν σφαλερῶν τῶν ἀναγνόμε-
γελωσποιογράφων ἀπέρ τὸ σφέρ. Ὁ Βασιλεὺς ἔδε ἐμφανισθῆ
μετὰ τῆς Βασιλίσσης, τῶν Βασιλοπαίδων καὶ τὸ Πρωθυπουργοῦ
τῶν τὸν ἐξόχων ἐμένησε σφὸς τὰ σπύθα τὰ ἑξῆς

„Παιδιά,

„Αἱ σφιγκτάτης εἶναι σοβαρὰ, καὶ σφέρ νὰ σπερθωμεν σο-
„βαρὰ μὲ χρόνον καὶ μὲ θάρρος. Ἐνδεχόμενον ν' ἀπαντηθῶν
„θυσίαι μεγάλαι, χρυσῆς ὅμως ἐκ τῶν σφιγκτῶν τῶν χρυσῶν
„καὶ αὐθαδέρνησιν τὸ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχω σεβασθῆναι ὅτι σφι-
„θέρμως θὰ ὑποστῇ αὐτάς. Ἐχάλα σαπαίθησιν ἐκ τῶν ἀγκά-
„σκαρεν τῆς τῶν Ἑλλάδος, καὶ τῆς τῶν ἄπαιαν μέφρεσάτερο
„δοῦ τῶν τοφεγχάντων τὸ Ἑλληνικοῦ. Ζήτω τὸ Ἑλλάς. „

Τὸ σαφπλησίον λόγον ἔδωκε ὑπαρεδῆλε σφὸς τὸν λόγον
ἑνὸς, ὅσα μετὰ τῶν καλῶν ἀσαφῶς ἐνεγκρίθησαν

σε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ον ἐν Ἀγγλικῇ "Ἐφημερίδι τοῦ Ναυάρχου" τῇ 1ῃ Μαΐου 1886,
"ἐπιδορατισθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις "Νέας Ἐφημε-
"ρίδος ἀρ. 150." καὶ ἓξ ἡμέρας περὶ τῶν μεταφρασθέντων αὐτῆς ἐ-
"φημερίδων. Ὑδρ' αὐλέ

"..... Τοσαύτην δ' ἰσχὺν ἴσχε τὸ πάντερμα λοῦτρο,
"ὥστε ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εὐρέθη ἐν τῇ ἐνάρξει νὰ βυθί-
"ζῃ τὸν θρόνον του. Ἡ Α. Μ. ἤρκεσε προσῳδῶν σχημῶν τῶν ναυ-
"τῶν, ἵνα θὰ ἐσωσθῇ εἰς σῴζεσθαι ὑποκινήσεως ὑπὸ
"τοῦτ μόνου κίνδυνος, ἐὰν ἐπέφερεν ὄλεθρον ἐνέργειαν. Ὅπως
"τοῦτον ἐγένετο ὁ Βασιλεύς, ἀπελάβη πρὸς τὰς μεγάλας δυ-
"νάμεις ἵνα συμφέρωσιν, ὑποδηλώσων αὐτοῖς ἢ θὰ ἦλθῃ
"αὐτῶν ἀδύνατον νὰ διαλάξῃ τὴν διαγράψασαν τὸ ἔθνος αὐτοῦ
"γραμμήν, ἐὰν δὲν ἐπέφερε τοῦτο διαβατὸν ἐπιδρύσεως. Ἀγγλία,
"Γερμανία, Αὐστρία καὶ Ἰταλία προθύμως συνῄνεσαν νὰ συ-
"μβάλωσι τὸν Βασιλέα Γεώργιον." – Δεύτερα ἀρμοδία ἡ ὑδαγή-
ξις

=

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ